XXX. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. MÁRCIUS 7.

Ludas Matyi

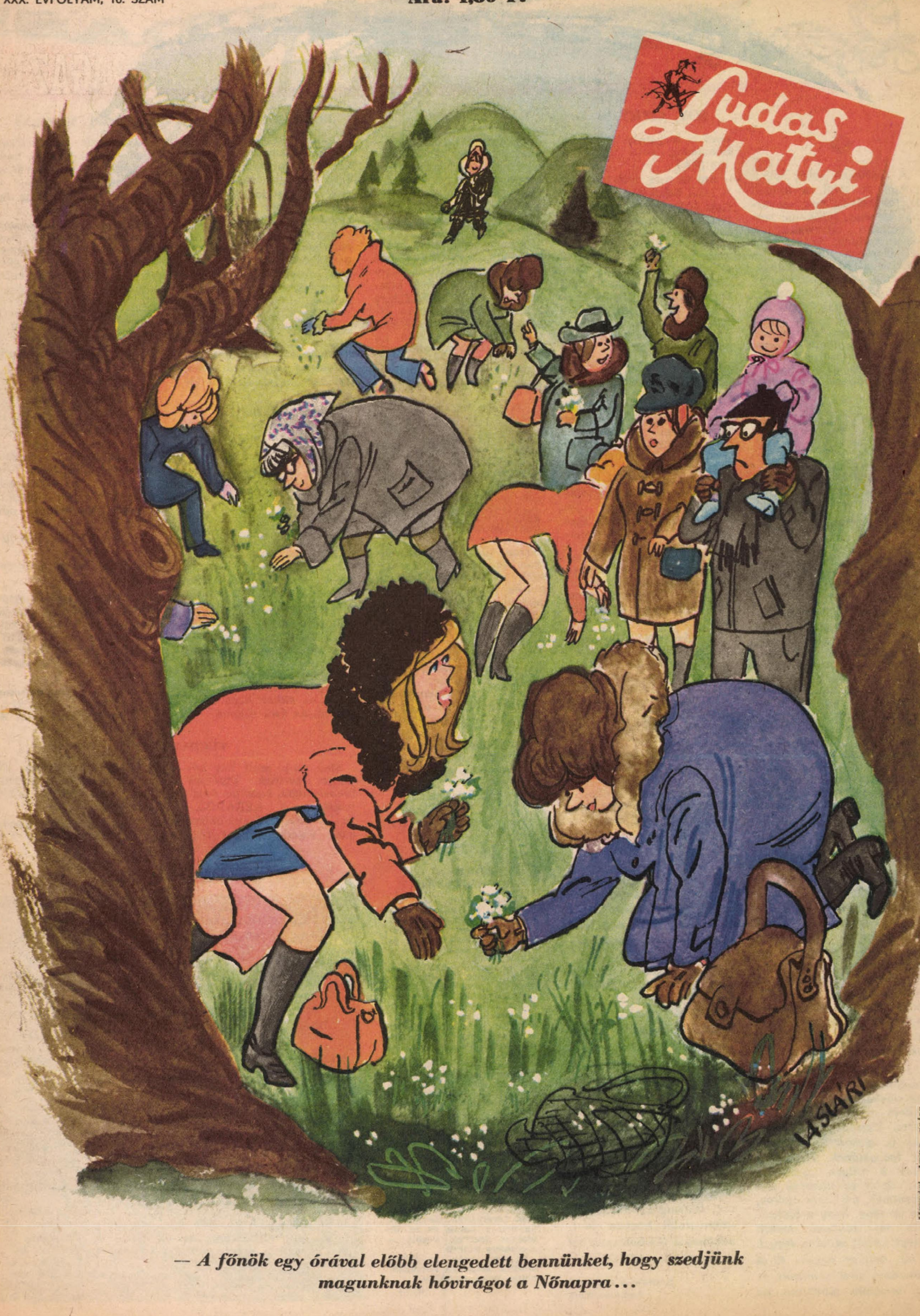

Vasvári Anna rajza

— A főnök egy órával előbb elengedett bennünket, hogy szedjünk magunknak hóvirágot a Nőnapra . . .

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

A Vérmező sötét, hónapokon át sötét, a kiégett körték helyett nem csavarnak be újat. Járókelők botladoznak, bosszankodnak, berzenkednek, végül levelet írnak a Ludasnak. A panasz a lapban megjelenik, majd a válasz megérkezik rá a fővárosi tanács közmű- és mélyépítési főigazgatóságtól. Azt írják: *„A Budapesti Elektromos Művek Közvilágítás Üzemviteli Osztálya felé intézkedtünk, hogy a felmerülő hiányosságokat számolja fel.”*

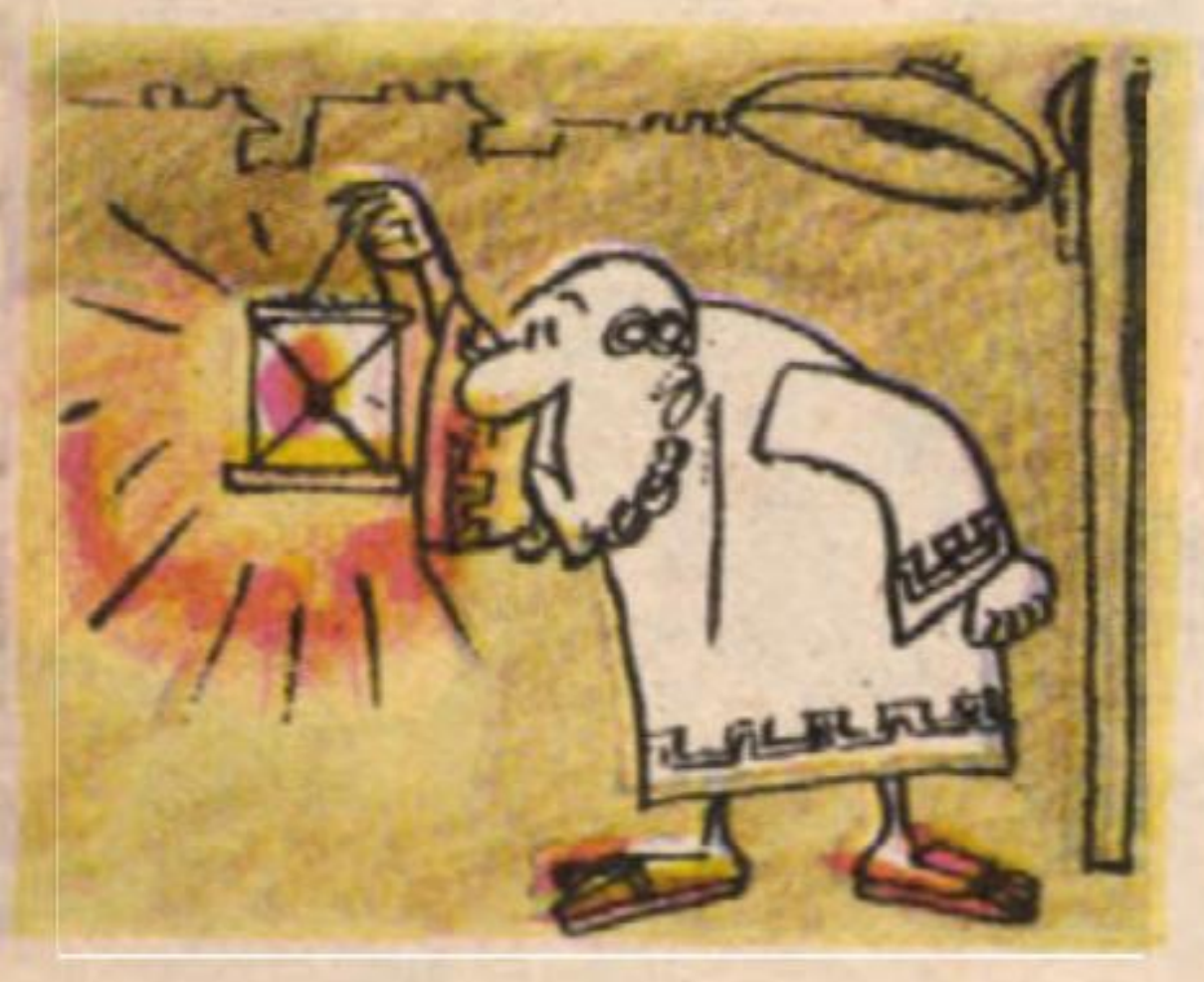

Szabad fordításban ez azt jelenti: becsavarják az új égőket a kiégettek helyére. Nagyszerű!

Csakhogy: a panasz november 22-én jelent meg a lapban, a fővárosi választ február elsején keltezték. Hetven nap kellett tehát ahhoz, hogy egy ilyen nagy horderejű intézkedést megtegyenek. Hogy átírjanak (telefonáljanak, izenjenek, szikratávírózzanak) az Elektromos Műveknek a becsavarandó körték ügyében. (Mellesleg: az Elektromos Műveknek nincs egy saját figyelő részlege? Feltétlenül másoknak kell őket figyelmeztetni arra, hogy a forgalmas helyeken hónapokig nem égnek a lámpák.)

Ám ez még nem minden. A levél belső keltezése február 1. De kívül a postabélyegzőn február 15 a dátum. Hol járt, mit csinált az a levél teljes 15 napig, amíg az ügyintéző asztalától eljutott a postára? Erre csak az tudna választ adni, aki a fővárosi tanács közmű és mélyépítési főigazgatóságának ügyintézési rejtélyeiben eligazodni képes.

Még egy adalék ehhez a témához, ha már szóba jött:

T. T. ceglédi olvasónk azt kérte a Pest megyei Temetkezési Vállalattól, hogy az egyik számlán javítsanak ki egy rosszul írt nevet. Jött a válasz: *„Számlán névátírást csakis kizárólag tanácsi igazolás alapján eszközölünk.”* Olvasónk elment tanácsi igazolásért. A ceglédi tanácson közölték vele, hogy a fennálló rendelkezések értelmében ebben az ügyben nem adhatnak ki tanácsi igazolást. Olvasónk most már erről kért egy papírt. Kapott.

Szabályszerű, bélyegzővel ellátott tanácsi igazolást, arról, hogy nem állíthatnak ki neki tanácsi igazolást...

2

Megint ellepték a várost a patkányok. A plakát-patkányok.

Annak idején, amikor a főútvonali házak falát teleragasztották csúf nagy patkányokat ábrázoló plakátokkal, néhány zokszót már ejtettem ebben az ügyben. Megírtam, hogy az ilyen plakát, ha egyáltalán szükség van rá, nem az utcára való. Húzódjanak be vele a kapuk alá.

Tiltakozásom falra hányt borsónak, pontosabban falra hányt plakátnak bizonyult. Most megint kirakatta a pesti házak falára a Bábolnai Fertőtlenítő Állomás ezeket a felhívásokat. Úgy látszik, elég jól jövedelmezett a patkányirtás, futja bőven plakátokra belőle. Némi módosulás már van: a régi plakát harsogó piros volt, ez amolyan fekete-sárga, és kisebb is a korábbinál. A szöveg is finomodott. Régebben így szólt: „Ha patkányt észlel, jelentse!” Ma így: *„Ha patkányt észlel, kérjük, közölje!”*

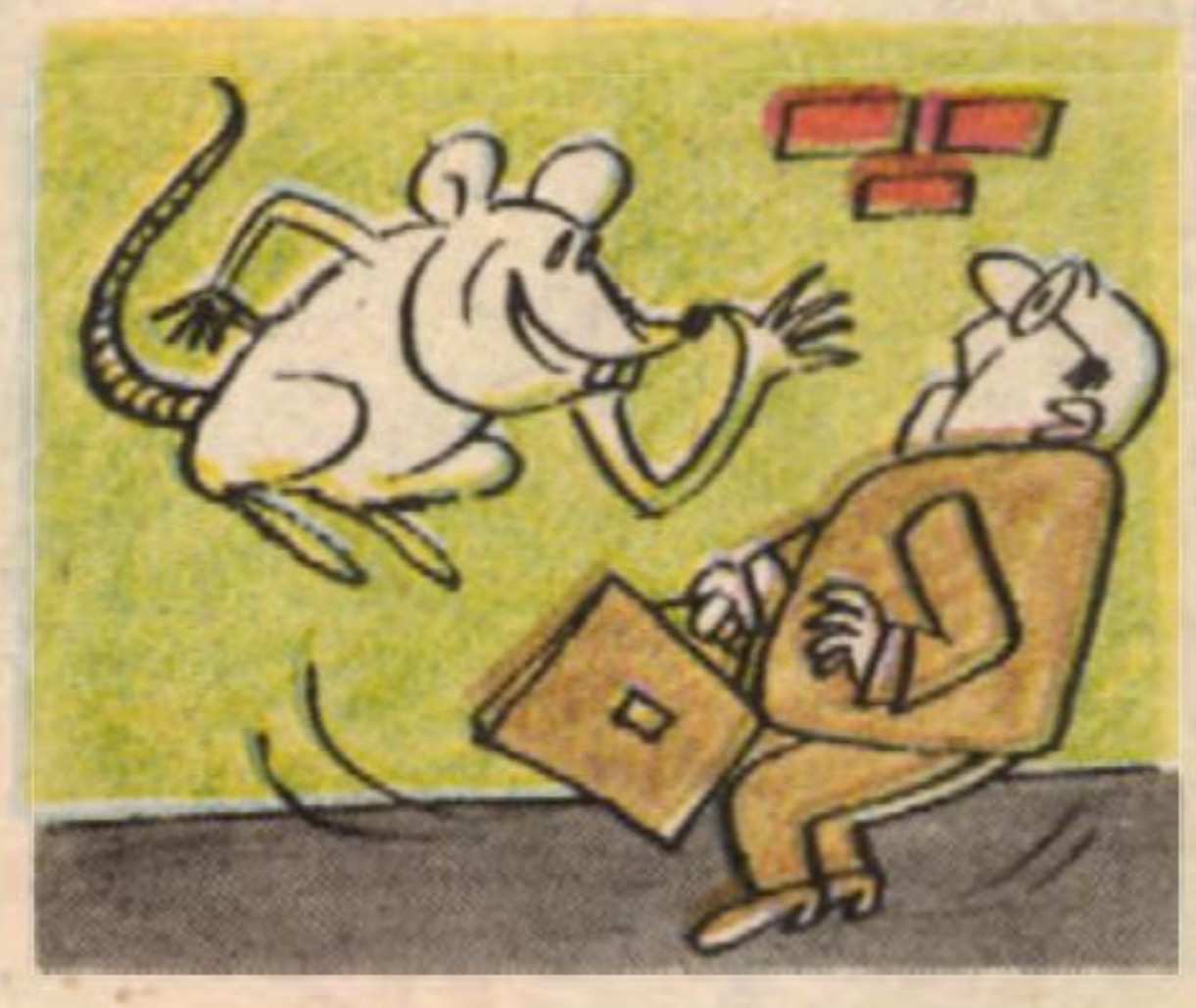

Miután én észleltem ezeket a csúf plakát-patkányokat az utcán, rögtön közlöm is: véleményem változatlan. Ezek a kapuk alá valók, nem pedig ki az utcára.

Pedig most ott vannak. Néhol egy arasznyira csupán egy fontos politikai plakáttól!

Már engedelmet...

(r)

HOGYAN MEHETÜNK BUDAPESTEN MOZIBA?

A naiv ember azt mondhatja: veszünk egy jegyet és bemegyünk a moziba. Igen ám, de honnan tudjuk, mit játszanak a mozik, és mikor kezdődik az előadás?

A 65 000 lakosú XIX. kerületben van 2 mozi (régen 5 volt) és nagyon ritkán (olykor kilométeres körzetben egy) moziplakát is akad.

Az Ady mozi igazgatója szerint 150 plakátot fizetnek a Magyar Hirdetőnél, de hogy ebből mennyit ragasztanak ki ténylegesen, azt nem tudja. Nem is ellenőrzi.

Tegyük fel, hogy a polgár nagynehezen talál egy plakátot, itt megtudja a film címét, de még nem tudja a kezdési időpontot. mert a plakáton az áll: „A kezdési időt a napilapok közlik”!

Hiába telefonálna a moziba, mert csak a kezdési idő előtt egy-másfél órával van személyzet, de ha tudná, mikor van ez az egy-másfél óra, akkor azt is ki tudná számolni, mikor kezd a mozi.

Legcélszerűbb elgyalogolni a mozihoz (nekem 1,3 km) és megnézni a kezdést ott. Ha netán jóval korábban érkezem, mint ahogy saccoltam (előfordult) — akkor haza lehet menni, és újra eljönni.

Aki ezek ismeretében felkel a tévé mellől, hogy a gyerekével moziba menjen csepergő esőben — mint én —, akkor az ingyenjegyet érdemel!

Még egy érdekes kérdés: — hogyan állapítjuk meg, melyik filmet érdemes megnézni? Régen a film címe, a szóbeszéd, valamint olykor a „csak 18 éven felülieknek” kitétel árulta el, jó lesz-e a film vagy sem. Ma végtelenül egyszerű a dolog, ugyanis minden filmcímhez oda van írva:

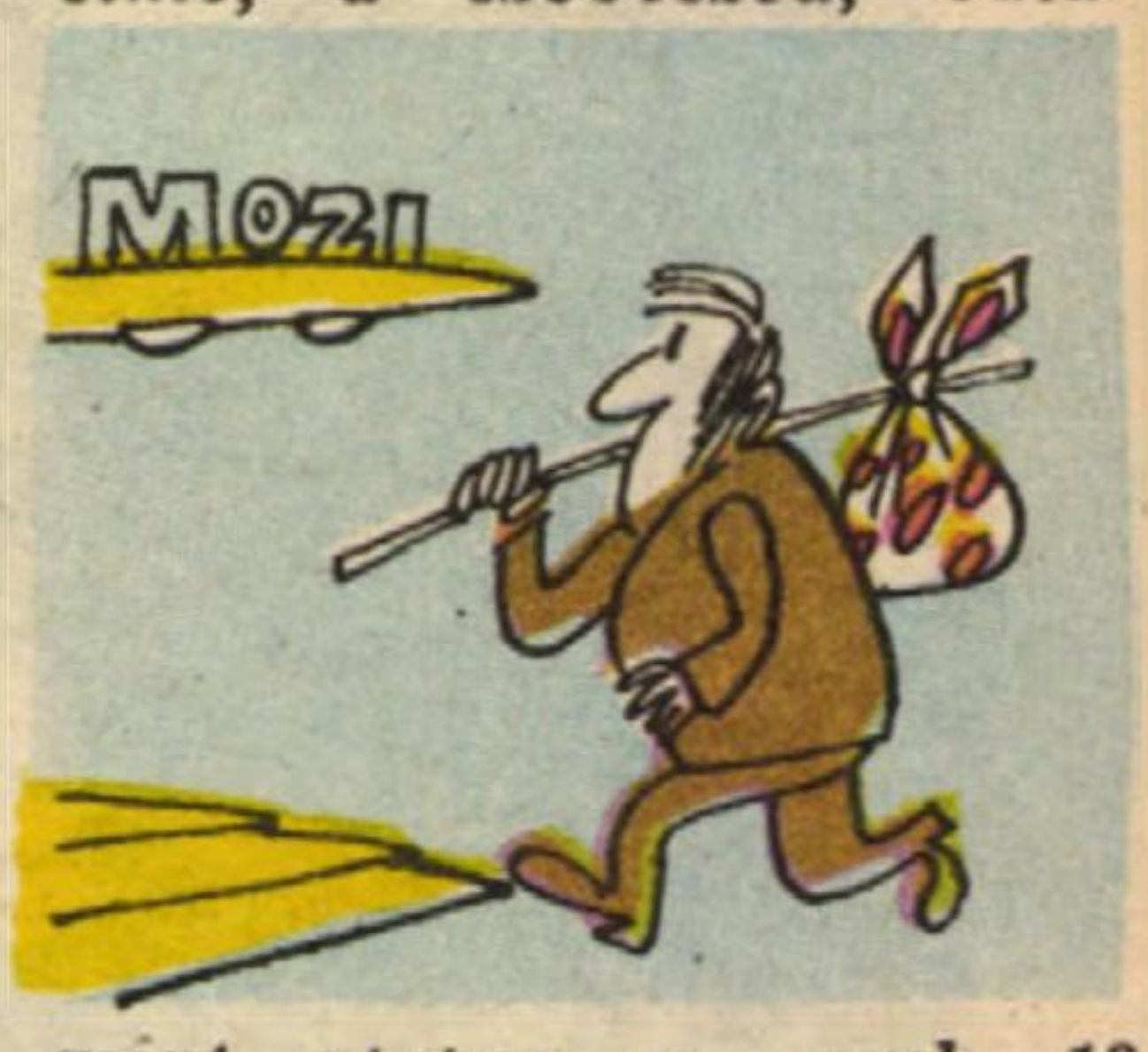

„Ifjúsági bérlet beváltható” — vagy

„Ifjúsági bérlet nem érvényes”.

Nos, csak az utóbbi megjegyzést kell figyelembe venni, és azt a filmet kell megnézni, mert a FŐMO már előre jelzi a közönségnek, hol számít kasszasikerre!

Simon Ferenc
Bp. XIX.,
Gábor Andor utca 76.

TUCHEL-DUGÓ

Már több mint két hónapja keresek ötpólusú tuchel-dugót, kazettás magnómhoz. A KERAVILL- és a RAVILL-boltokban azzal fogadnak, hogy rég óta hiánycikk. Három- és hatpólusút lehet kapni. Akkor pont ezt a fajtát miért nem?

Kühtreiber László
Bp. III., Szentendrei út 7.

MÉG EGYSZER AZ ISKOLATEJRŐL

Szeretnék hozzászólni az iskolatej problémájához, mivel a Ludas is foglalkozott vele nemrég. Őszintén megírom, hogy évek óta bosszant a vita, a tanácstalanság. Én régebben a fővárosnál voltam helyettes tanítónő öt különböző iskolában és soha, sehol nem hallottam, hogy az iskolatej problémát okozott volna.

Pénteken minden osztályfőnök összeszedte a gyermekektől a 12 vagy 24 fillért a következő heti tejre. Tanítás után leadtuk a névsort és a pénzt az igazgatónak. Hogy azután ő milyen „varázslatot” űzött az illetékes tejüzemmel, azt nem tudom, de az tény, hogy a szükséges tej zökkenő nélkül megérkezett minden reggel. Volt, amikor nekem 49-es létszámú osztályom volt, és az az icipici többletmunka mégsem háborított fel engem, de egyetlen tanárnőt sem. Nem is volt téma, olyan természetes volt, mint ahogy minden reggel felvirrad.

A takarítószemélyzet sem volt „érzékeny”. Mindennap behordták az osztályokba, szó nélkül, pléhből vagy alumíniumból készült rácsos rekeszekben a háromdeciliteres üvegeket, amelyeknek a szája a söralátétekhez hasonló papírlemezzel volt ellátva. És rányomtatva: Fővárosi Tejüzem és az aznapi pontos dátum.

Talán célszerű lenne megkérdezni egy még élő volt iskolaigazgatót és tejüzemvezetőt, hogyan oldották meg a tejellátásnak azt az egyszerű módját?

Zerkowitz Ferencné
Balatonalmádi

BORBAN A BOSSZÚSÁG

Budapesten, a XII. kerületben, a Hajnóczi utca 24. számú házban, a szücsi „Bajza József” Termelőszövetkezet borkimérése és poharazója keseríti meg a lakók életét.

A poharazó feletti lakásba állandóan tömény borszag és gomolygó cigarettafüst áramlik fel. Különösen a melegebb évszak beálltakor kellemetlen a borkimérés borgőzös „lehelete”, mert az ott lakók nem ülhetnek mindig csukott ablaknál.

A helyiség ventillátorának monoton hangja is idegesíti a lakókat, még akkor is, ha zajszintje nem haladja meg a megengedett decibelt.

A szellőző berendezéssel is baj van. „Berendezésen” két cső értendő. Az egyik a kapu alatt, a pince lejáratánál szellőzteti a borozót, a másik pedig a világítóudvarba vezet. Ami illat ezekből kiszáll, az a lakásokba beszáll.

Az eltelt évtizedben számos levélváltás történt ez ügyben a lakók és az illetékes szervek között — eredmény nélkül.

Egyszer már a szücsi MGTSZ alaposan körülnézhetne pesti portáján.

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Álljon meg a busz!” című cikkükre válaszolva, tájékoztatásul az alábbiakat közöljük:

A 18/Y jelzésű autóbuszok a 34, 34/Y, 42-es buszok jelzett megállóhelyénél (Meggyfa utca és a Matróz utca között) február 11-én üzemkezdettől megállnak. Az ezzel szemben levő oldalon, a Szentendrei út 26. szám előtt, a megállóhely kijelölése megtörtént és a kiépítés munkálatait megkezdték. A munka elvégzése után a 34, 34/Y, 42-es buszok az Árpád-híd felé menet itt is meg fognak állni.

Pásztor Lajosné
panasziroda vezető,
Budapesti Közlekedési Vállalat

A „Ludas Matyi” 1974. február 7-i számában megjelent közleménnyel kapcsolatban közlöm, hogy a XI., Alabástrom utca és környéke lakóinak problémája jól ismert kerületi tanácsunk előtt is. Sajnos, ez a terület (Kelenvölgy) nincs csatornahálózattal ellátva. A közművesítés azonban olyan nagy összeget igényel, hogy a munkát a közeljövőben elvégeztetni nem tudjuk. Ez évi tervünkben viszont szerepel az Alabástrom utca út- és járdajavítási munkáinak elvégzése és ez minden bizonnyal enyhíteni fogja a környék lakóinak jogos panaszát. Felhívtam műszaki osztályunk figyelmét a pékségből kifolyó szennyvíz elvezetésének megoldására is.

Dr. Kovács Tibor
csop. vez.
Bp. XI. ker. Tanács VB

ÖNREKLÁM

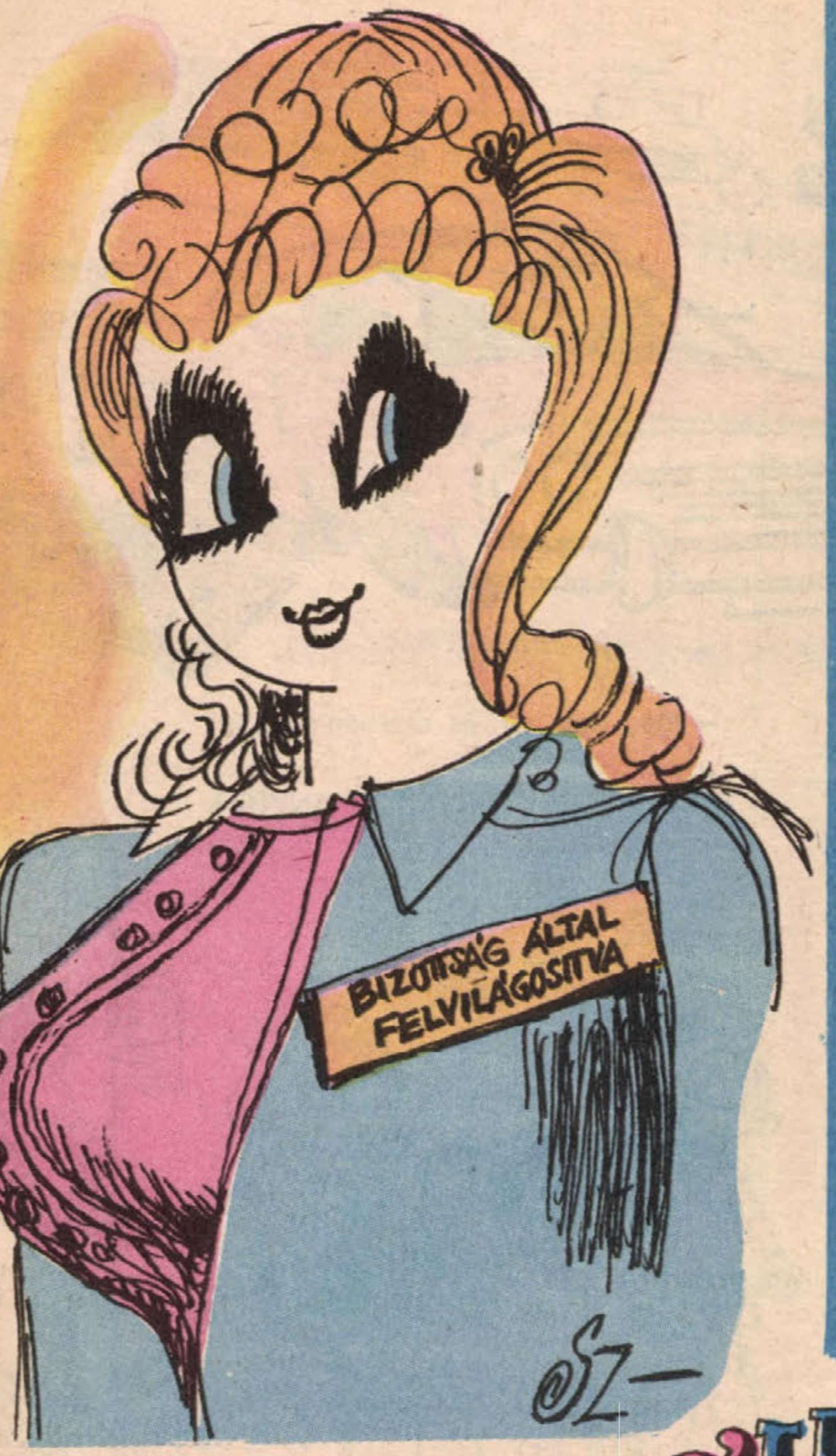

AZ OLAJKONSZERNEK PANASZA

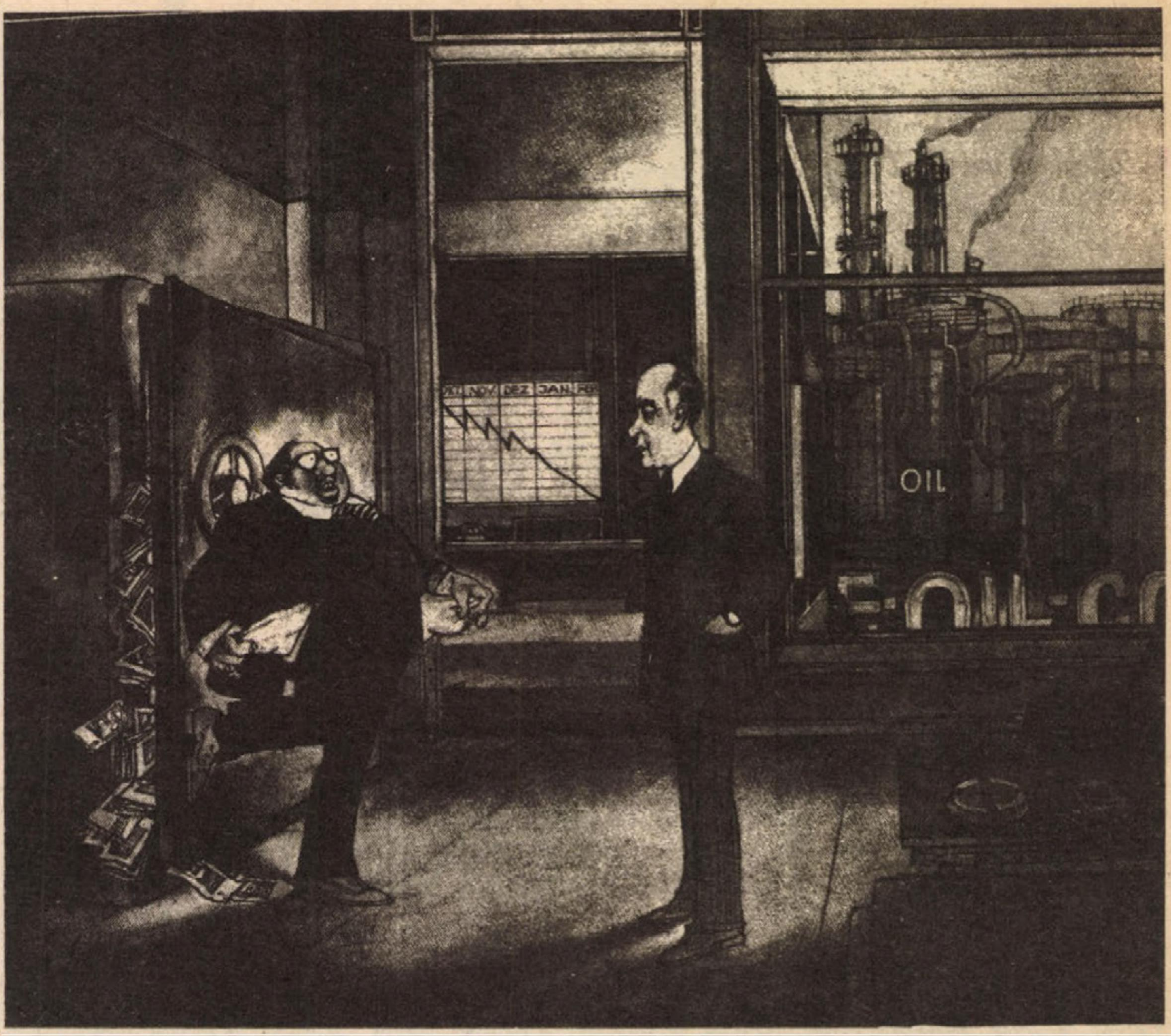
OKT NOV DEZ JAN FEB
OIL
OIL-CO

– Győződjék meg róla, miniszter úr, semmit sem kerestünk az olajválságon!

(Die Zeit, NSZK)

VERSEK A HIVATALRÓL

1

ÁLOM EGY KÉRVÉNYRŐL

Öt emelet ... hatszáz ajtó ...
Rohangálok, mint egy hajtó
a bakonyi vadászaton,
s hiába minden szorgalom;
panaszomat aki hallja,
kálváriám megsokallja
s így szól: – Sajnálom, bagatell
ügyét még nem intéztük el,
de ím, egy kérvényt átadok:
ebben kérünk bocsánatot ...
– Ó, Főhivatal, üdv tenéked,
az ügyre később visszatérek,
kérvényed előbb – ez a módja –
hazaviszem az iktatómba.

2

HIVATALI SAKK

Kérvények és beadványok:
hivatali feladványok.
Bár a bástya nagyon inog,
azért pánikra semmi ok.
Fehér futár hozza hírül:
sötét vezér házon kívül.
Öt-hat paraszt, azaz: gyalog
a büfé felé andalog,
néhány ló van csak a helyén ...
Szegény ügyfél, nincs már remény,
jobb, ha tovább nem maradsz itt,
elvesztetted ezt a partit!

Székely Dezső

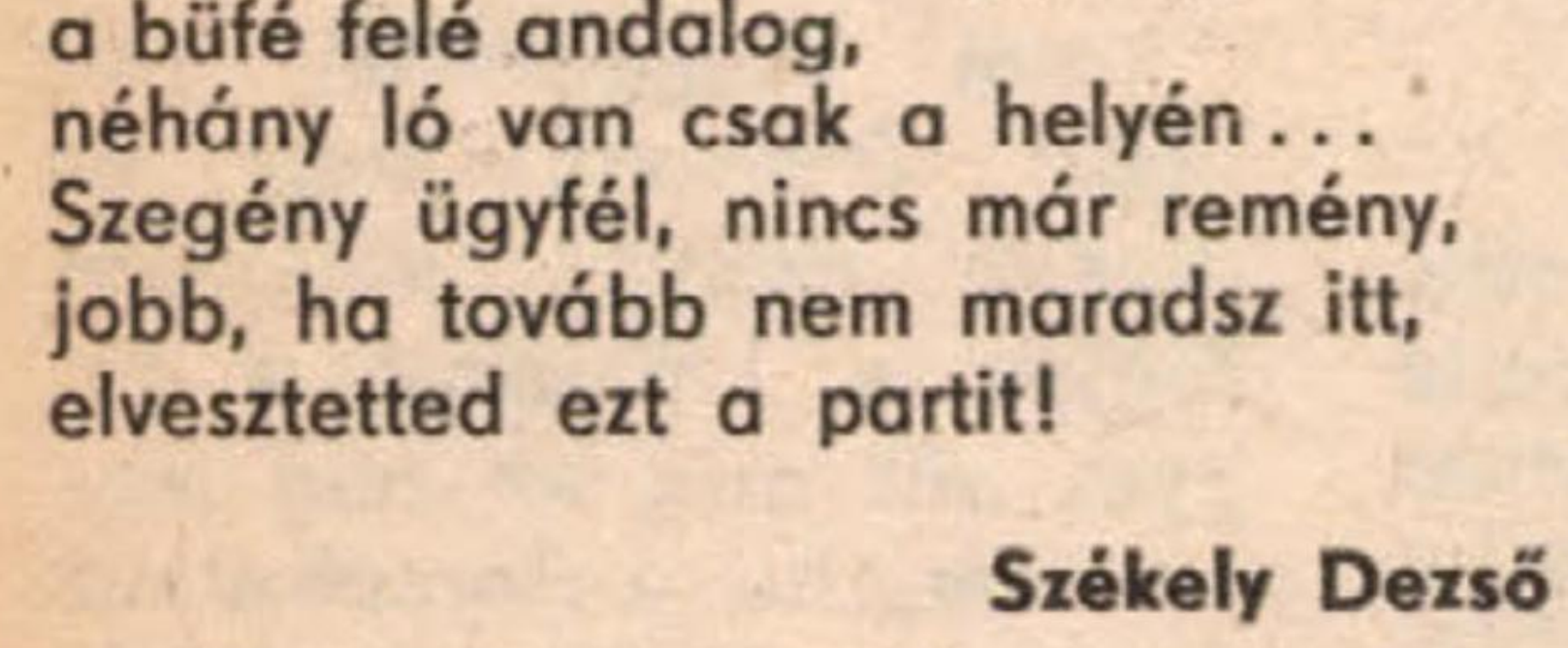

állati jó cucc

Röviden, szinte bocsánatkérően megszólalt a csengő. A magas, elegánsan őszülő férfi még egy utolsót szippantott illatos, külföldi cigarettájából, aztán lassú, ráérős léptekkel kiment ajtót nyitni. Piros-képű, pocakos kis emberke állt a küszöbön. Kapkodva szedte a levegőt:

— Elnézést, nekem már magas ez az öt emelet ...

— Sajnos, nem működik a felvonónk. Mit óhajt, kérem? — kérdezte kimérten a ház ura.

— Talán tetszik rám emlékezni ... Tavaly egy szülői értekezleten találkoztunk. A lányaink ugyanis osztálytársak.

— Á! Nagyon örvendek! Parancsoljon, fáradjon be!

— Köszönöm — hajolt meg egy kicsit zavartan a másik apa és lábujjhegyen beosont a pazarul berendezett nappali szobába.

— Foglaljon helyet. Miben állhatok rendelkezésére? Egyébként Sramek vagyok.

— Tudom. Az ön nevét állandóan emlegeti a családom. Engem Kovácsnak hívnak. Keresetem havi 1900. Ehhez hozzájön néha egy kis mellékes. Megértheti, hogy alaposan be kell osztanom a jövedelmemet.

— Megértem, de mi közöm nekem mindehhez? — bámult látogatójára Sramek. A kis pocakos emberke lerogyott az értékes perzsaszőnyegre:

— Összetett kézzel könyörgök, ne vigyen romlásba minket! Az ön apai bőkezűségét mi már nem bírjuk anyagilag. Nyílik már az ibolya, a hóvirág. Maholnap itt a tavasz. Mély tisztelettel esedezem, hogy az idén ne vegyen a lányának új tavaszi kabátot. A tavalyi még rendkívül elegáns és jó állapotban van. Semmi szüksége a kedves lányának egy új tavaszi kabátra! Remélem, még idejében szóltam?

— Igen. Még jókor. Éppen a napokban közölte a lányom, hogy nem akarja már felvenni azt a tavalyi rongyot. A Belvárosban látott egy állati jó cuccot.

— Ne is folytassa! — nyögött fel kétségbeesetten Kovács. — A köpeny ugyan kötelező az iskolában, de ezzel nem oldottak meg semmit. Tanítás után azonnal levetik és ha az ön leányán egy új ruhadarabot vagy egy új cipőt látnak, a többiek suli után azonnal rohannak haza a szüleikhez: „A Sramek ma egy állati jó cuccban jött az iskolába. Ti is vegyetek nekem ilyent! Ha a Srameknak van, nekem is kell!”

— Ezeknek a gyerekeknek hiába magyarázzuk, hogy a Sramek szülei tehetősebbek, s ezért vásárolhatnak állati jó cuccokat a lányuknak. Addig nincs nyugalmunk, amíg meg nem vettük azt az állati jó cuccot, amit a Sramek visel. A magam és a többi kisebb keresetű szülő nevében, kérem, az idén ne vegyen új tavaszi kabátot a lányának. Megígéri?

Sramek idegesen cigarettára gyújtott:

— Nem ígérek semmit! Én imádom a lányomat, és mindent megadok neki, amit tudok. Ha már nekem nehéz gyermekkorom volt, legalább neki ...

— Nekem viszont könnyű gyermekkorom volt, azonban ön tönkre teszi a felnőttkoromat! Az anyagi csőd szélére kergeti a hetedik bé osztály szerencsétlen sorsú szülőit! Legalább annyit tegyen meg, hogy csak délután kényeztesse a lányát. Vegye meg annak a tizenhárom éves gyereknek a legújabb párizsi modelleket, de ne engedje felvenni az iskolába!

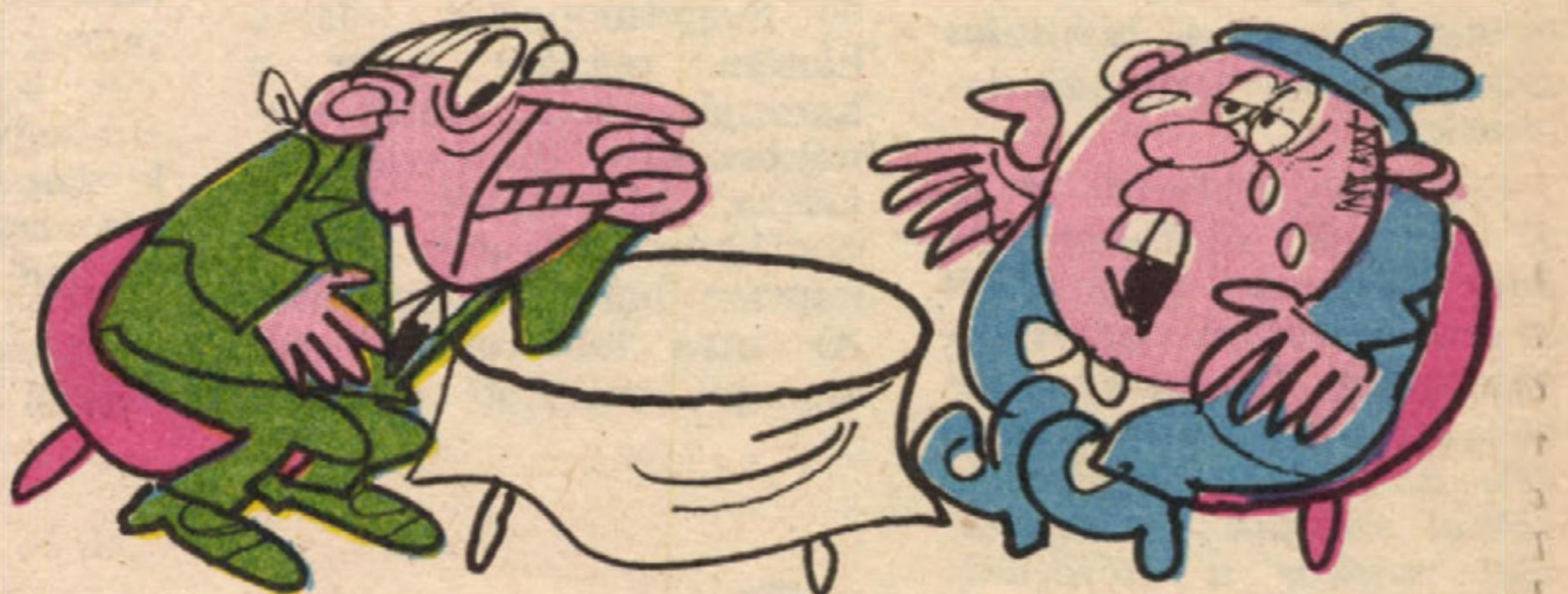

— Rendben van. Ezt megígérem. Bár nehéz harcom lesz — mosolygott barátságosan Sramek. — Remélem, most már megnyugodott?

Kovács felállt:

— Még nem nyugodtam meg teljesen. Nekem fiam is van. Most elmegyek egy másik kedves szülőhöz, hogy meggyőzzem, ne vegyen a srácának hétszáz forintos cipőt a Belvárosban. Sajnos, ma már a fiúk is flancolnak — legyintett csüggedten Kovács, a nehéz sorsú apa.

Galambos Szilveszter

KONZERVATÍVIZMUS

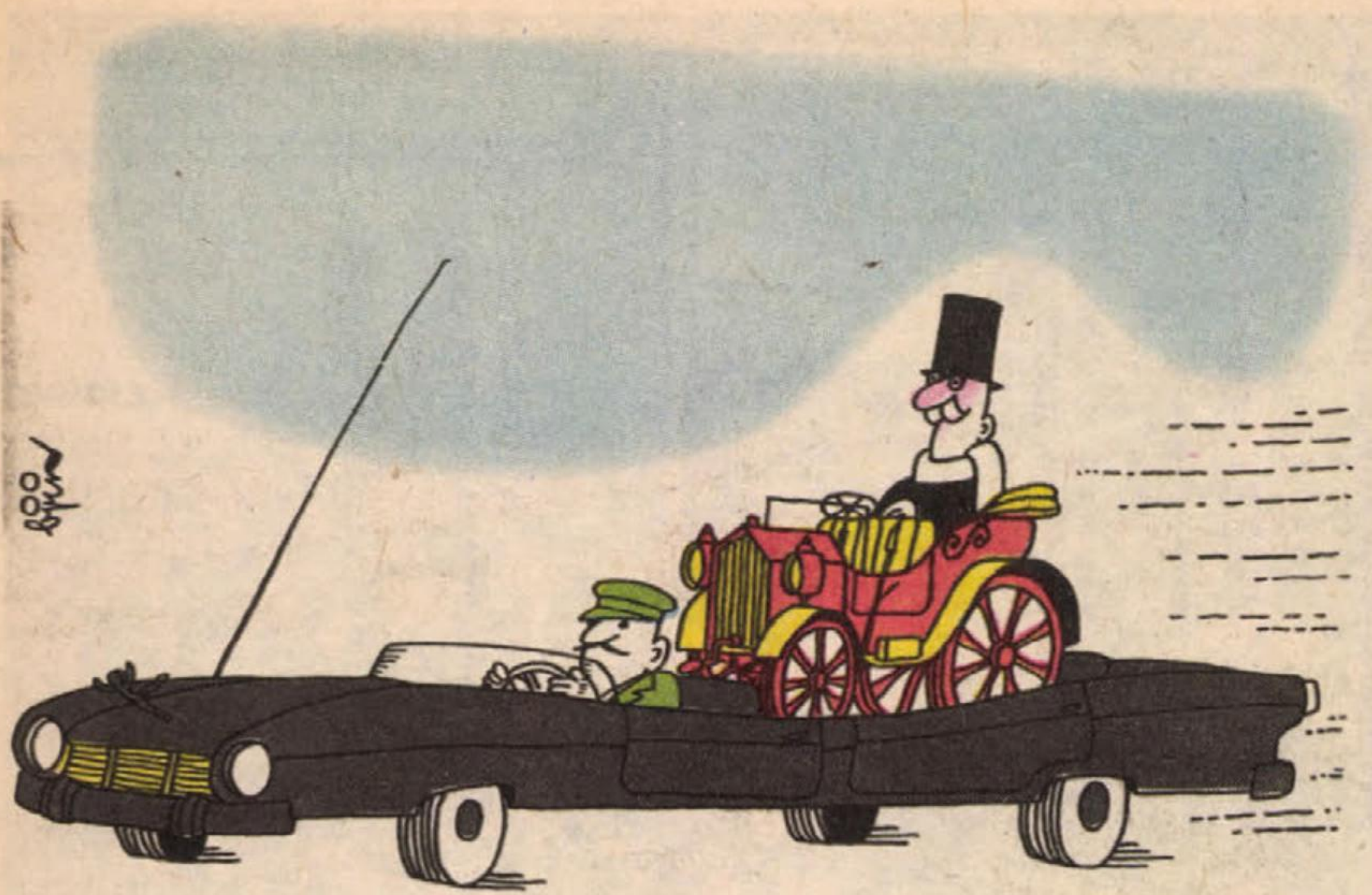

SÉRTŐDÖTT VEZETŐ

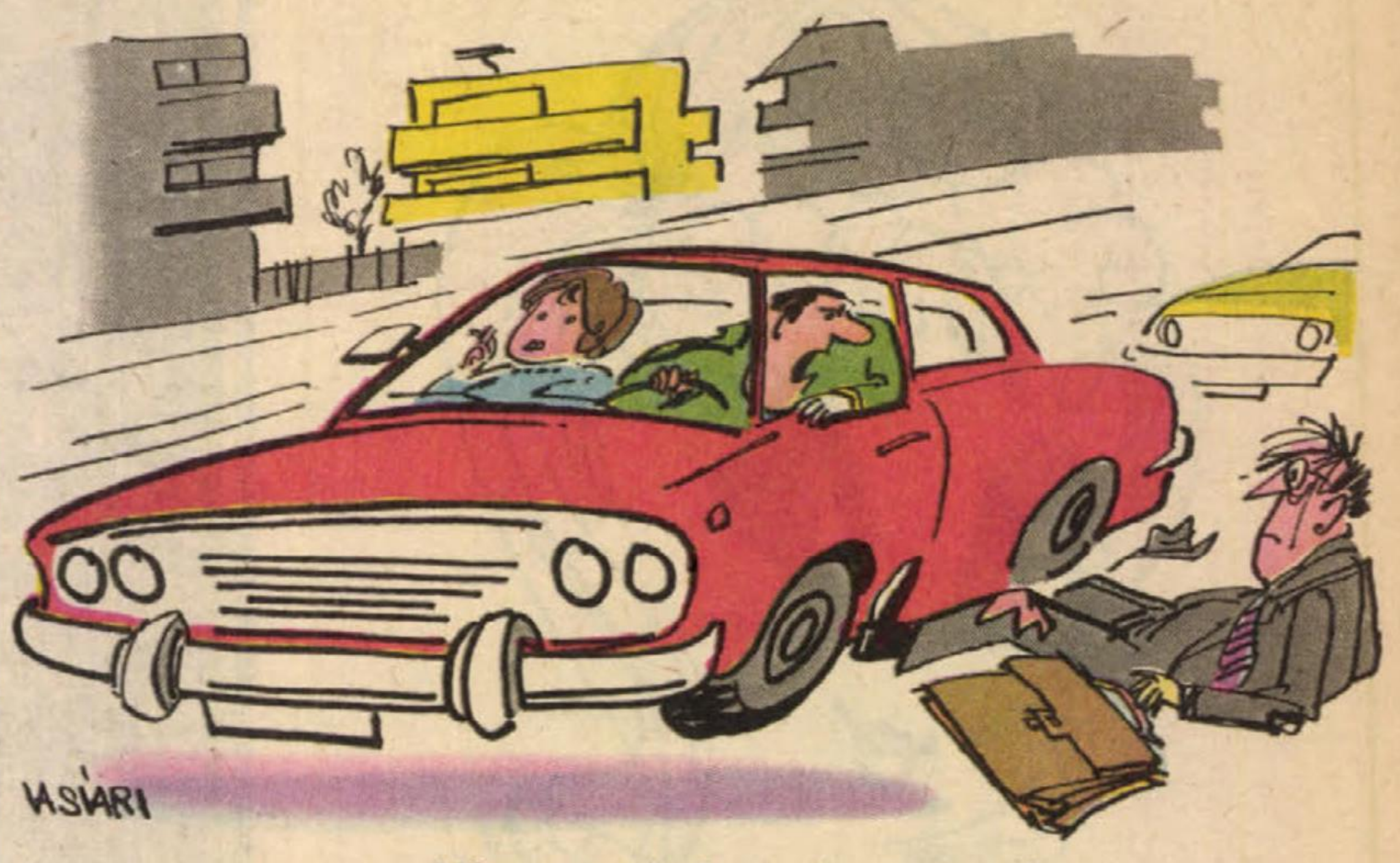

– Még egy szó, és cserbenhagyom!

A TÖRTETŐ

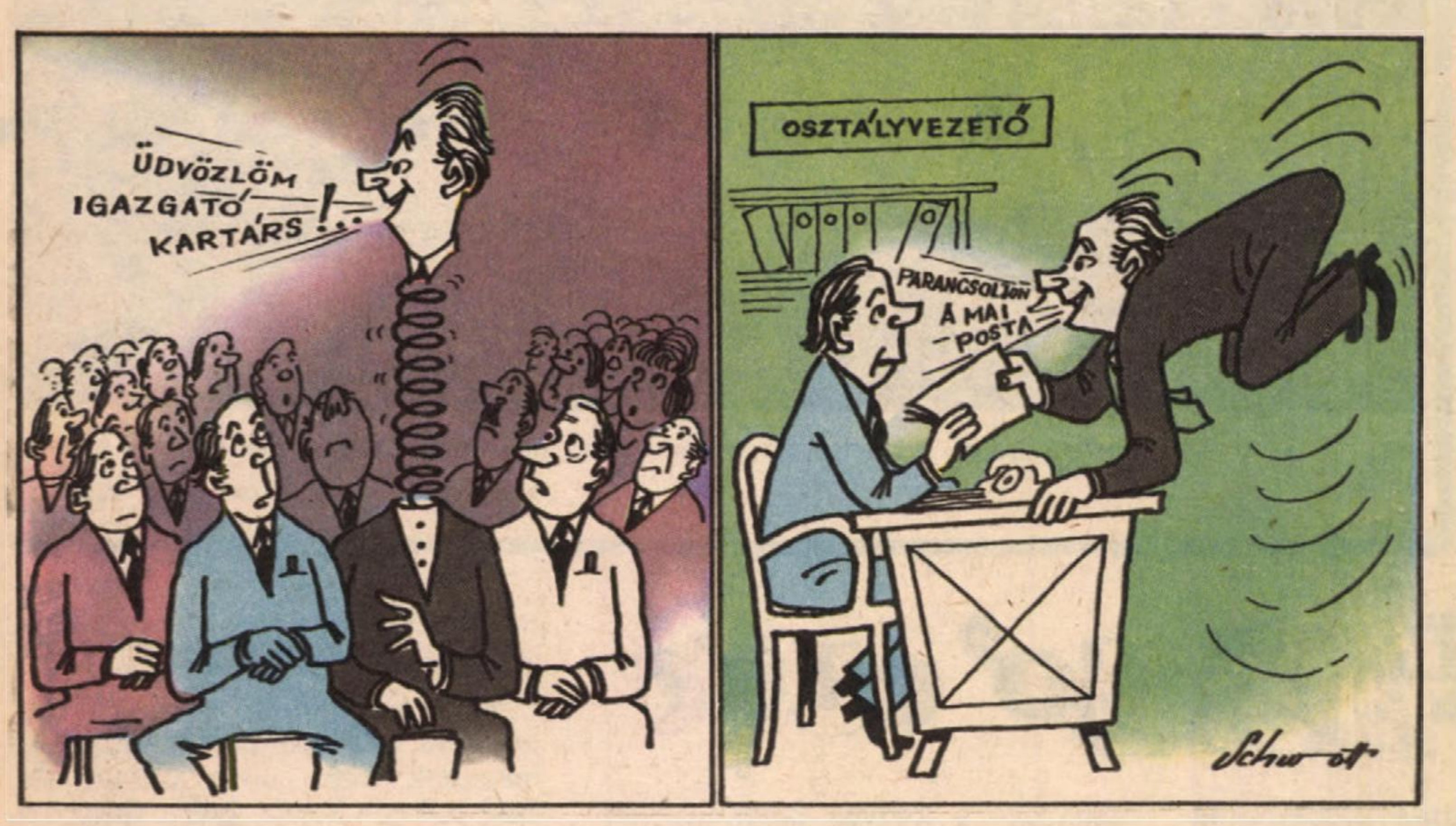

KIVÁNCSI ANYUKA

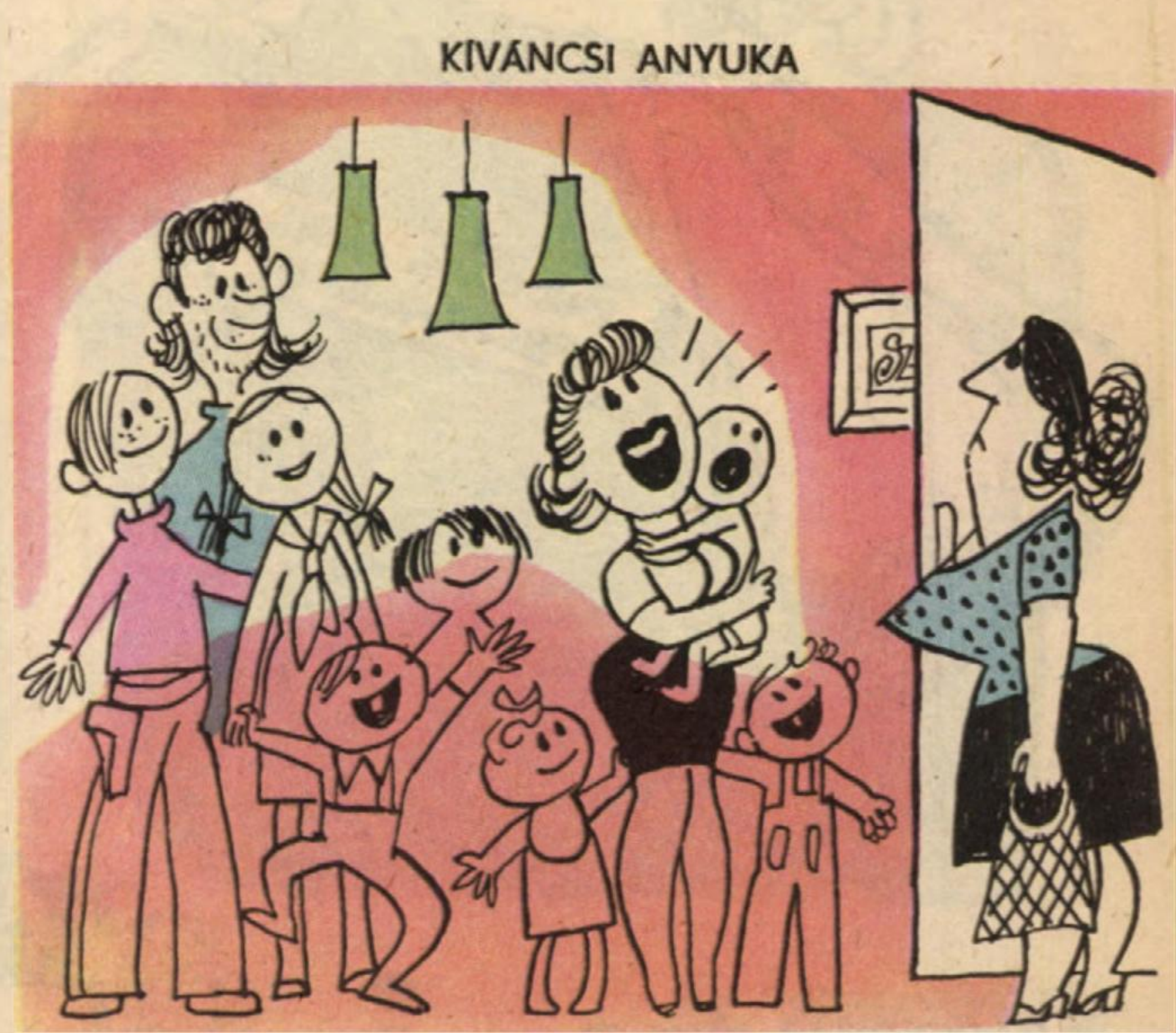

– Jó, hogy jön, szomszédasszony, mi az a népesség-politika?

Levélváltás a jegycsalásról

Kedves Szerkesztő Elvtárs!

Az Alsógöd és Szigetmonostor között közlekedő kompjáraton egyik-másik kalauz a jegy árának az átvétele után mellőzni igyekszik az utasnak a jegy átadását. A bennfentes utasok a jegyre nem is tartanak igényt. A hivatalos viteldíjat borravalónak tekintik.

Legutóbb, (február 17-én a szigetről 13.30-kor induló kompnál) még ennél is érdekesebb módszert tapasztaltam. A komp személyzet nélkül állt a stégnél, az utasok jegyváltás nélkül szálltak be. Hasonló eset máskor is előfordult már, ilyenkor a kalauz menetközben a fenti módon szedi be a viteldíjat: vagy ad a pénzért jegyet, vagy nem. Ez alkalommal azonban egyáltalán nem adott jegyet, ehelyett a túlsó partra érve, udvariasan kisegítette az utasokat. Volt olyan utas, aki fizetés nélkül távozott, a legtöbben azonban a viteldíjat a kalauz kezébe nyomták.

Mi a véleménye erről a rendszeres visszaélésről? Nem válnak-e bűnrészesekké azok az utasok, akik jegyváltás helyett viteldíjként — a közösséget megkárosítva — borravalót adnak a kalauznak?

Kedves Olvasónk!

Az a véleményem, hogy nem ártana egy meglepetésszerű ellenőrzés a kompjáraton. Nemcsak Alsógöd és Szigetmonostor között, hanem például azon a kompjáraton is, amely Dunakesziről Horányig és vissza közlekedik. Jóval korábban ugyanis innen kaptam hasonló jelzéseket. Az utas teherautóval faanyagot szállított a kompon Dunakesziről Horányba. A kalauz a 25 forintos viteldíj átvétele után megkérdezte az utastól, hogy vállalati vagy magáncélra szállít-e? Miután az utas közölte, hogy magáncélra, a kalauz meggyőzően elmagyarázta, hogy akkor fölösleges a jegy, az utas úgysem számolja el sehol. a jegyre tehát nincs szüksége. Végül is adott jegyet, mert az utas ragaszkodott hozzá: ne érje 25 forint kár az államot. Hogy ennek ellenére hányszor érte, azt nem tudom kiszámítani. (A jegycsalás mostanság nagy tételekben divat: a vasúti jegy, a benzin-jegy sikkasztási ügyek közismertek. A komp-jegy kis ügy. De kicsiben sem szabad sikkasztani!)

Akkoriban az utas, aki nekem a levelet írta, nevének és címének elhallgatását kérte. Az utas nevét most én hallgatom el. Erős a gyanúm ugyanis, hogy a kompkalauzok még enélkül is árgus-szemekkel fogják keresni a velem levelező komputasokat. A világért sem gondolom, hogy a Dunába löknék őket, de megtörténhet, hogy lehagyják a kompról. vagy esetleg egészségügyi zárlat címén megakadályozzák, hogy az illető a kompra szálljon: elvégre a többi utas egészségét nem szabad veszélyeztetni. A találékonyabb kompkalauz még azt is mondhatná, hogy részeg utast nem szállít, pedig az utas színjózan, de a kalauznak mindenki gyanús, aki utas.

Egyik-másik kompkalauz esetleg nem tagadná, hogy a pénzt valóban átvette, de az utas nem igényelte a jegyet, az ő becsületén nem eshet folt: letépte a jegyet és a Dunába dobta, nem vállalhat az utassal bűnrészességet. Akadna bizonyára olyan kalauz is, aki azt mondaná, hogy csak azért sem követne el ilyen disznóságot, mert az utasok többségükben az élet más területén valamiféle beosztásban vannak, jól néznénk ki, ha ő, a kompos, tippeket adna a visszaélésekhez. Ötletesebb kompkalauz még azzal is érvelhetne, hogy az utas lázálmában kísértethajón, illetve kísértet-kompon járt, amelynek soha sincs utasa, tehát a komp gazdája, a Pest megyei Kishajózasi és Javító Vállalat sohasem kaphatja meg a pénzét. Vajon ki váltana jegyet és ki fizetne egy kísértet-kompon, egy kísértet-kalauznak, aki tulajdonképpen nem is létezik?

Nem vagyok hajózási szakember, de legalább egy hónapig minden kompjárathoz ellenőrt állitanék. Meggyőződésem, hogy hamarosan felemelkedne a kompjáratok bevétele. A többlet megmutatná, hogy mennyit sikkasztottak eddig a közpénzből.

Ettől függetlenül: van olyan érzésem, hogy az utasok ezentúl követelni fogják a kalauztól a jegyet, sőt még az sem lepne meg, ha a kompkalauz a pénz ellenében, kérés nélkül is átnyújtaná azt az utasoknak. Mert becsület is van a világon. Legalábbis a leleplezés után.

Földes György

SZILÁNKOK

HARAPÁS

— Amióta megharapott egy eb, félek a kutyáktól — mondta az oroszlánszelídítő.

BARÁTNŐ

X. úgy válogatja a barátnőit, mint az ingét. Ritkán.

JÓ TANÁCS GYALOGOSOKNAK

Mielőtt átmenne a túloldalra, alaposan nézzen körül és azután se menjen át.

ÉRV

— Irénke, olyan teljes az egyetértés, a harmónia közöttünk, miért rontanánk el egy házassággal?!

BÁTOR FÉRFI

L. megírta a végrendeletét, érzékeny búcsút vett családjától, aztán kihúzatta a bal kettes fogát.

VILLAMOSON

— Ezek a mai fiatalok! Egy hajlott korú embernek igazán átengedhetné a helyét egy húszéves nő. Pláne, ha a feleségem.

NÉPSZERŰSÉG

— Naponta ezerkétszáz levelet kapok. Igaz, hogy csak kézbesítésre — mondta büszkén a postás bácsi.

JÓ VENDÉG

— Főúr, hozzon nekem egy szép adag céklát! Húst már ettem otthon...

MAI IDŐK

— Pista, már két órája ülök itt magánál. Ha nem él vissza a helyzettel, mondja meg és akkor már itt sem vagyok!

REKLÁM

NÁLUNK VÁSÁROLJON! ÁRUINK PRÍMA MINŐSÉGÉRE AZ IS JELLEMZŐ, HOGY HOZZÁNK JÁR LOPNI A LEGTÖBB ÁRUHÁZI TOLVAJ!

G. Sz.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

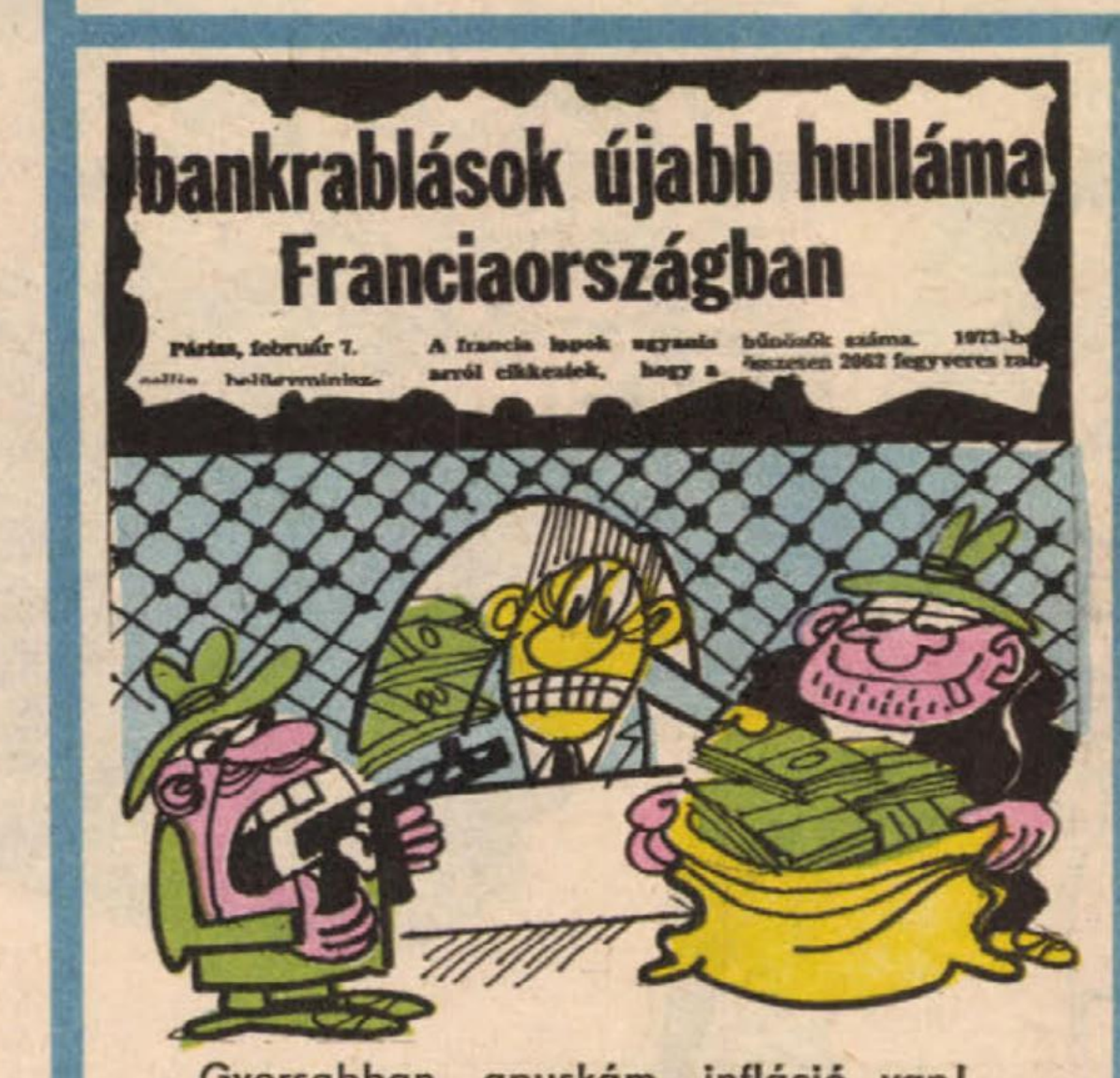
bankrablások újabb hulláma
Franciaországban
Párizs, február 7.

– Gyorsabban, apuskám, infláció van!

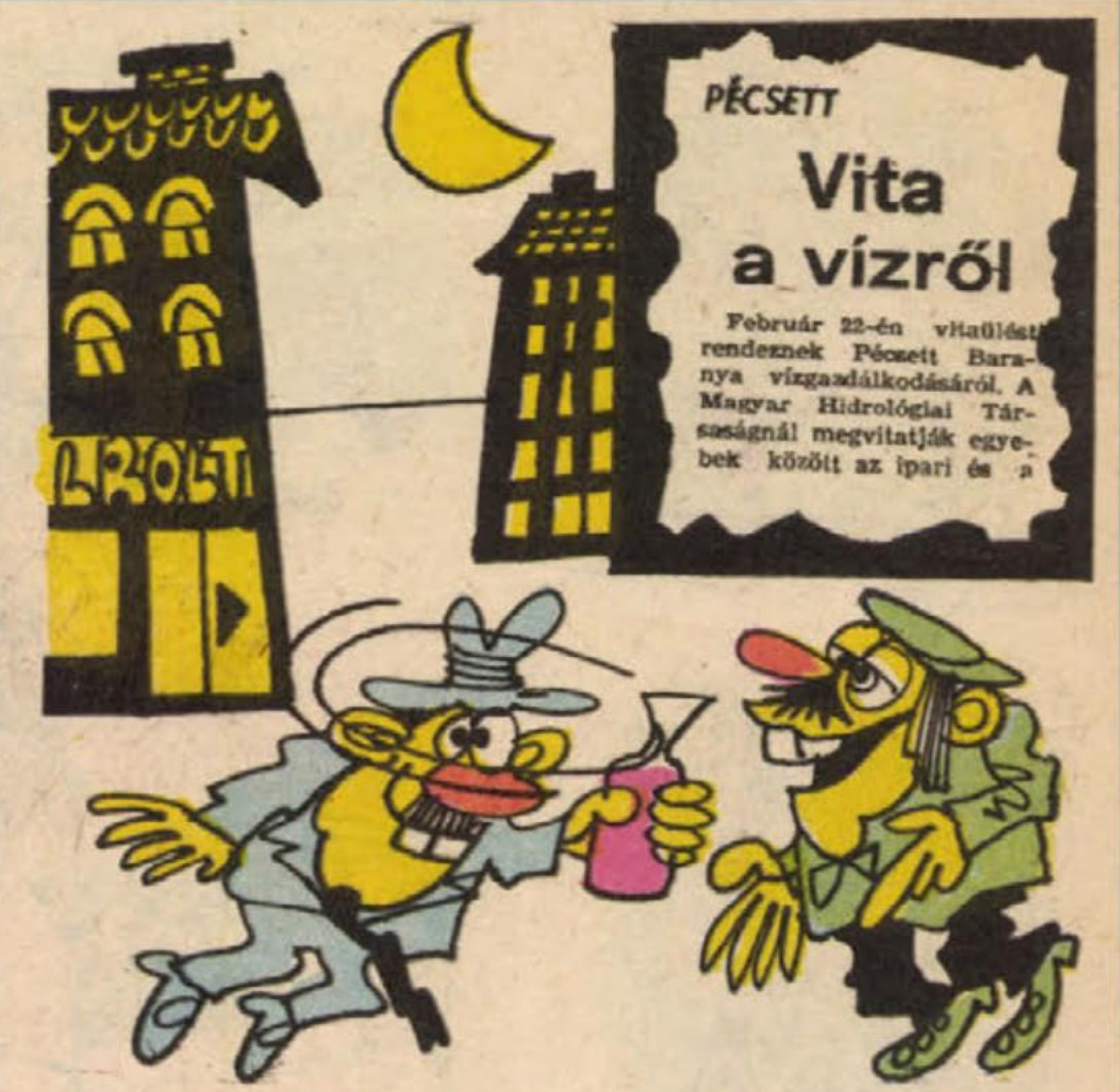
PÉCSETT
Vita a vízről
Február 22-én vitaülést rendeznek Pécsett Baranya vízgazdálkodásáról. A Magyar Hidrológiai Társaságnál megvitatják egyebek között az ipari és

– Nagyon helyes, addig se foglalkoznak az alkohollal...

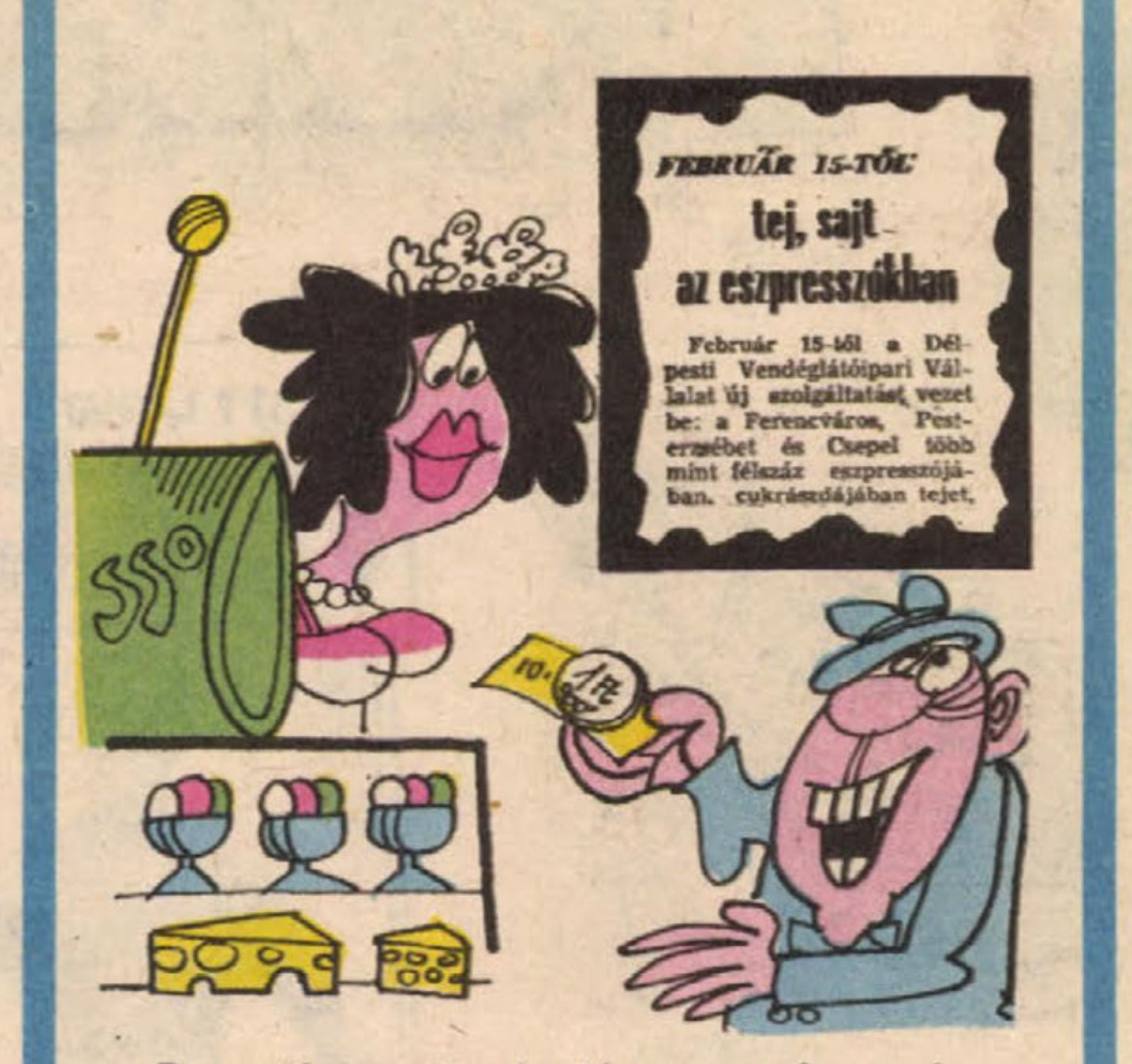
FEBRUÁR 15-TŐL
tej, sajt az eszpresszókban
Február 15-től a Délpesti Vendéglátóipari Vállalat új szolgáltatást vezet be: a Ferencváros, Pesterzsébet és Csepel több mint félszáz eszpresszójában, cukrászdájában tejet,
55°
10.-
1 Ft

– Egy pálpusztait, de jó szagos legyen!

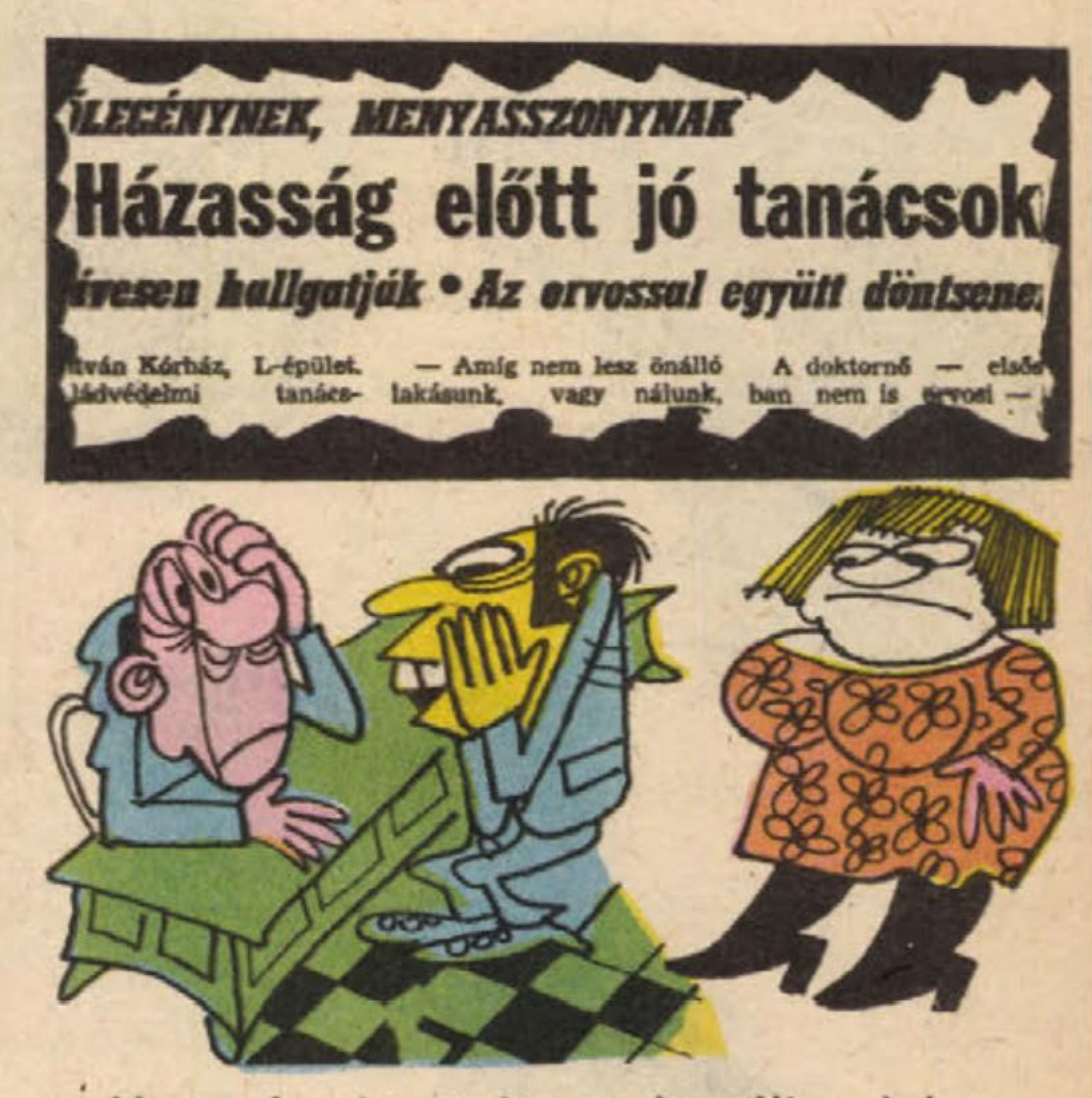
LEGÉNYNEK, MENYASSZONYNAK
Házasság előtt jó tanácsok
ívesen hallgatják • Az orvossal együtt döntsene

– Uram, ha istent ismer, beszéljen le!

ÉBRENLÉT = FEJTÉS

Annakidején, az álmoskönyvekben, megtaláltuk álmaink magyarázatát: mit jelent az, ha valaki — tegyük fel — gyászhuszárral álmodik és mi a megfejtése annak, ha álmunkban tornyot látunk vagy repdeső madarat. Minden kérdésre megkaptuk a választ, még akkor is, ha bolondságokat álmodtunk, például azt, hogy sok pénzt kaptunk valahonnan, valakitől. Csak utána kellett nézni az álmoskönyvben, vagy meg kellett kérdezni egy szakembert, egy álomfejtőt, aki olyan otthonosan mozgott az álmok birodalmában, mint más ember a saját lakásában. Később komoly tudósok foglalkoztak álomfejtéssel és tudományos alapon elemezték álmainkat, de elfogadható magyarázatokat tőlük se kaptunk.

Az álomfejtés kiment a divatból, talán azért is, mert rosszabbul, nyugtalanabbul alszunk, mint nagyapáink, vagy szépanyáink. Sokan csak altatóval tudnak elaludni, vagy még úgy sem. Reggelenként a modern ember nem az álmait mondja el, hanem arról beszél: mennyi ideig volt ébren az éj folyamán?

Valahogy így:

— Tizenegykor beszedtem egy altatót, éjfélkor elaludtam, kettőkor felébredtem és teljesen ébren voltam három óráig, aztán újra elaludtam, de csak tizenöt percre, tizenöt perc után ismét felébredtem...

Vagy:

— Ne kérdezd, hogyan aludtam. Pocsékul. Negyed egykor végre elaludtam és körülbelül három óra hosszat aludhattam, majd jó fél óra hosszat nyitott szemmel feküdtem az ágyban és a fényeket bámultam a plafonon...

Nos, ez adta az ötletet ahhoz, hogy a mi zaklatott, hajszás korunkban nem az álmokat kell megfejteni, hanem az ébrenléteket.

Mit jelent például az, ha valaki hajnalban, kettő és három óra között ébren van? Ez jelenthet fegyelmit, de jelentheti azt is, hogy másnap rendkívüli jutalmat kap.

Óránkénti felriadások: restancia a munkában. Vagy: valami baj van a gyerekkel.

Öt órakor felébred és már nem tud elaludni: ki kell fizetni a részleteket.

Éjjel egy órakor fél óra séta a szobában: valamit elfelejtettünk elintézni, de nem tudjuk, hogy mit.

Ébrenlét lefekvés után, negyvenöt percig: feszültebb lett a nemzetközi helyzet.

Tízperces ébrenlét két óra alvás után: hűtlen feleség.

Ötperces ébrenlét háromóránként: nem bízik a beosztottjaiban.

Két órakor felébred és ötig nem tud elaludni: nem egészséges a mama.

Három órakor teljesen éber, három óra húsz percig: zavarosan mennek az ügyek.

Ébrenlét fél négy és háromnegyed négy között: elrontotta az életét.

Háromnegyed négy és négy óra között: mi a megoldás?

Négy óra és negyed öt között: öregség.

Negyed öt és fél öt között: megérkezik a tejeskocsi.

A fentiekben néhány példát mutattam be ébrenlét-megfejtéseimből. Ha a megfejtések nem egészen pontosak, vagy tévedtem, akkor elnézést kérek.

Egy azonban biztos: lehet, hogy álmok hazudnak, az ébrenlétek azonban soha.

Mikes György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Anya a lányához:

— Sohasem tudom pontosan: ez az én szoknyám vagy a te ruhád?

*

Vevő reklamál a patikában:

— Mi van a hőmérőivel? Az egyik 25, a másik 17, a harmadik pedig 22 fokot mutat!

— Nincs ezen semmi csodálkozni való — feleli szemrebbenés nélkül a patikus. — Hiszen ezek különböző minőségűek.

*

Karcsi odakiált az anyjának:

— Anyu, a Pisti eszi az újságot!

— Nem baj, azok tegnapiak — nyugtatja meg a mama.

*

— Doktor úr, nem tudok az orromon keresztül lélegezni.

— Hát akkor lélegezzen a száján át.

— Köszönöm. Mivel tartozom?

— Ötven forint.

Tót Gyula:

A NŐ TÖBB SZEREPBEN

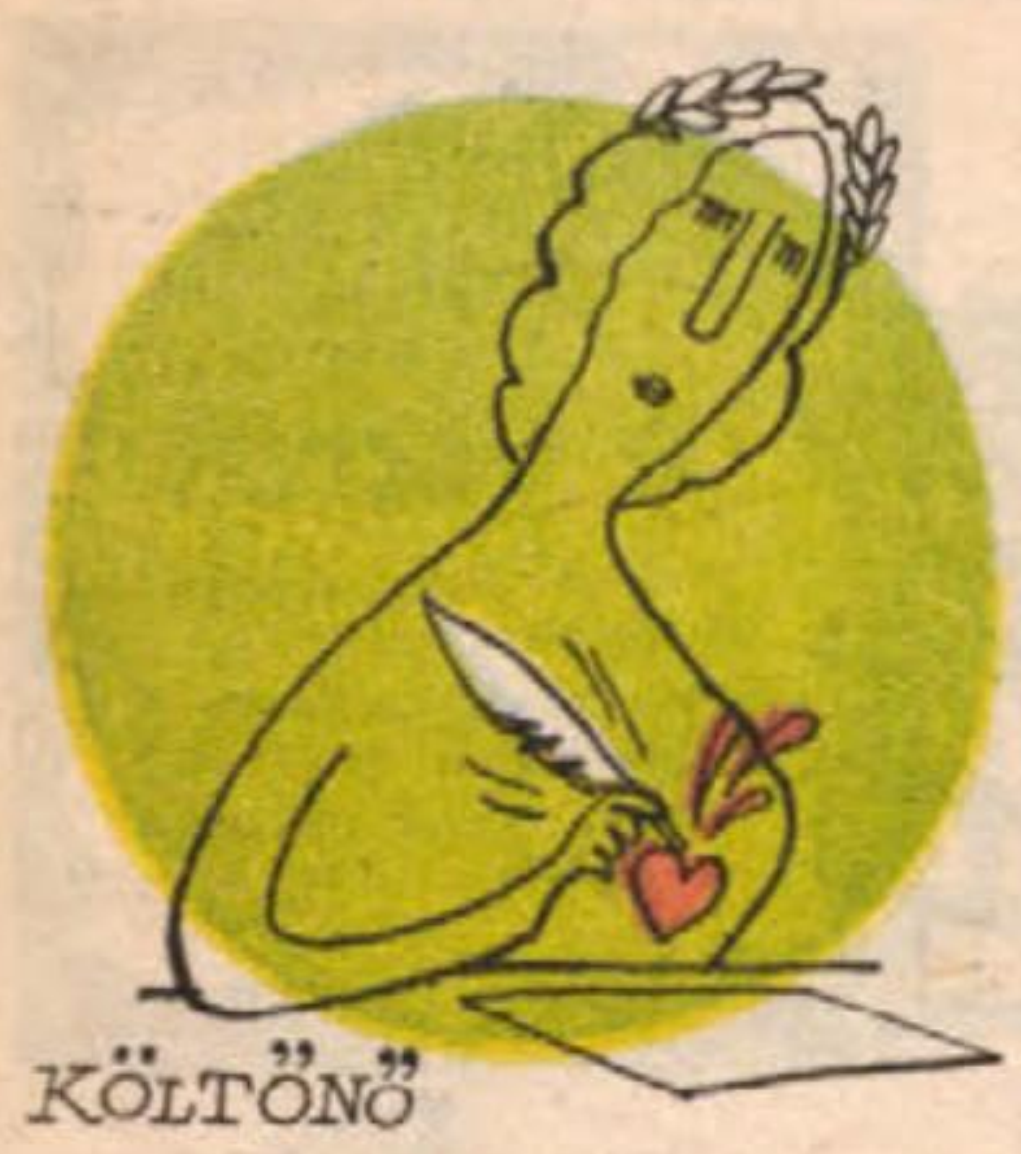
KÖLTŐNŐ

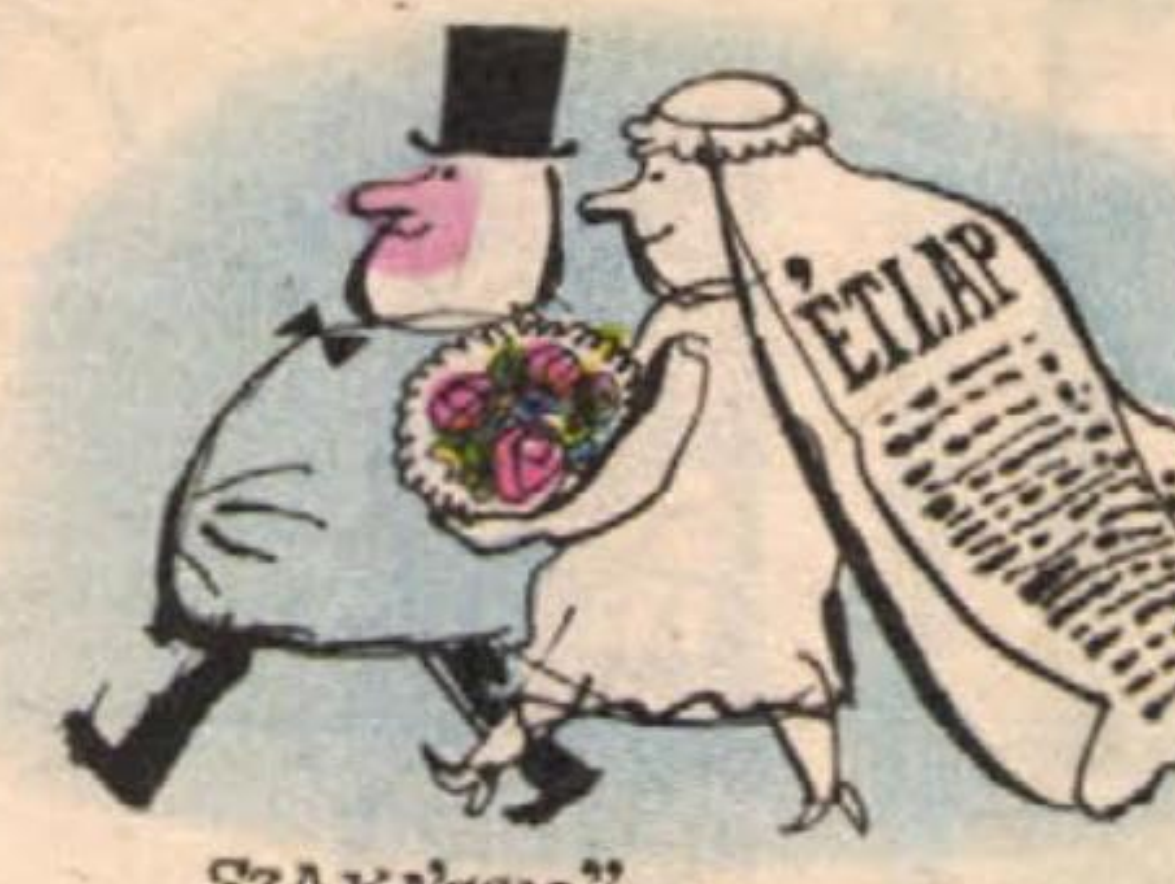

SZAKÁCSNŐ

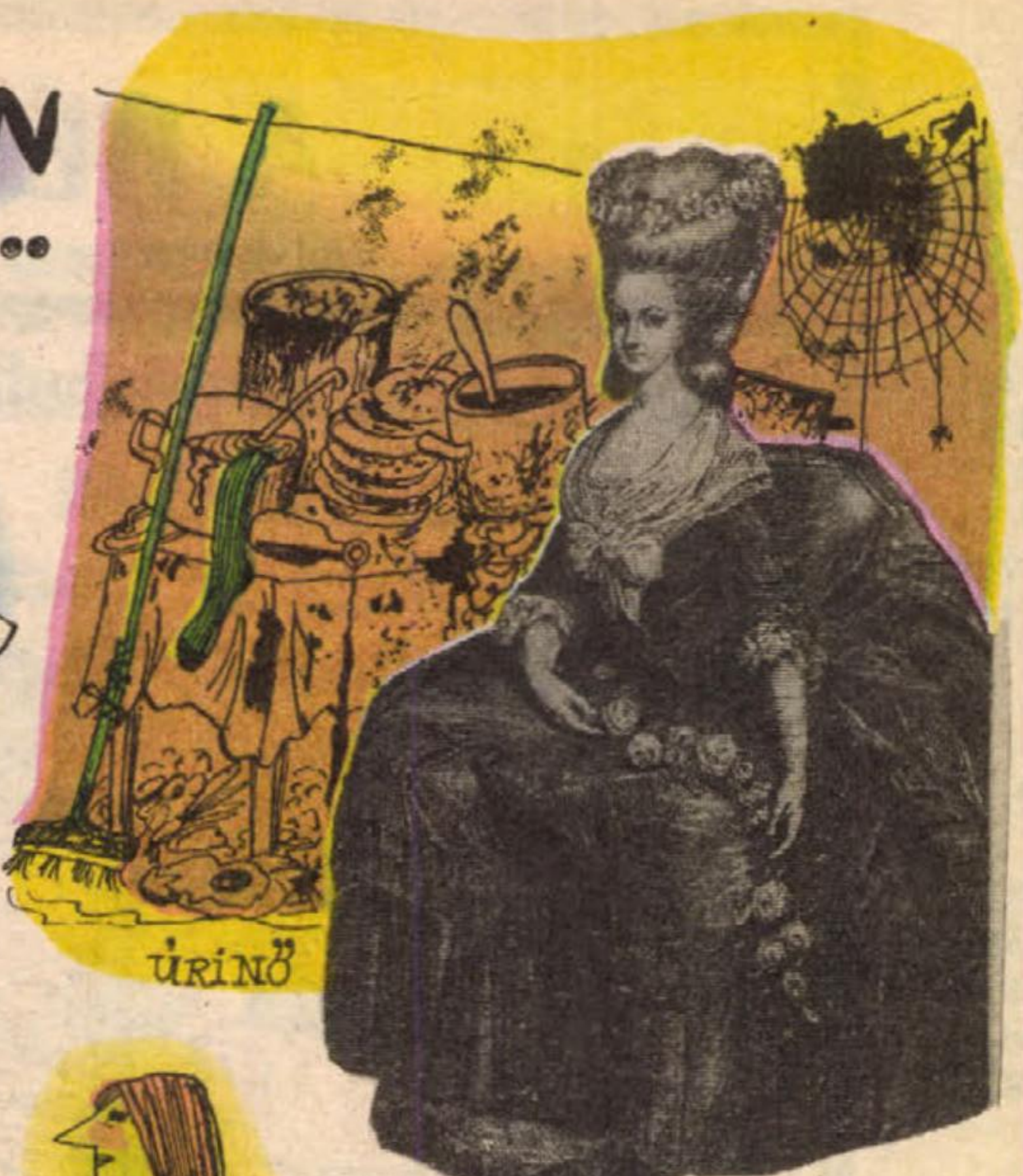
ÚRINŐ

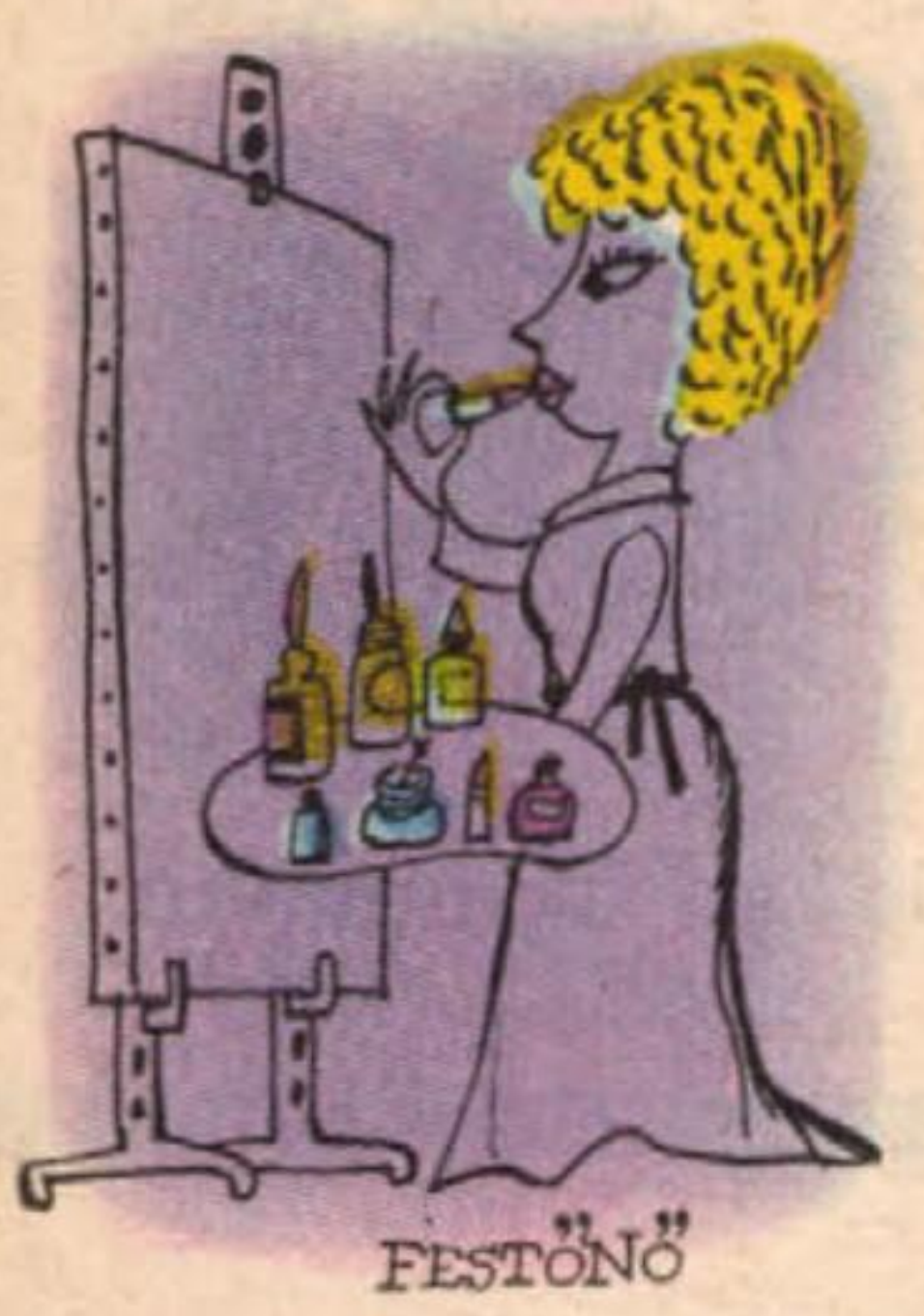
FESTŐNŐ

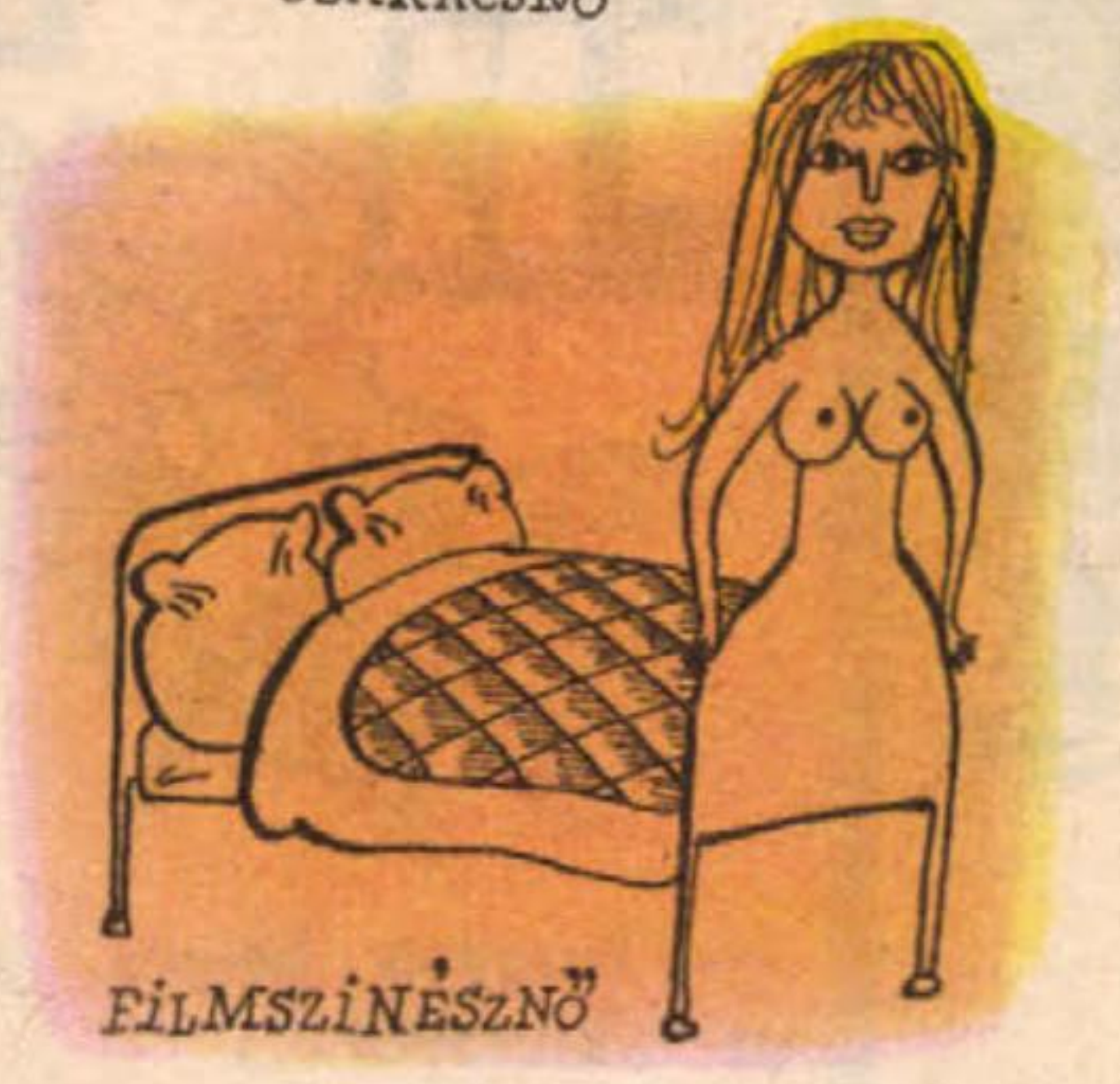
FILMSZÍNÉSZNŐ

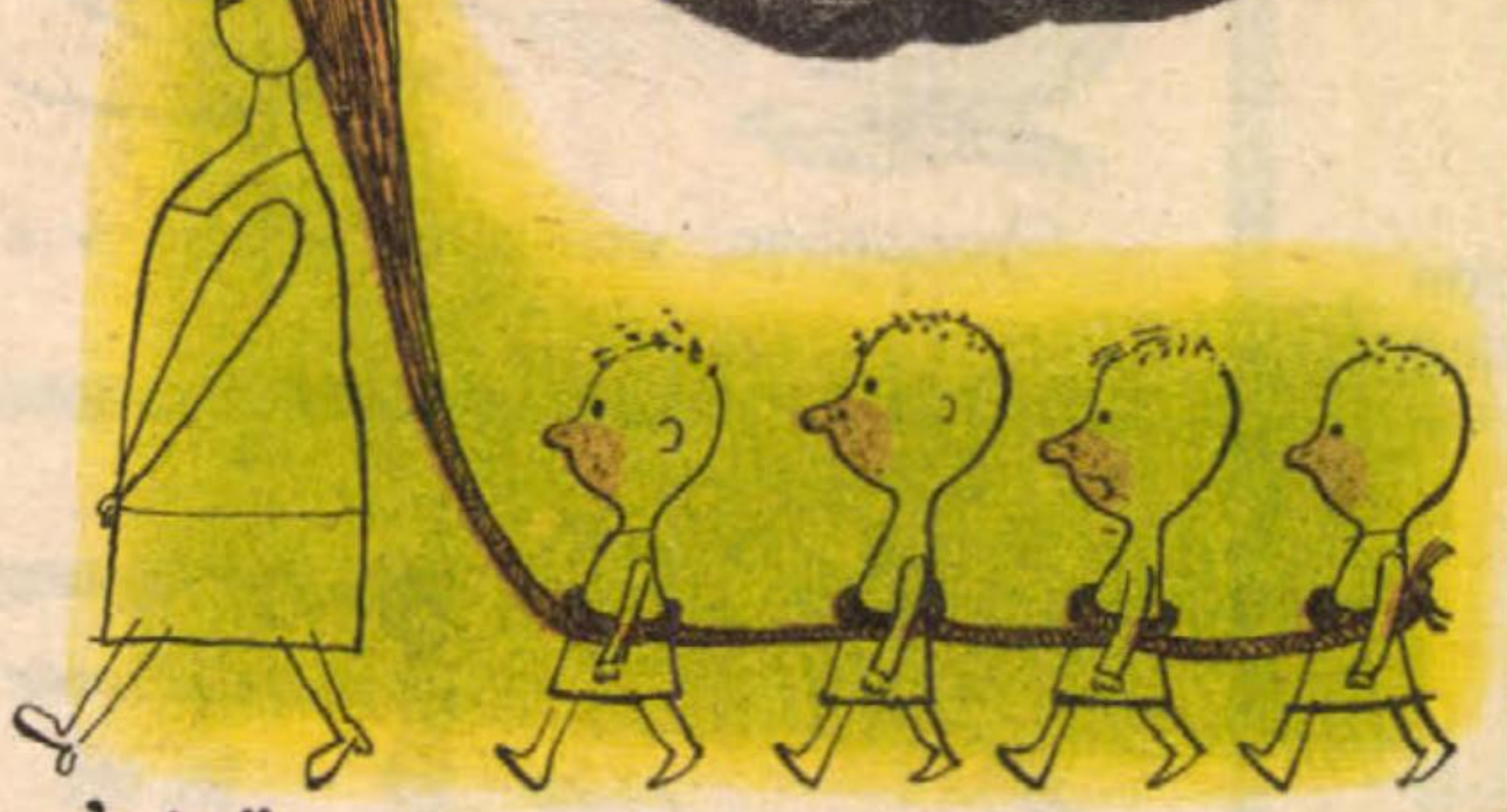
ÓVÓNŐ

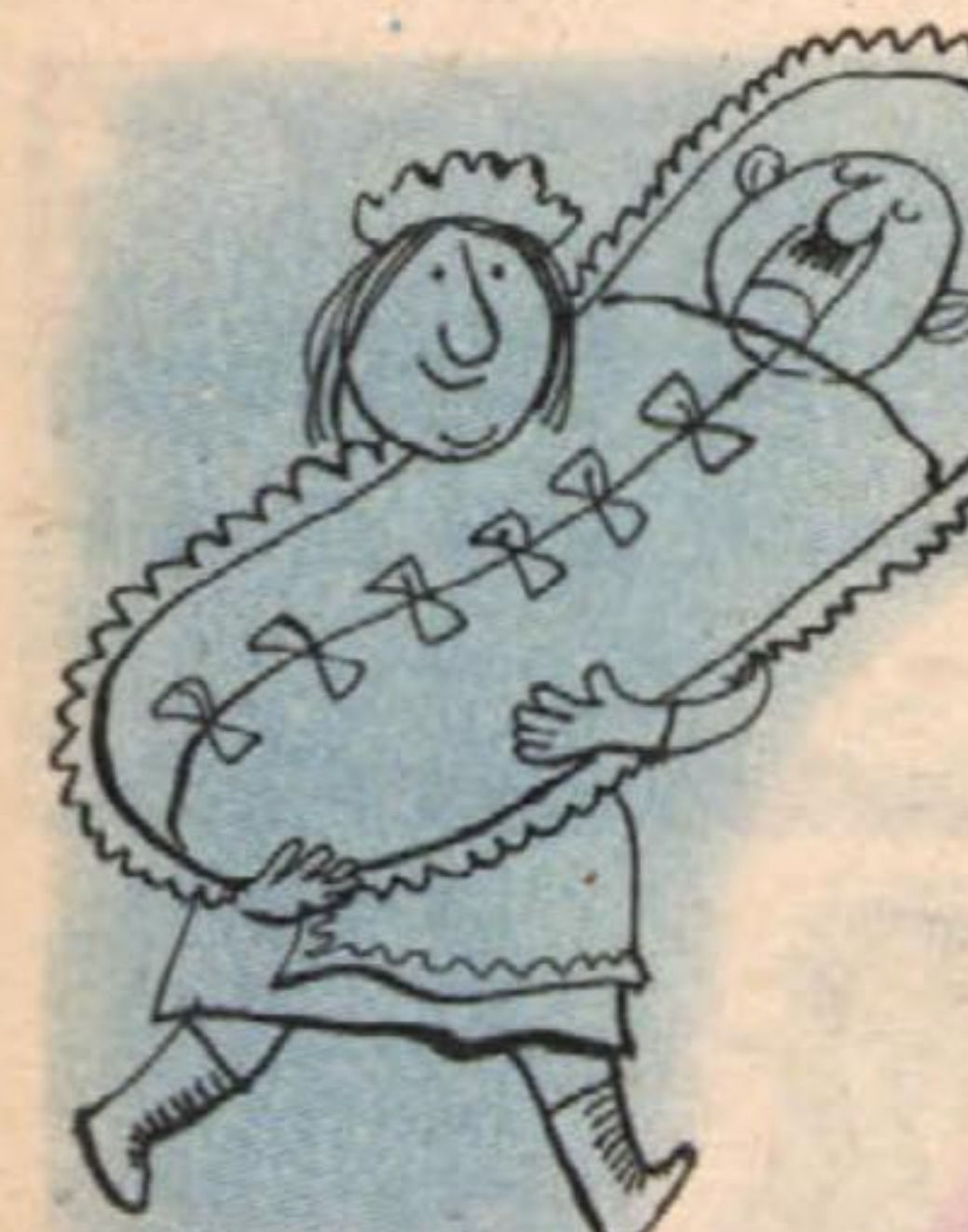
ÁPOLÓNŐ

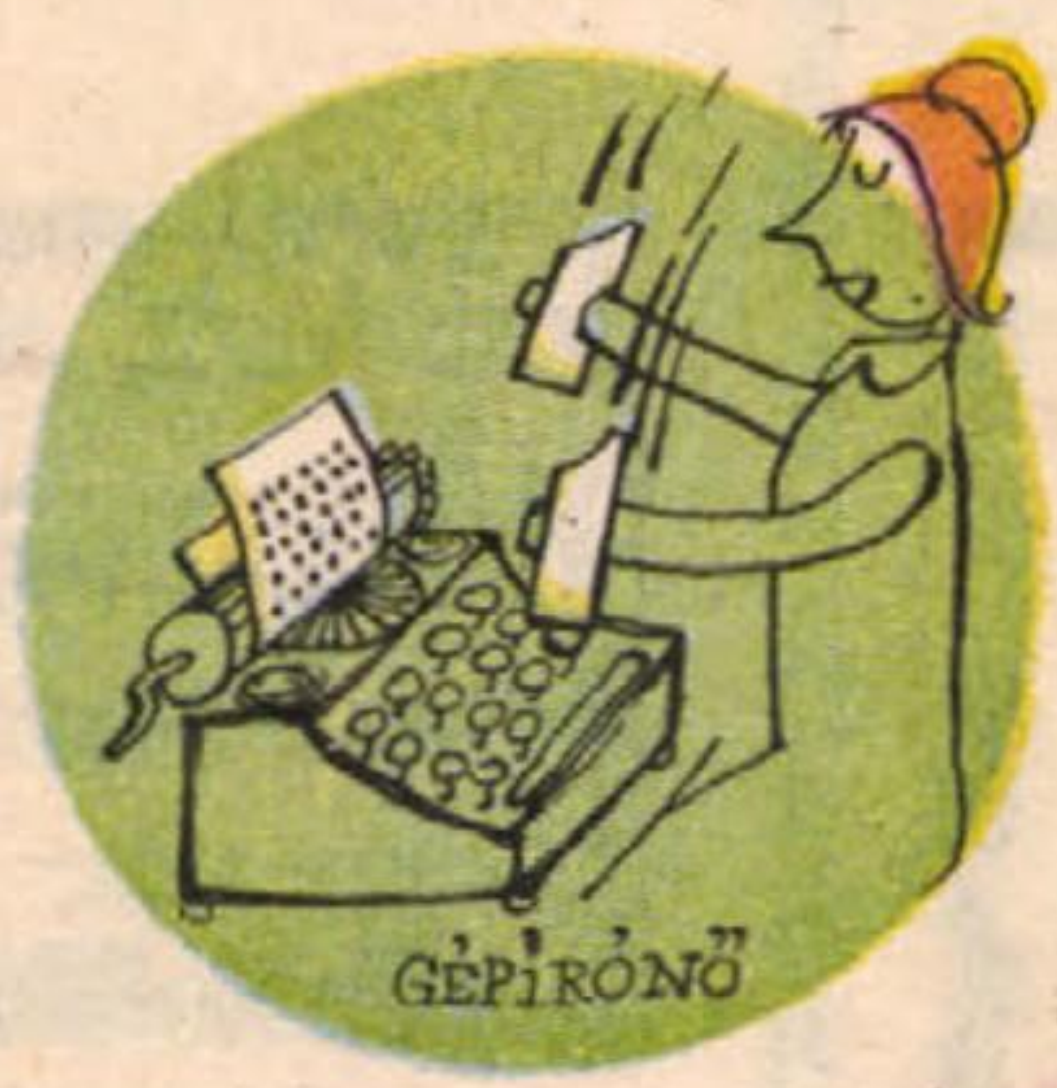
GÉPÍRÓNŐ

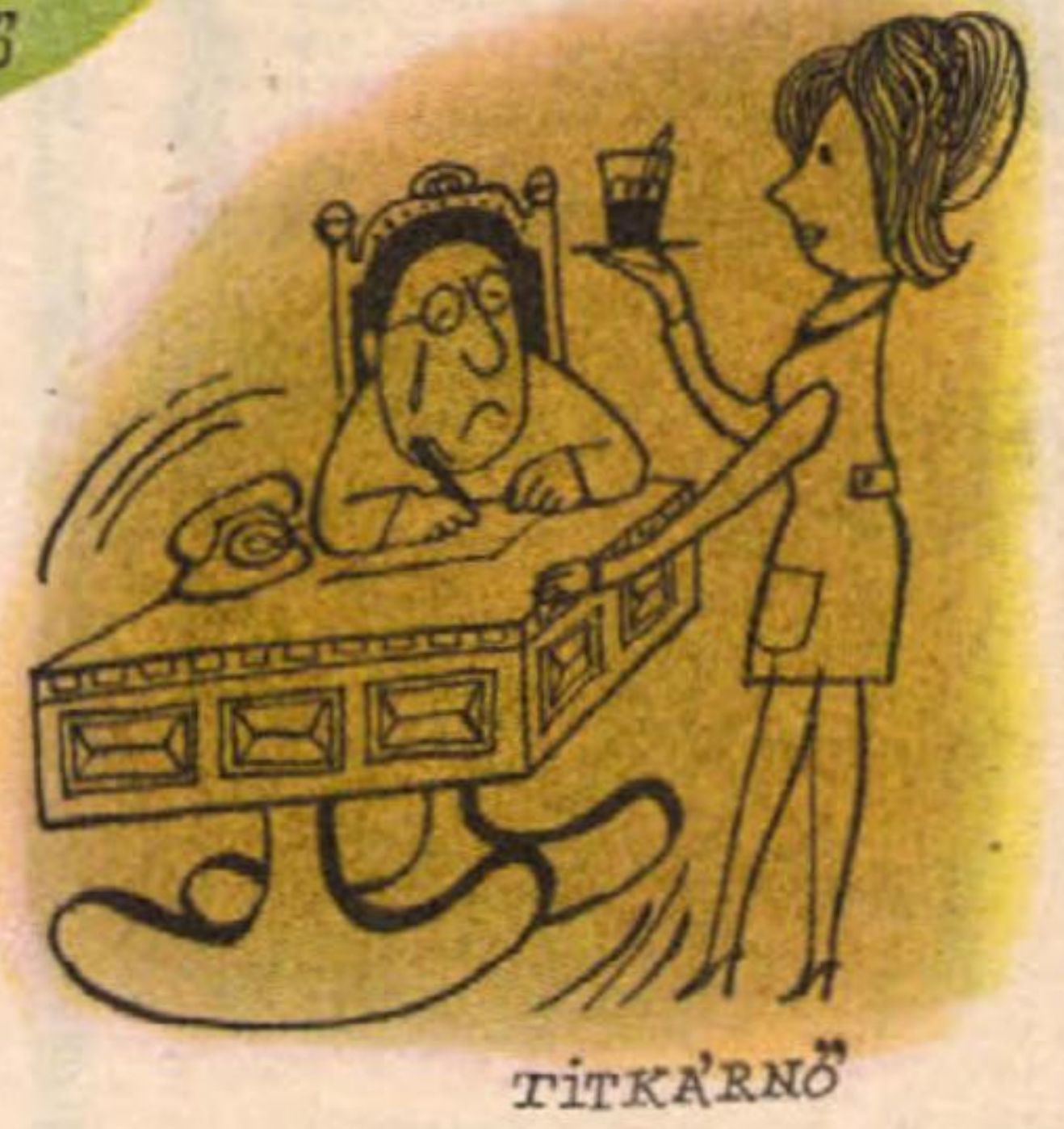
TITKÁRNŐ

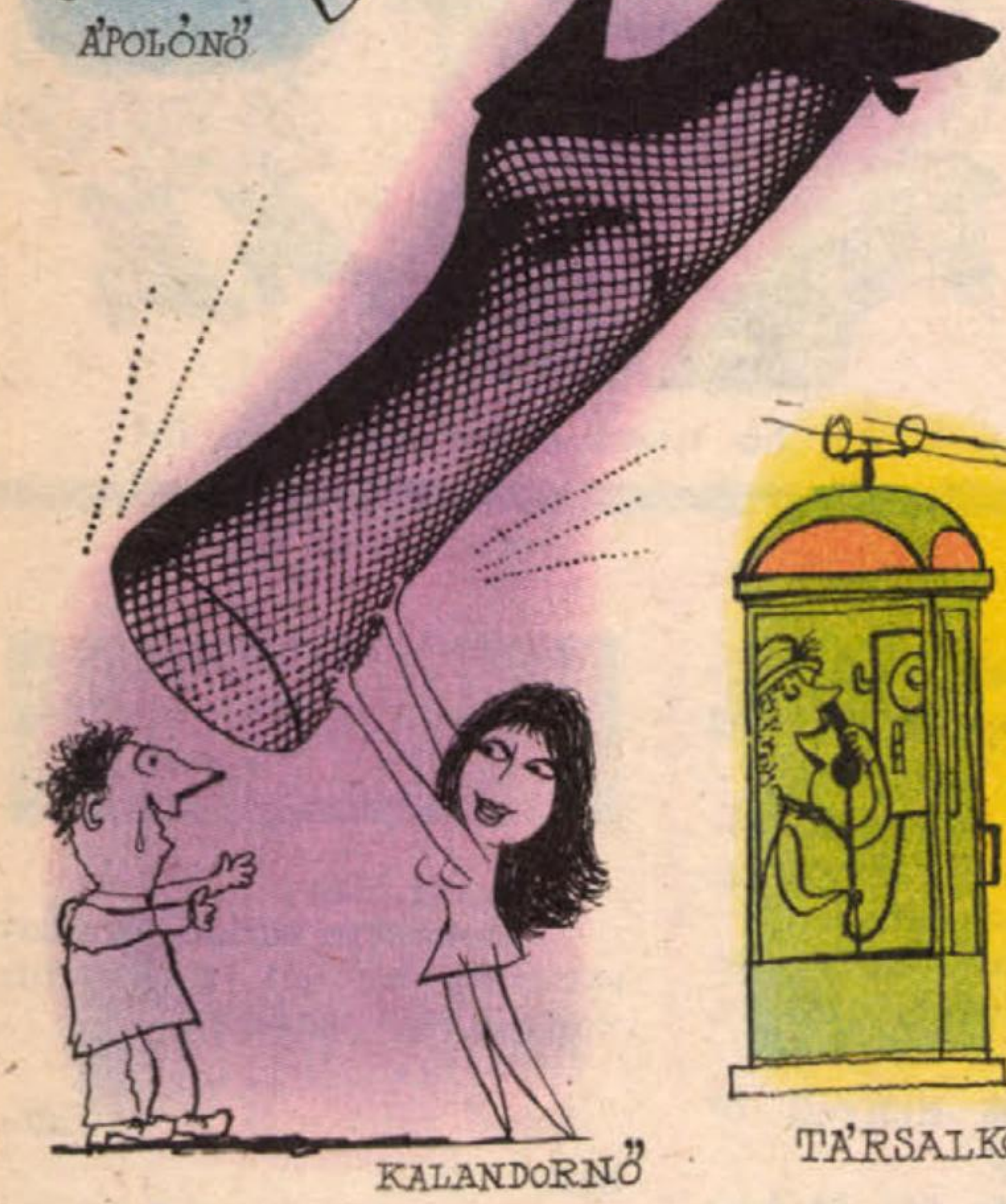
KALANDORNŐ

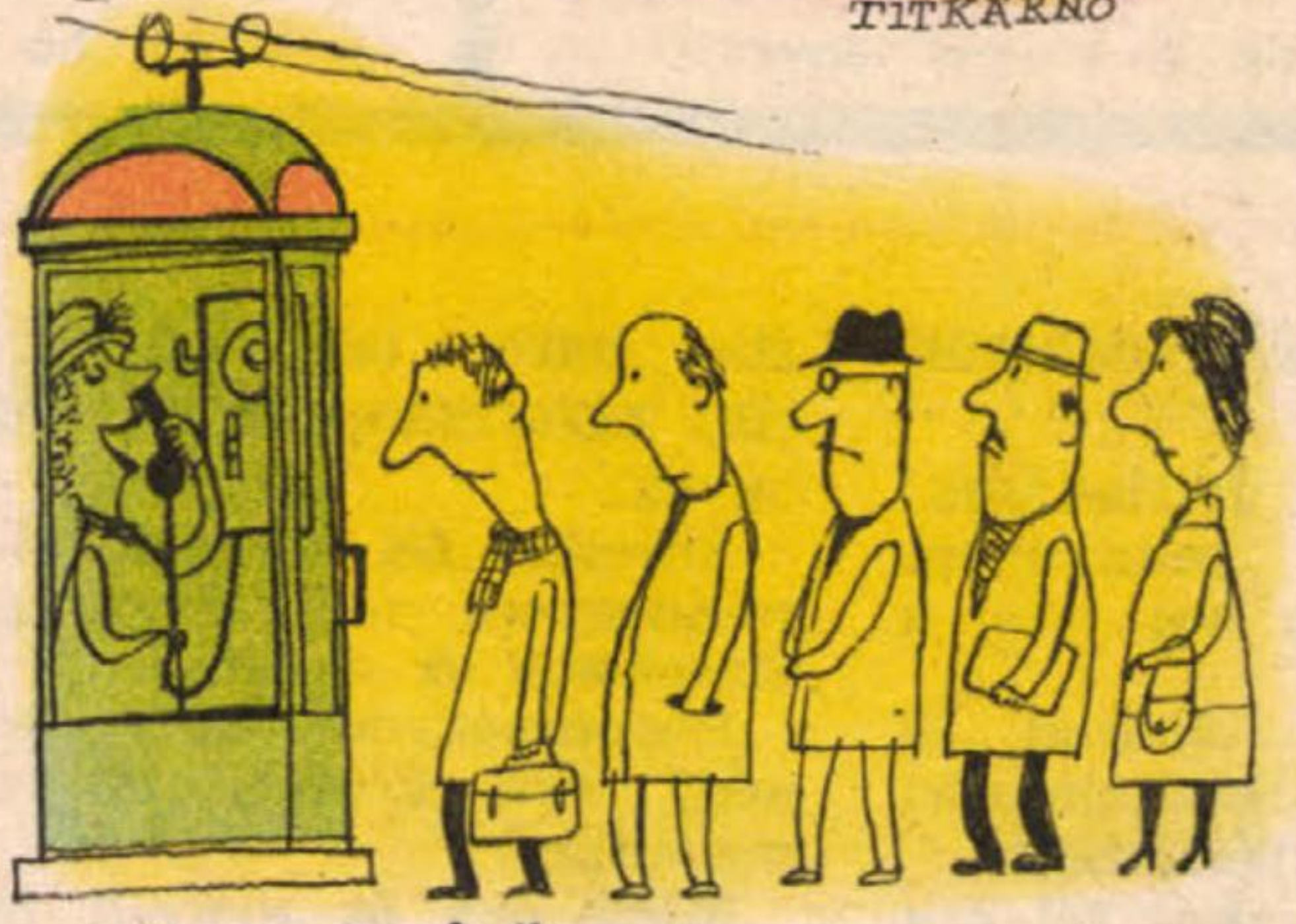
TÁRSALKODÓNŐ

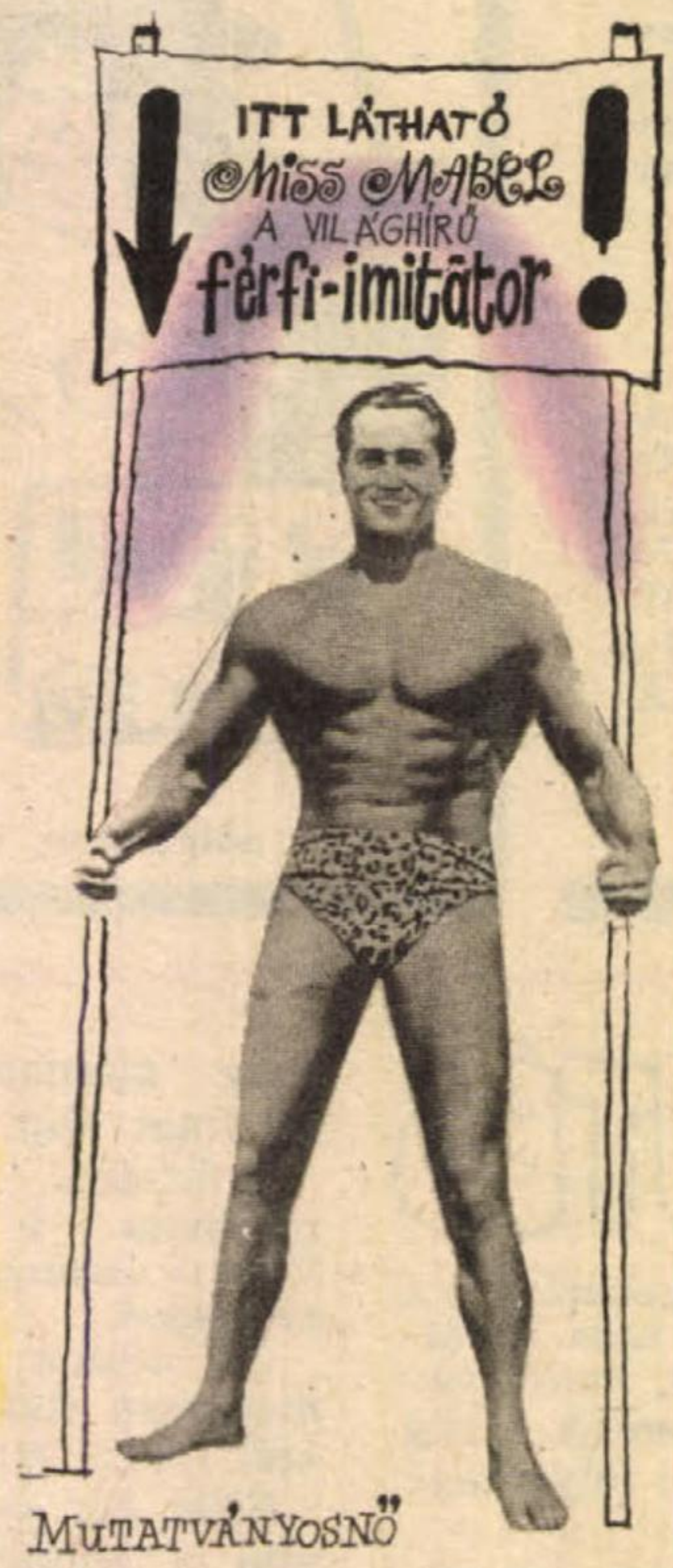

MUTATVÁNYOSNŐ

mindenféle dolgok

A JÖVŐ NAGY KÉRDŐJELEI

Ki lesz az első vakmerő forradalmár, aki jobbról balra gombolja majd a férfikabátot vagy balról jobbra a nőit?

Mikor mer majd egy tikkasztói nyár napon az első férfi megjelenni az utcán, egy kis könnyű selyemszoknyában?

Ki lesz az az első vendéglátóipari üzemegység-vezető, aki teát szolgál majd föl vendégeinek egy ötórai teán?

HADIJELENTÉS

„Előőrseink, a kora hajnali órákban, bravúrosan végrehajtott akciójuk során elfoglalták az egérfogókat.

Az esti órákban — noha a végsőkig kimerülten — még mindig szilárdan tartották a hősiesen bevett állásokat.

A gazdag hadizsákmány (nagy mennyiségű dió és avas szalonna) fölmérése folyamatban van, csupán elszállítása és a hős megszállók továbbvonulása ütközik jelenleg előre nem látott akadályokba.”

VÁRATLANUL

Tizenhét évig vártak az örökösök — első könnyű szélütése óta — a gyenge egészségű, dúsgazdag nagybácsi halálára.

Amikor aztán 94 éves korában csendesen elhalálozott, végre kiadhatták róla a gyászjelentést:

„Váratlanul elhunyt . . .”

ŐSZINTE ÖRÖM

A kéthónapos ifjú asszonyka így áradozott barátnőjének: — Olyan jól kijövök a Pistával, hogy az csuda! Te, Marika, én olyan állati boldog vagyok, hogy már mindjárt az első férjemet ilyen jól kifogtam!

GONDOLATOK

Minden vadász eszménye: a bátor nyúl.

Életművészet: ha a kikerülhetetlent nemcsak elfogadjuk, hanem örülni is tudunk neki.

Elviselhetetlen az az ember, aki minden apró-cseprő ügyében körömszakadtáig ragaszkodik az igazsághoz.

„Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.” Vajon ez azokra is vonatkozik, akik nem szeretik önmagukat?

Két dologtól szenved leginkább egy gyerek: attól, hogy a szülei elváltak, és attól, hogy a szülei nem válnak el.

Sohase légy büszke arra, hogy neked nem hazudnak a nők. Ez legtöbbször csak annyit jelent: nem vagy eléggé fontos a számukra.

„Ásó, kapa választ el bennünket egymástól” — mondta a fiatalasszony, amikor otthagyta a férjét, mivel az be akarta fogni a kerti munkára.

Gyapay Iván

RITKA KIVÉTEL

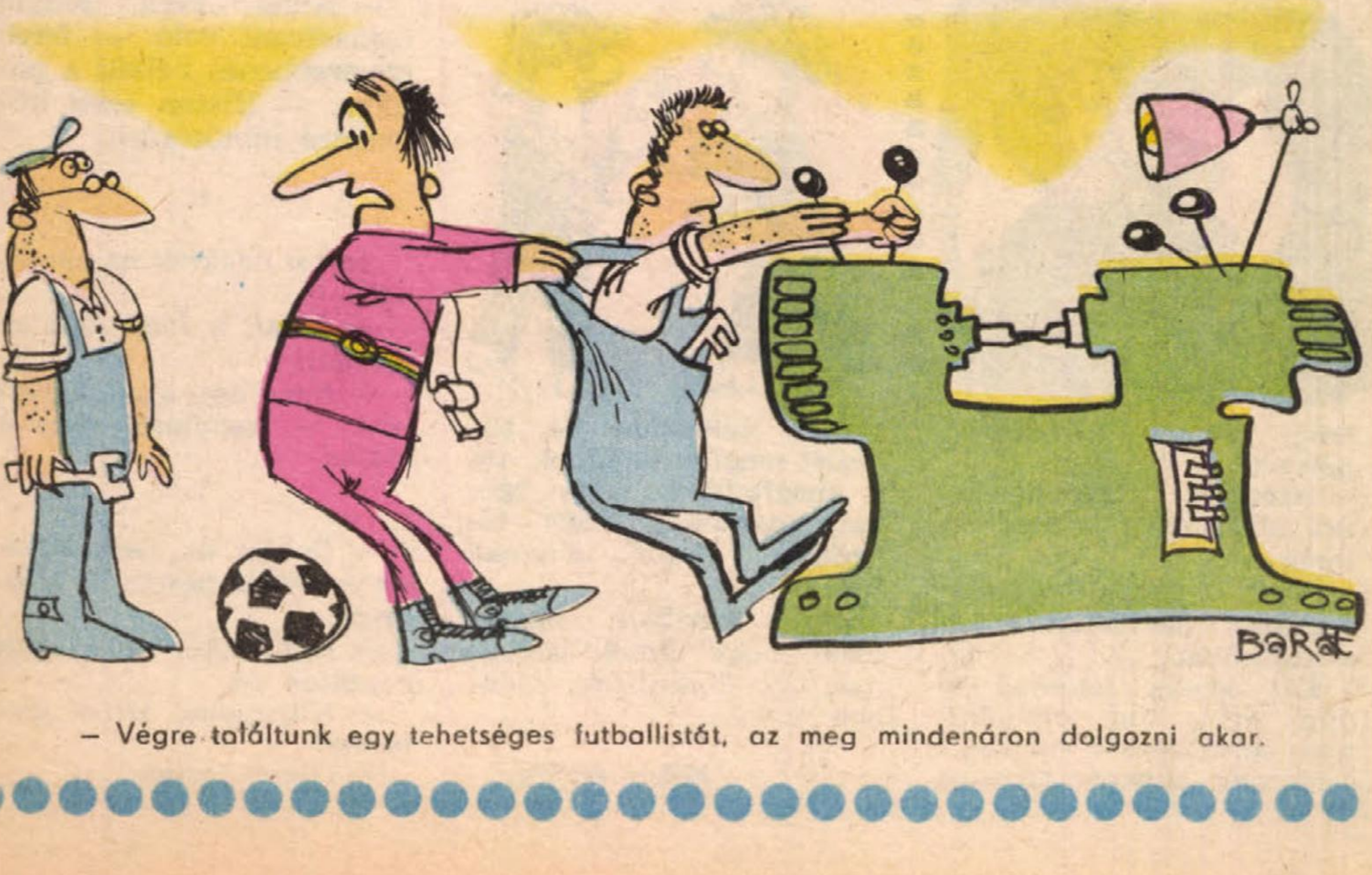

– Végre találtunk egy tehetséges futballistát, az meg mindenáron dolgozni akar.

ALKALMAZKODÁSI KÉPESSÉG

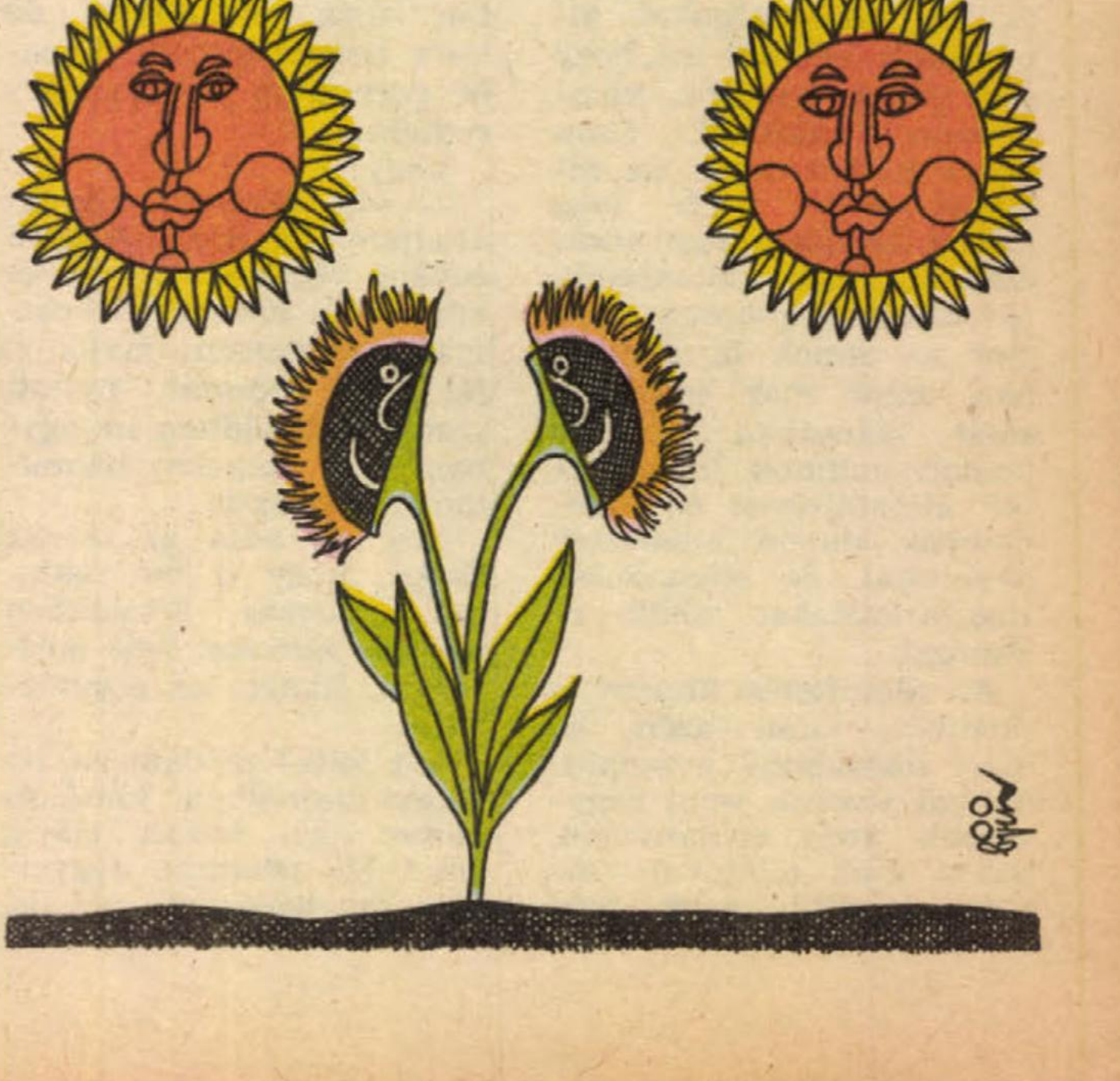

MEGBÍZATÁS

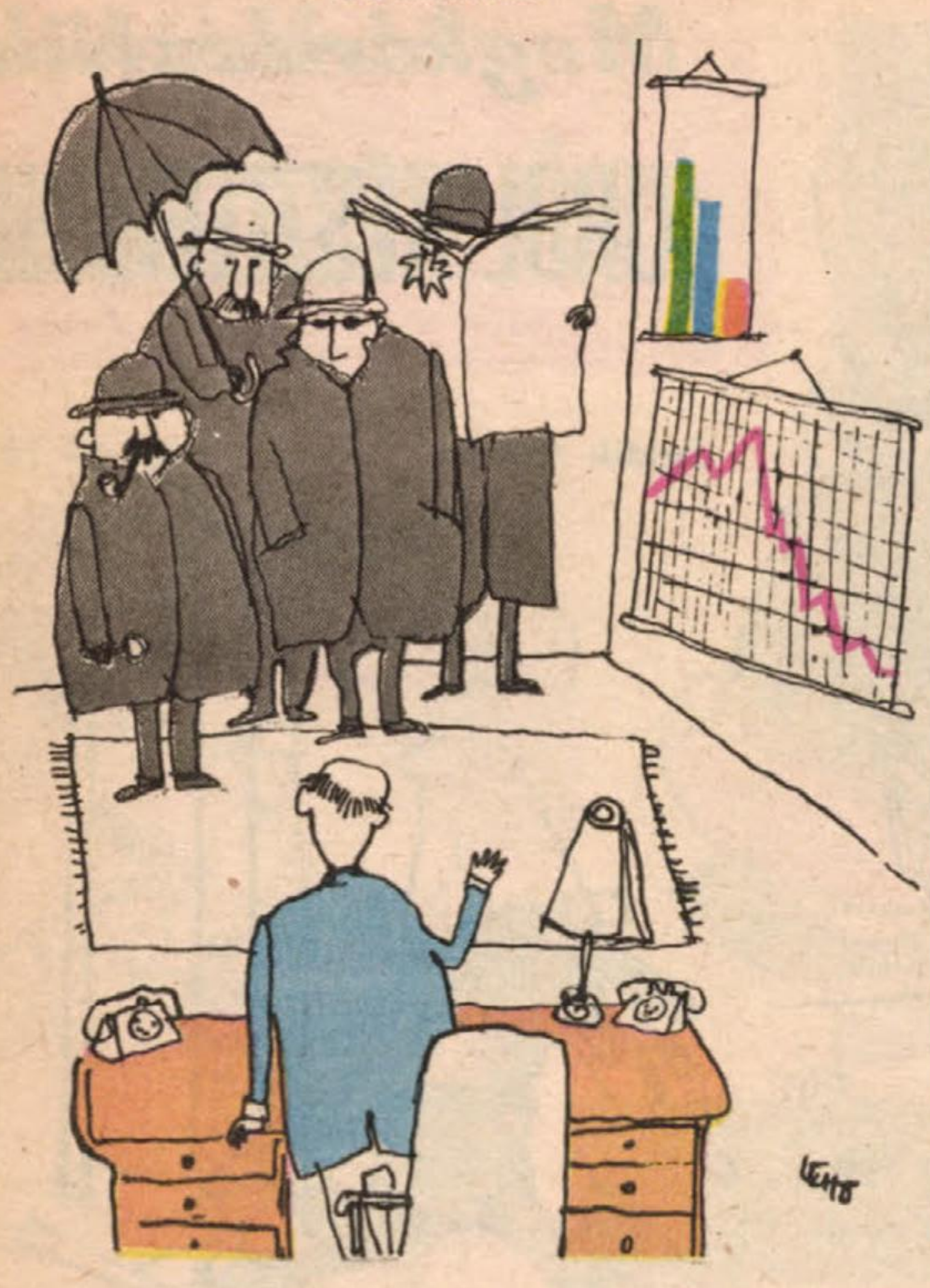

– A maguk feladata kideríteni: hova tűnt el az üzem régi jó híre?

EMBERRABLÁSOK IDEJÉN

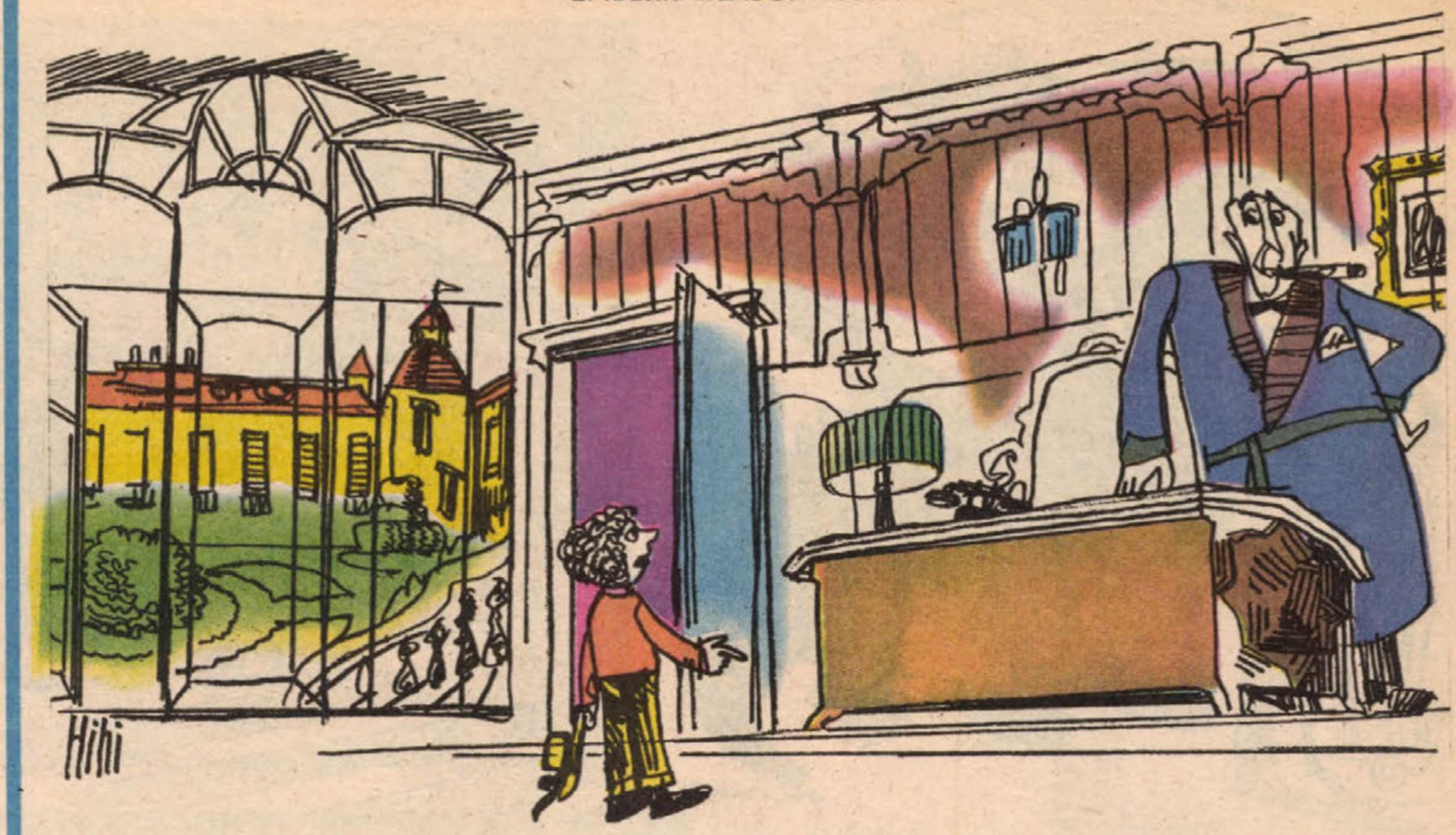

– Van egy kis váltságdíjad a számomra, papa? Lemennék a parkba játszani…

MAI SRÁC

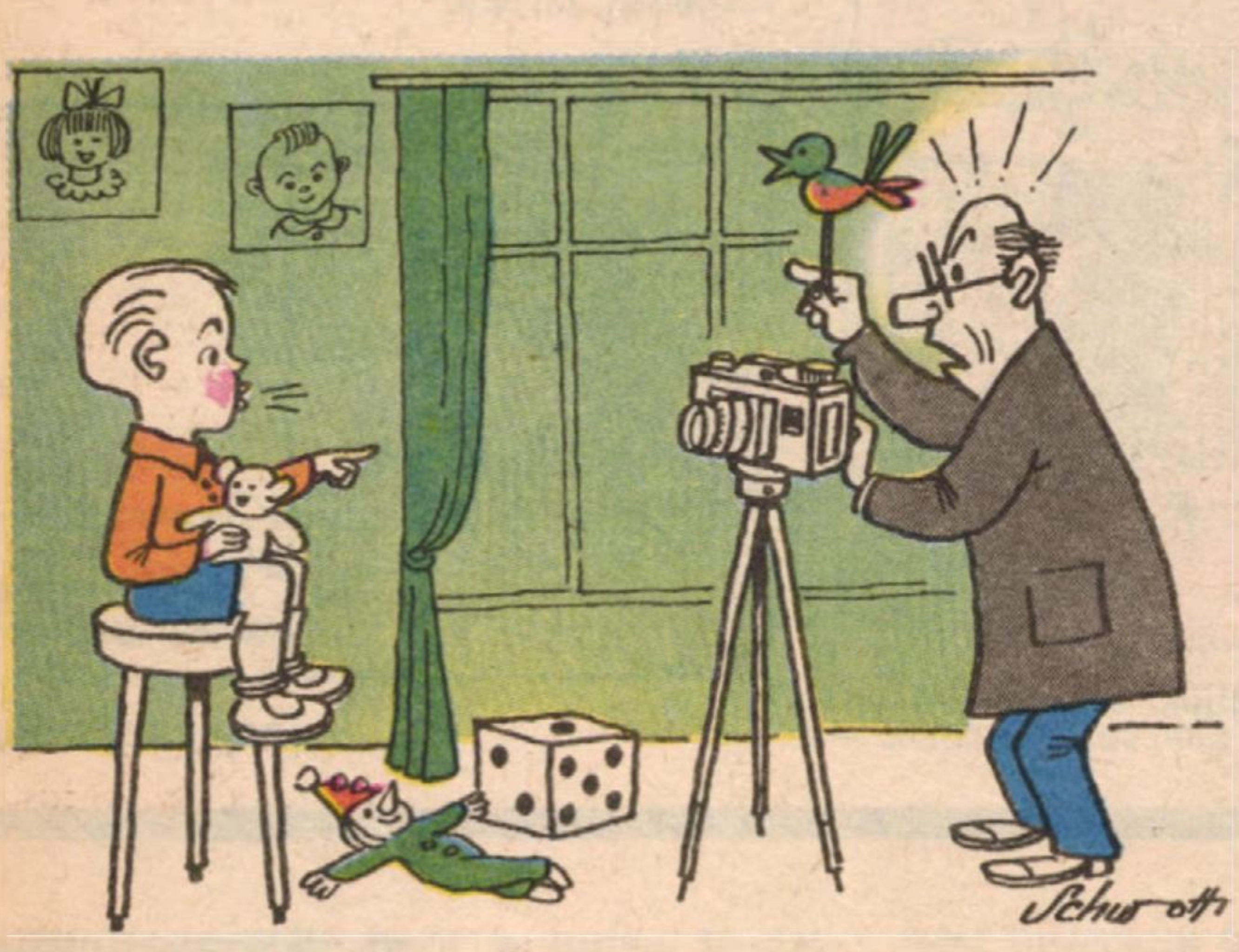

– Fényképész bácsi, ne csináljon annyi macerát!… Blendézzen öt és félre, és exponáljon egy huszonötödöt!..

ELKEZDŐDÖTT A FUTBALLIDÉNY

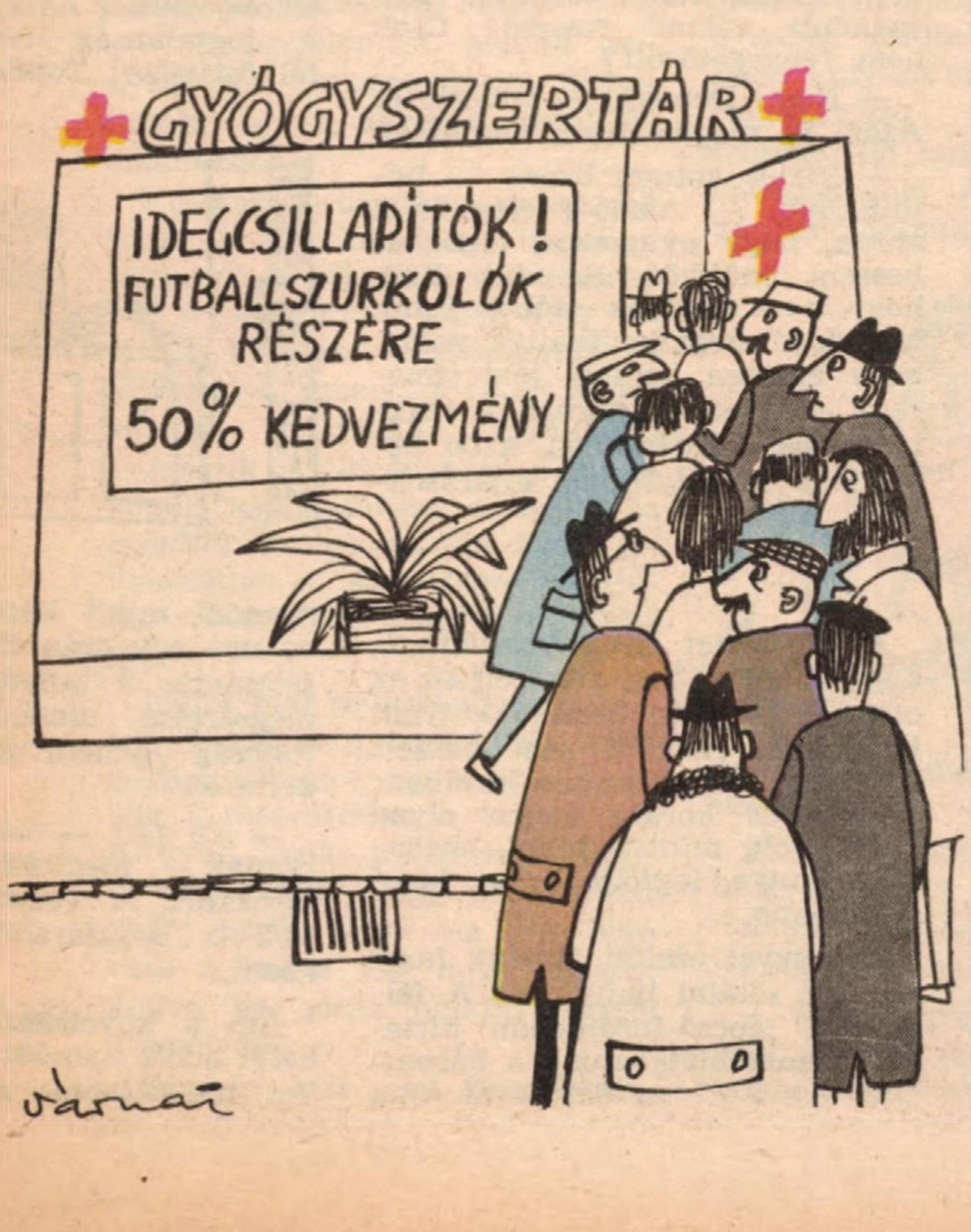

TÁBLÁK

Szeretem a táblákat. Sok kellemetlenségtől és felesleges beszédtől óvják meg az embert, ha a falra függesztett táblán elolvassa, hogy *„DOHÁNYOZNI TILOS”*, *„KIHAJOLNI VESZÉLYES”*, vagy *„CSENDET KÉRÜNK”*. Vannak persze táblák, melyek az évek során kimentek a divatból. Ma már nem olvasható a villamosokon, hogy *„KÖPKÖDNI TILOS”*, mert civilizáltabbak lettünk és amúgy sincs egy köpésre való hely sem. A bérházokból is eltűnt a *„SZEMETELNI TILOS”* tábla, melynek akkora foganatja lett, hogy manapság már a házmester sem szemetel, azaz nem szedi össze a szemetet.

Az elmondottak persze nem jelentik azt, hogy napjainkban kevesebb táblára lenne szükség. Sőt, jelen dolgozatom is azt célozza, hogy több táblával tájékoztassuk a közönséget tennivalóiról, óvjuk őket a veszélyektől és kellemetlenségektől. Sok esetben még új szövegeket sem kellene kitalálni, elég a régi sablont alkalmazni. Ime néhány példa:

Számos mai regény csak a felszín ábrázolására képes, nem tud a dolgok szövevényébe, mélyére hatolni. A tévedések elkerülése végett a könyv borítólapjára tegyünk egy figyelmeztető feliratot: *„KÜLSŐLEG”*.

Lángelmékre és fafejekre egyaránt alkalmazható a tábla: *„VIGYÁZAT! GYÚLÉKONY!”* Néhány főnök nyakában viszont célszerű lenne a *„ROBBANÁSVESZÉLY”* felirat.

Tanácsos lenne az italboltok csaposait is táblákkal ellátni. Mikor egyes vendégek fejében az alkoholszint elérte a maximális magasságot, a csapos kiakaszthatna rá egy táblát: *„MEGTELT”*.

Jól kifejezné a valós helyzetet, ha egyes tévéstúdiókon és filmgyári műtermeken a következő KRESZ-táblát láthatnánk: *„ZSÁKUTCA”*.

Ajánlott tábla néhány hölgy feltűnően szellős dekoltázsára: *„CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK”*.

A férjek számára kötelezővé lehetne tenni egy *„FOGLALT”* felirat állandó viselését (legcélszerűbb lenne a testükre tetoválni.)

Ajánlott felirat házastársaknak: *„ADJ ANNYI MEGBECSÜLÉST, AMENNYIT MAGADNAK KÍVÁNSZ”*.

Valószínűleg nem járnánk messze az igazságtól, ha néhány ligeti padra, melyen egy fiú és egy lány ül, egymásba feledkezve, kitennénk egy kis táblácskát: *„ELNÉZÉST KÉRÜNK, LELTÁROZUNK”*.

Tábla az anyakönyvi hivatal bejáratánál: *„BALESETVESZÉLY”*, a kijáratnál pedig: *„TÁVOZÁS UTÁN REKLAMÁCIÓKAT NEM VEHETÜNK FIGYELEMBE”*.

Sok csalódástól menekedhetnénk meg, ha a televízióban, az ismert regények filmadaptációja előtt, bevetitenék a Dantetól kölcsönkért feliratot: *„EMBER, AKI ITT BELÉPSZ, HAGYJ FEL MINDEN REGÉNNYEL”*.

Az ismert temetői táblát a magyar labdarúgó válogatott öltözőjére tenném: *„FELTÁMADUNK”*.

Javasolt felirat a discjockey klubok ajtajára: *„HALLGASSON IDŐNKÉNT SZIMFÓNIÁT IS”*.

Megnyugtató felirat e cikk olvasóinak: *„VÉGE”*.

Ősz Ferenc

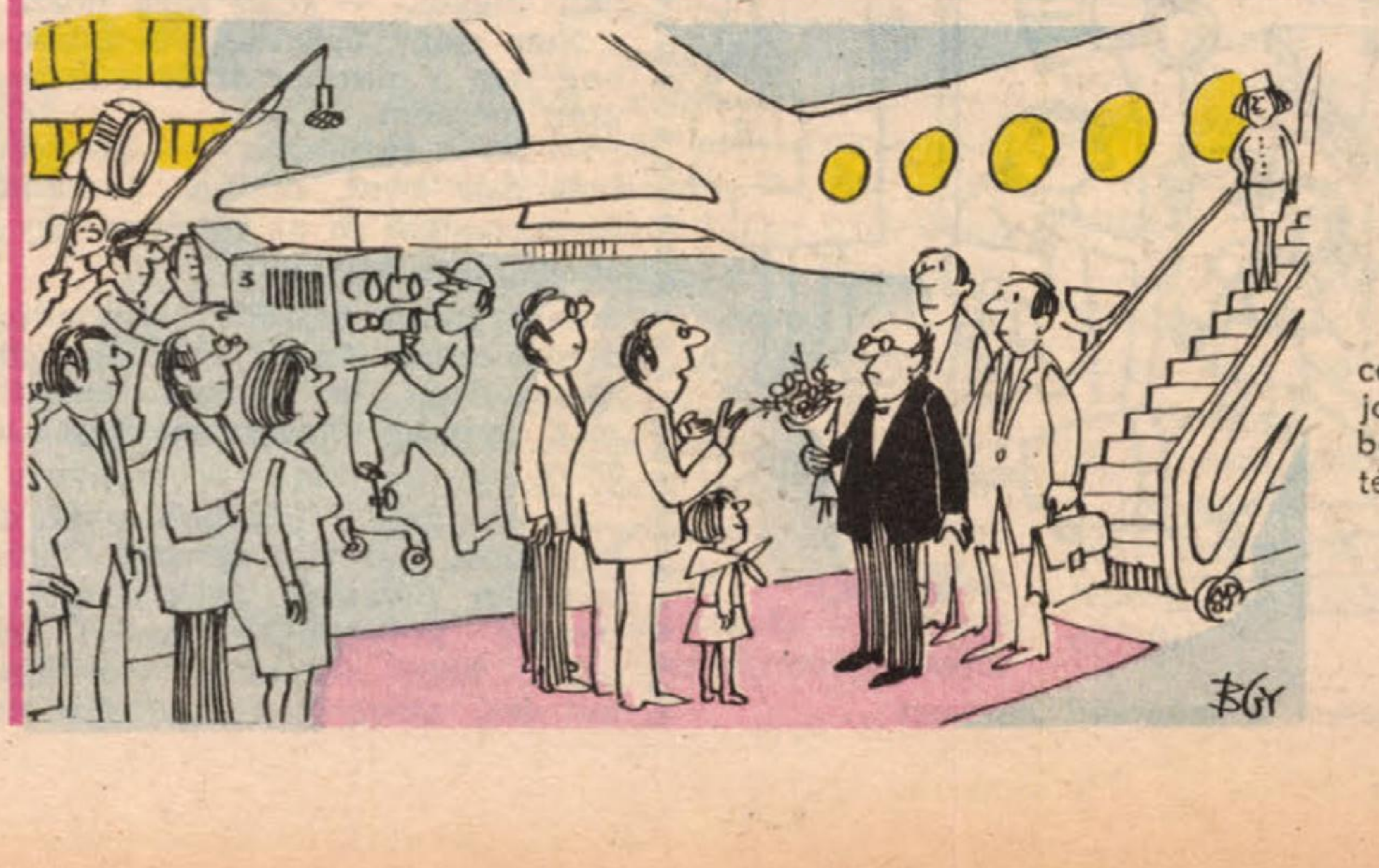

FOGADÁS

– Arra kérem, excellenciádat, szálljon ki újra a gépből: megjöttek a tévések!

Megkérdeztük rajzolóinkat:
KIRŐL KÉSZÍTENÉNEK TV-SOROZATOT?

Várnai György:

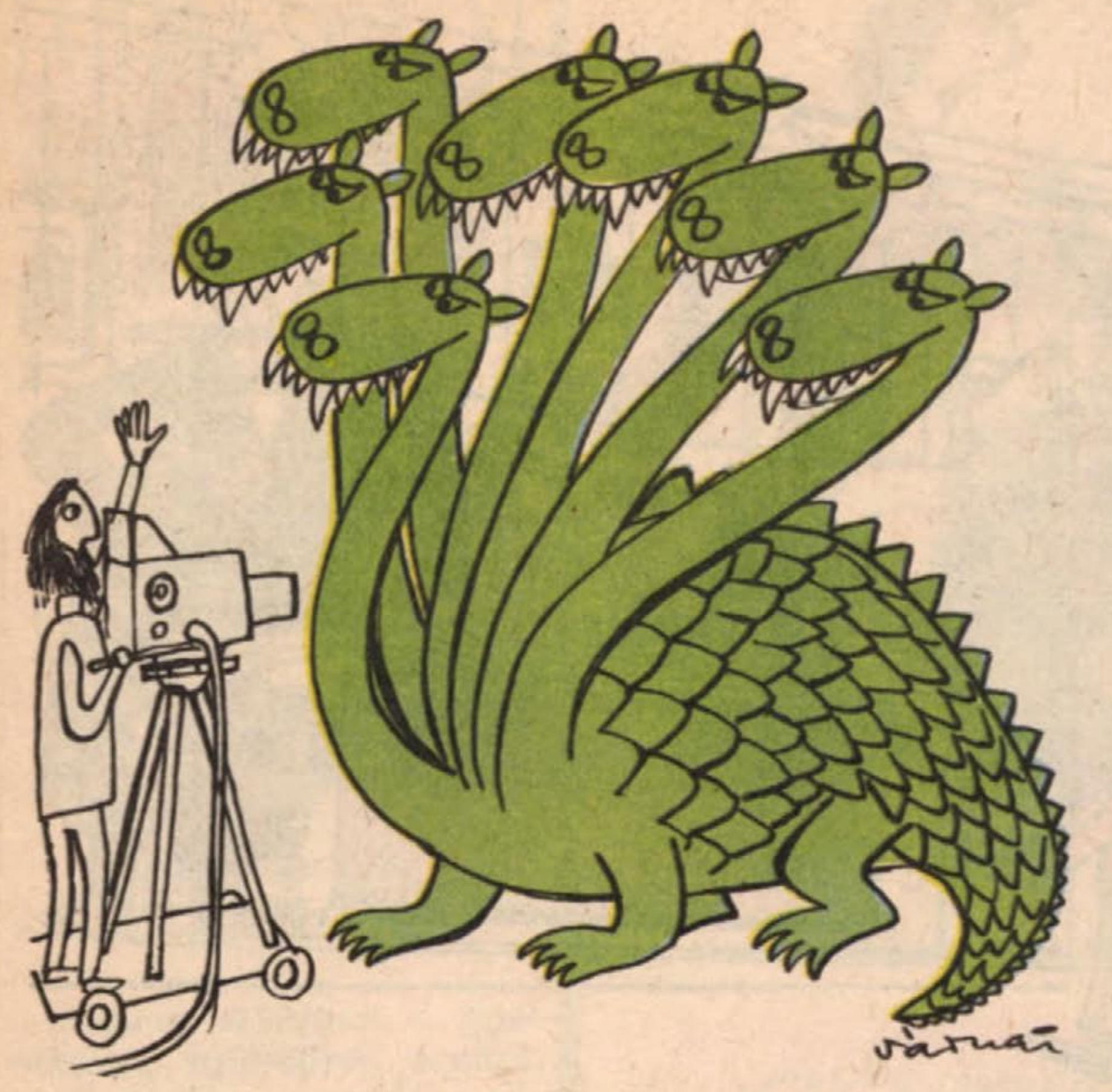

– A hétfejű sárkányról. Mindegyik fej egy folytatás. Magyarázattal együtt nyolc hétig tart.

Brenner György:

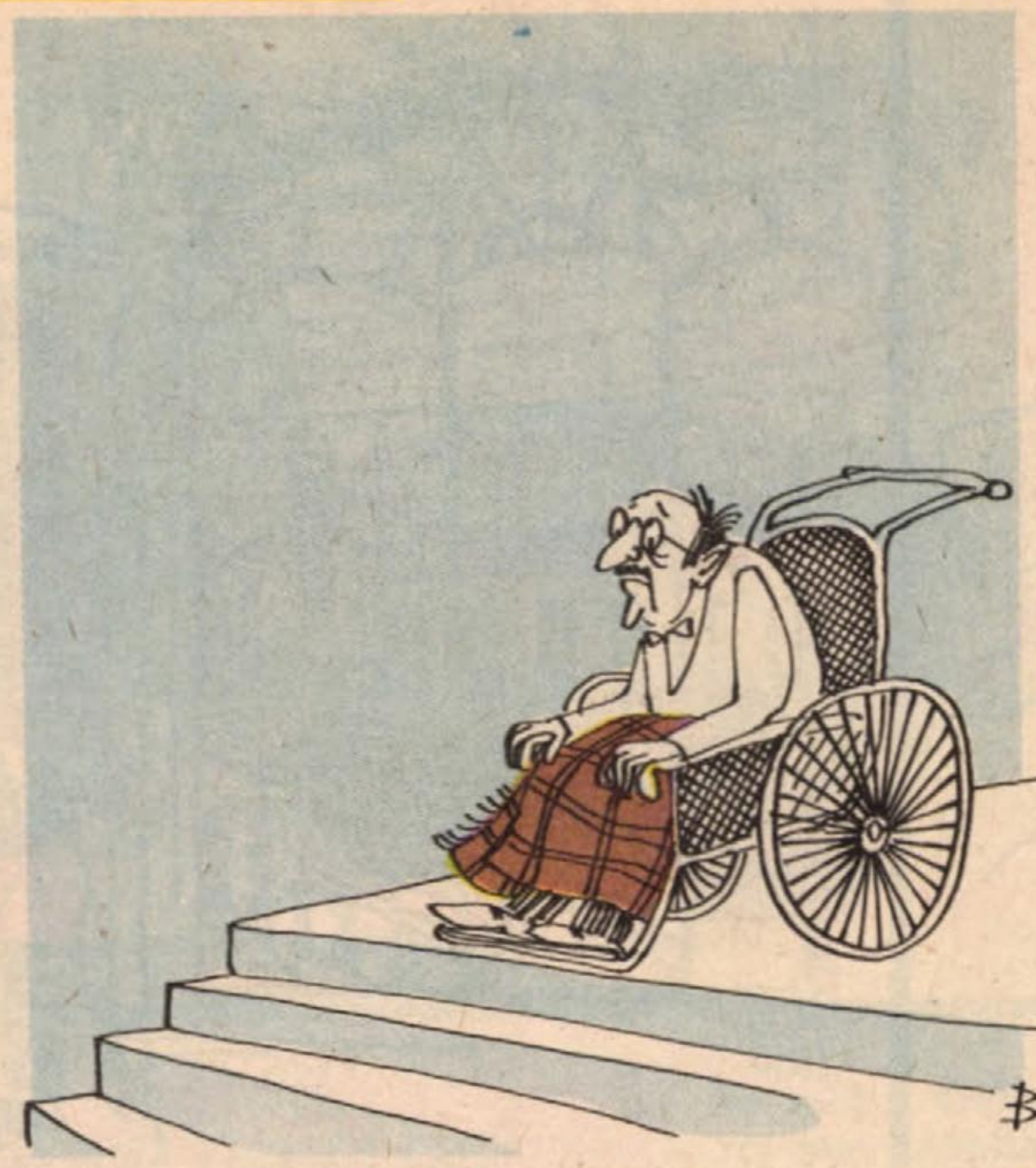

– Kovács bácsiról, neki is hat felesége volt.

Sajdik Ferenc:

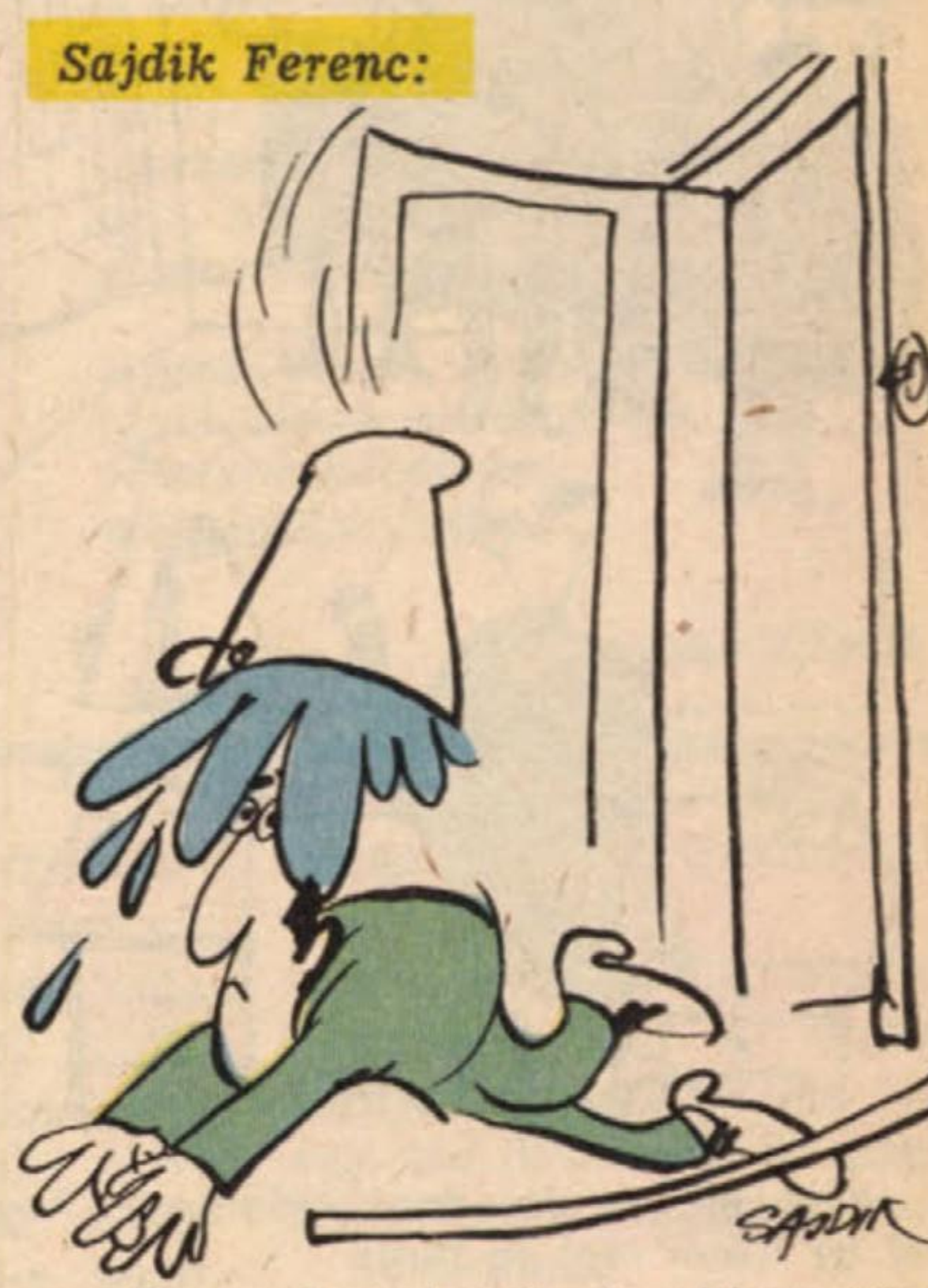

– Simon Templarról, de ebben mindig pórul járna.

Lehoczki István:

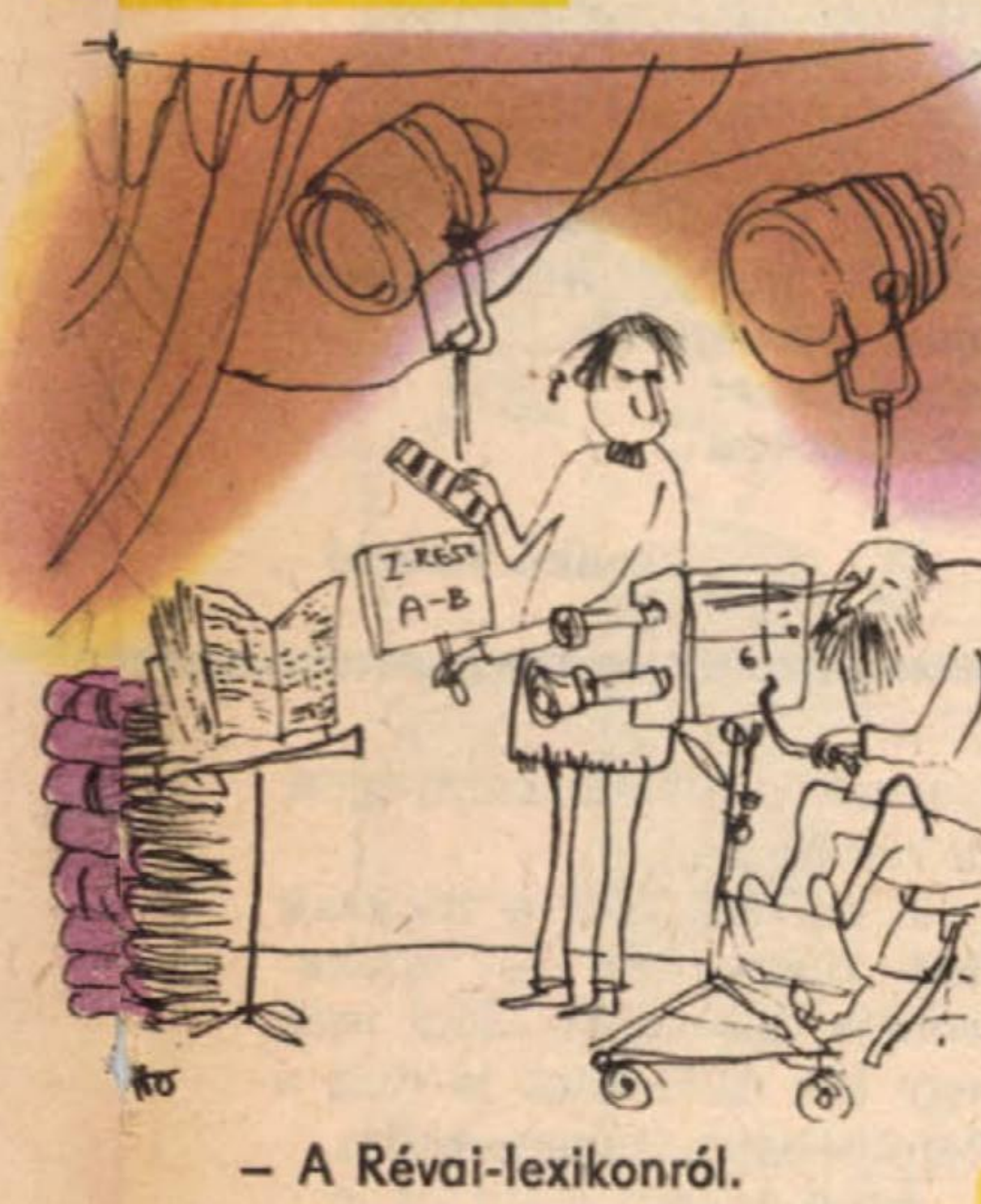

– A Révai-lexikonról.

Erdei Sándor:

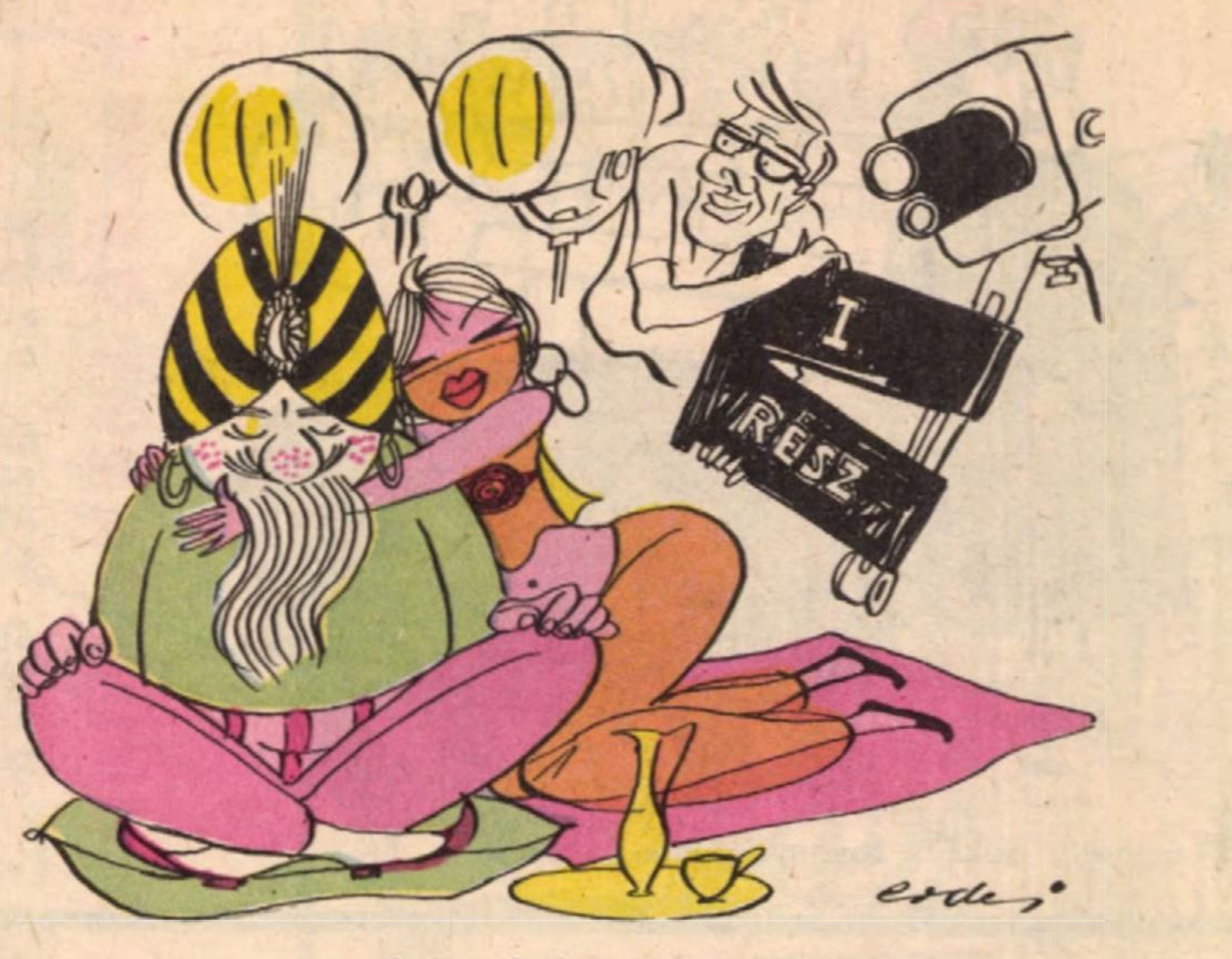

– A bagdadi kalifa 600 feleségéről.

Barát József:

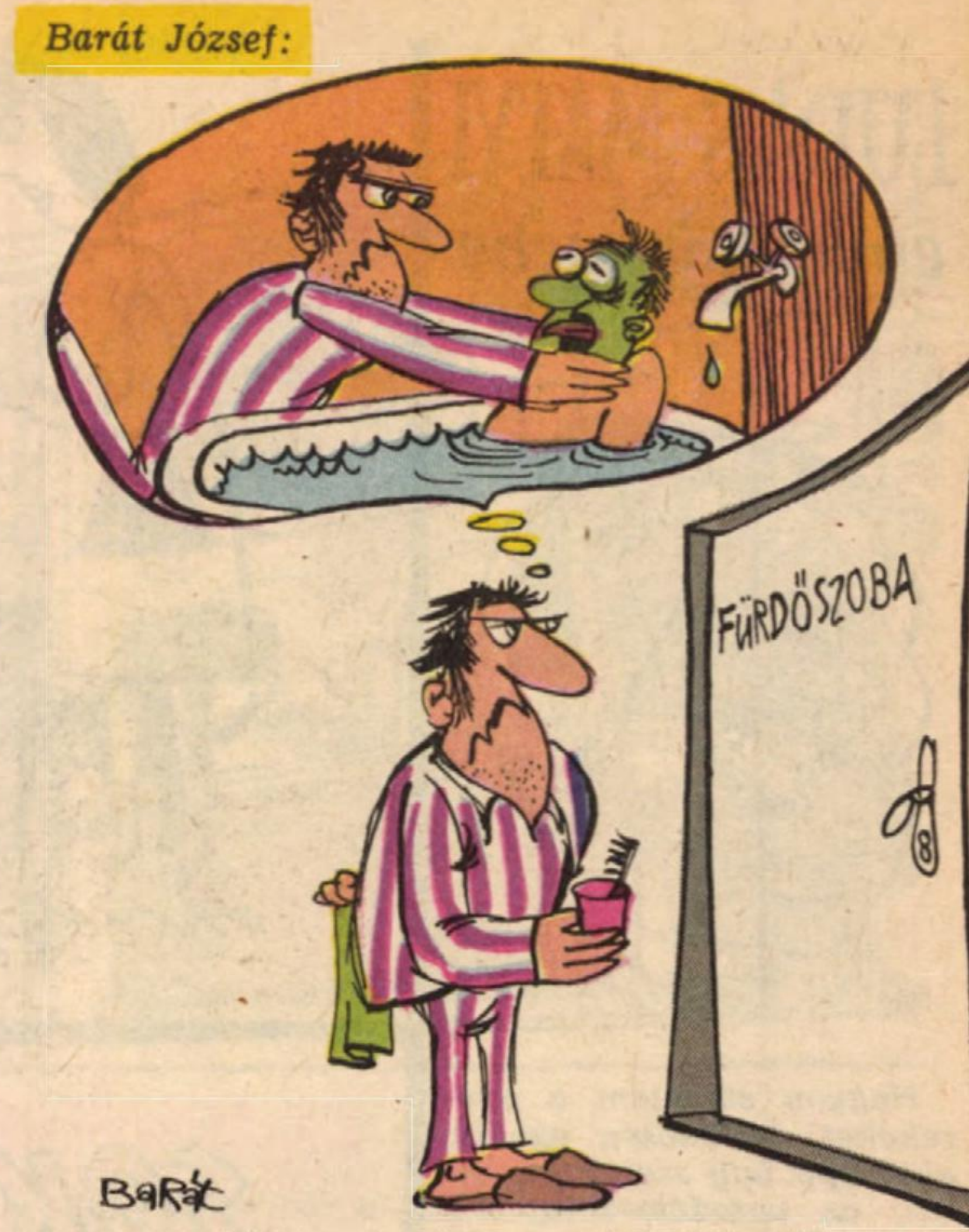

– Hétrészes krimit a társbérlőmről.

Szűr-Szabó József:

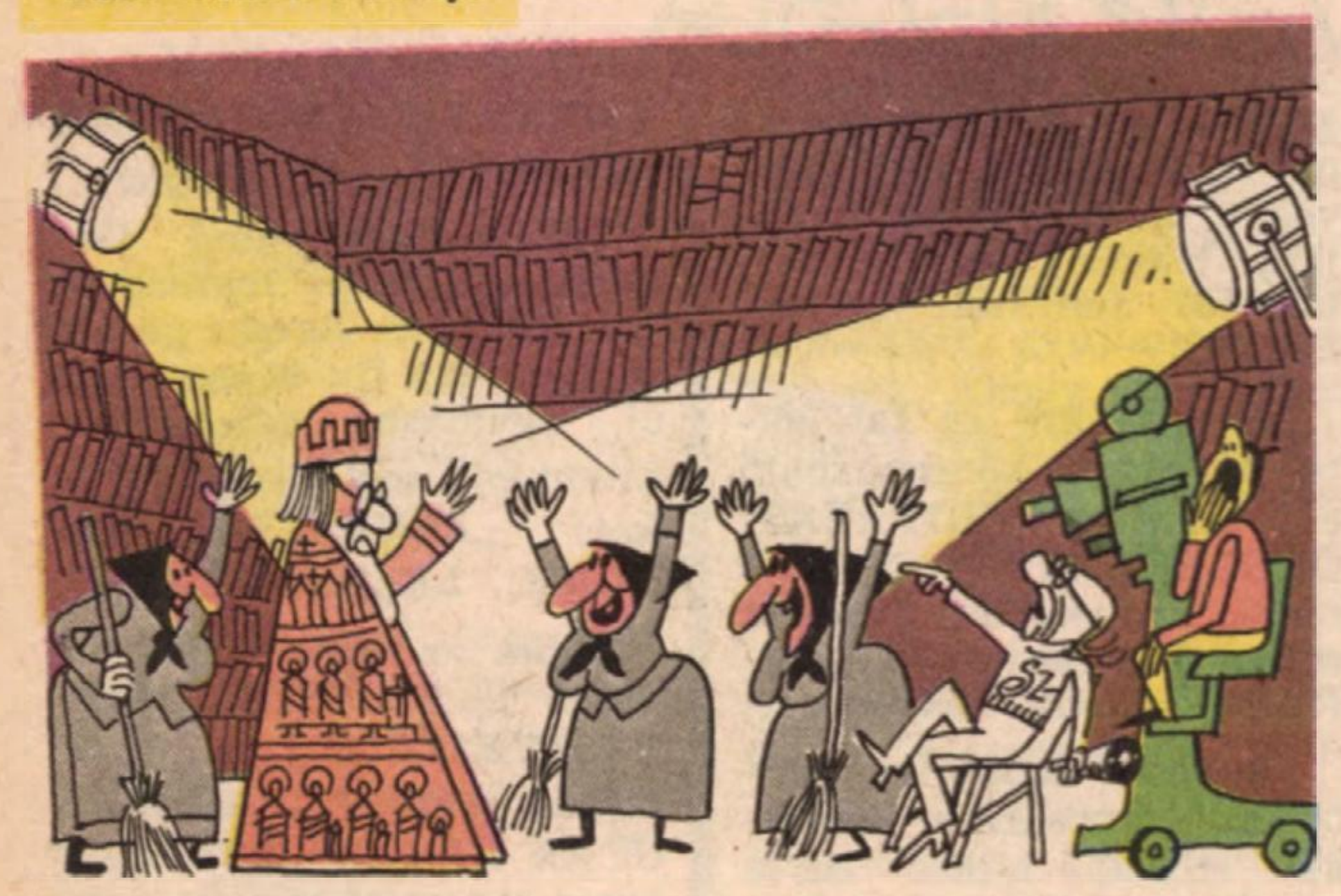

– Könyves Kálmánról, mert olcsón meg lehet csinálni, nem kell hozzá más, csak néhány boszorkány.

Endrődi István:

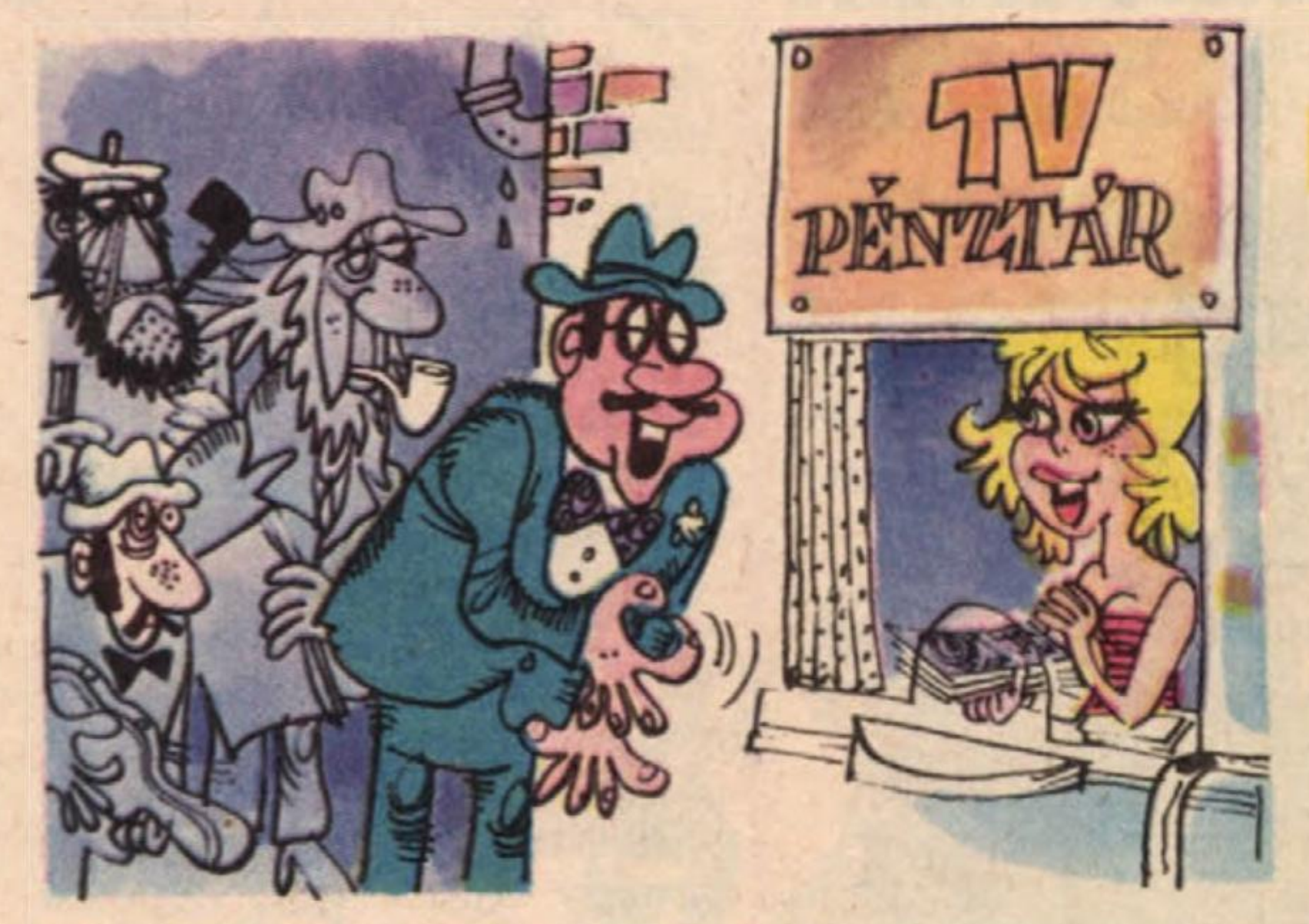

– Azt majd később megbeszéljük, az előleget viszont azonnal fizessék ki!

Hegedűs István:

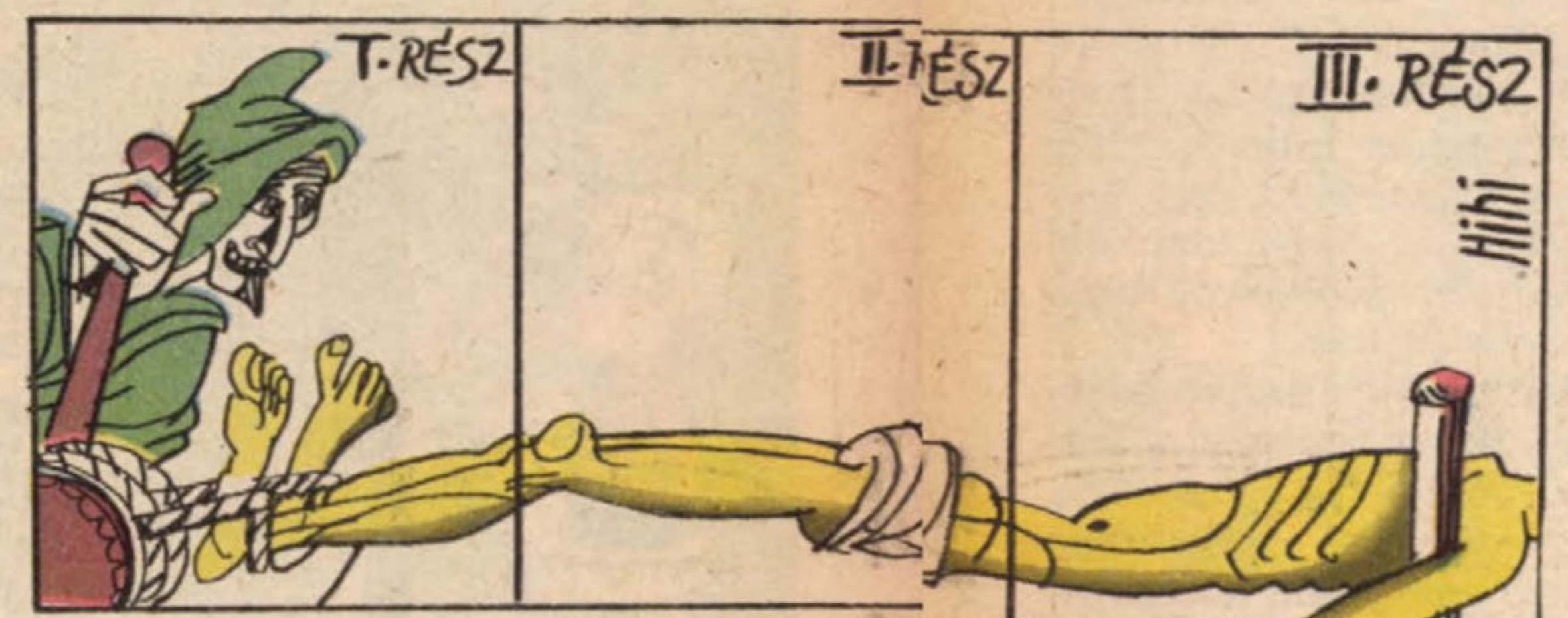

– Torquemadáról. Lehe ne nyújtani . . .

Vasvári Anna:

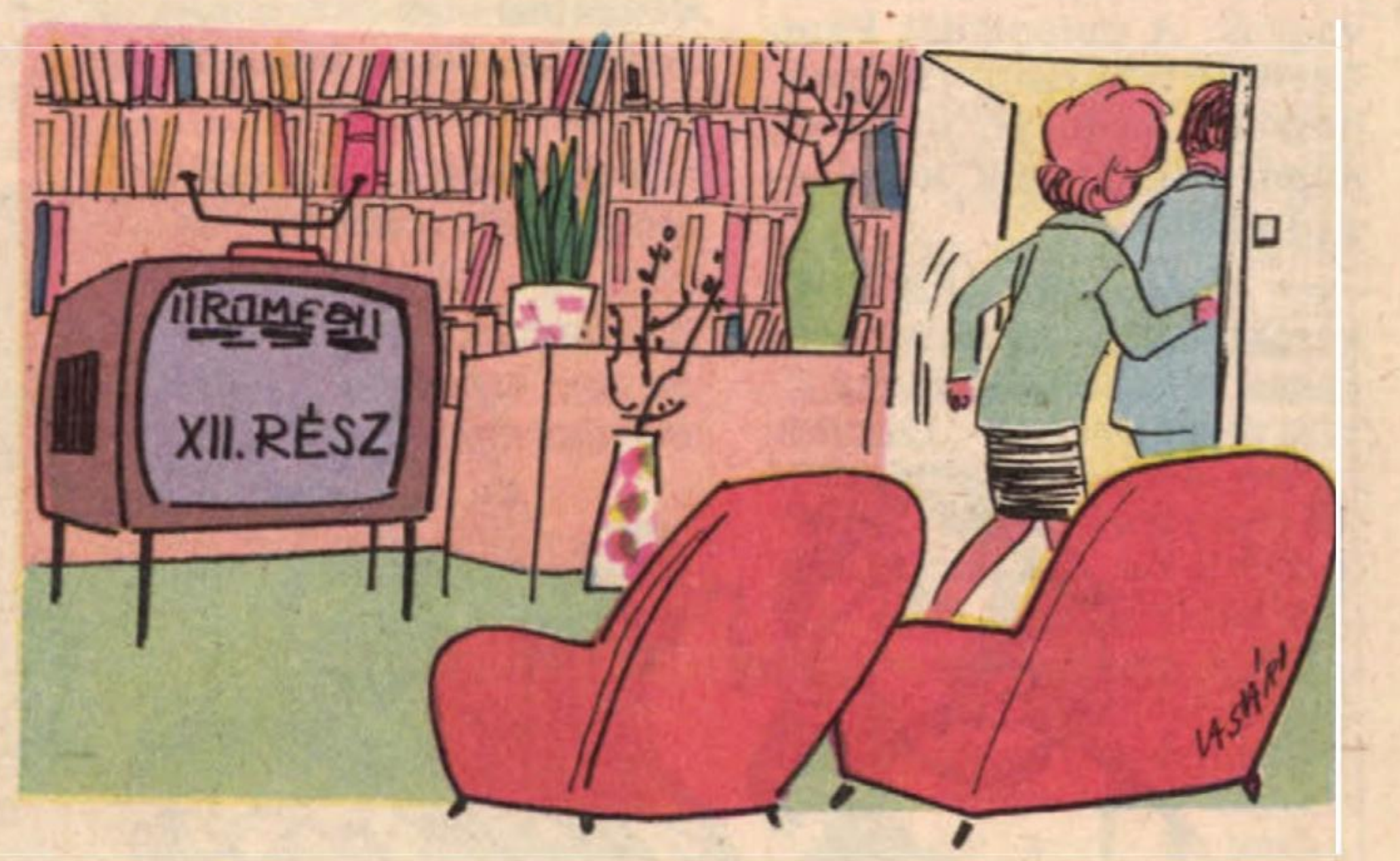

– Senkiről! Hát még nem volt elég?

Mészáros András:

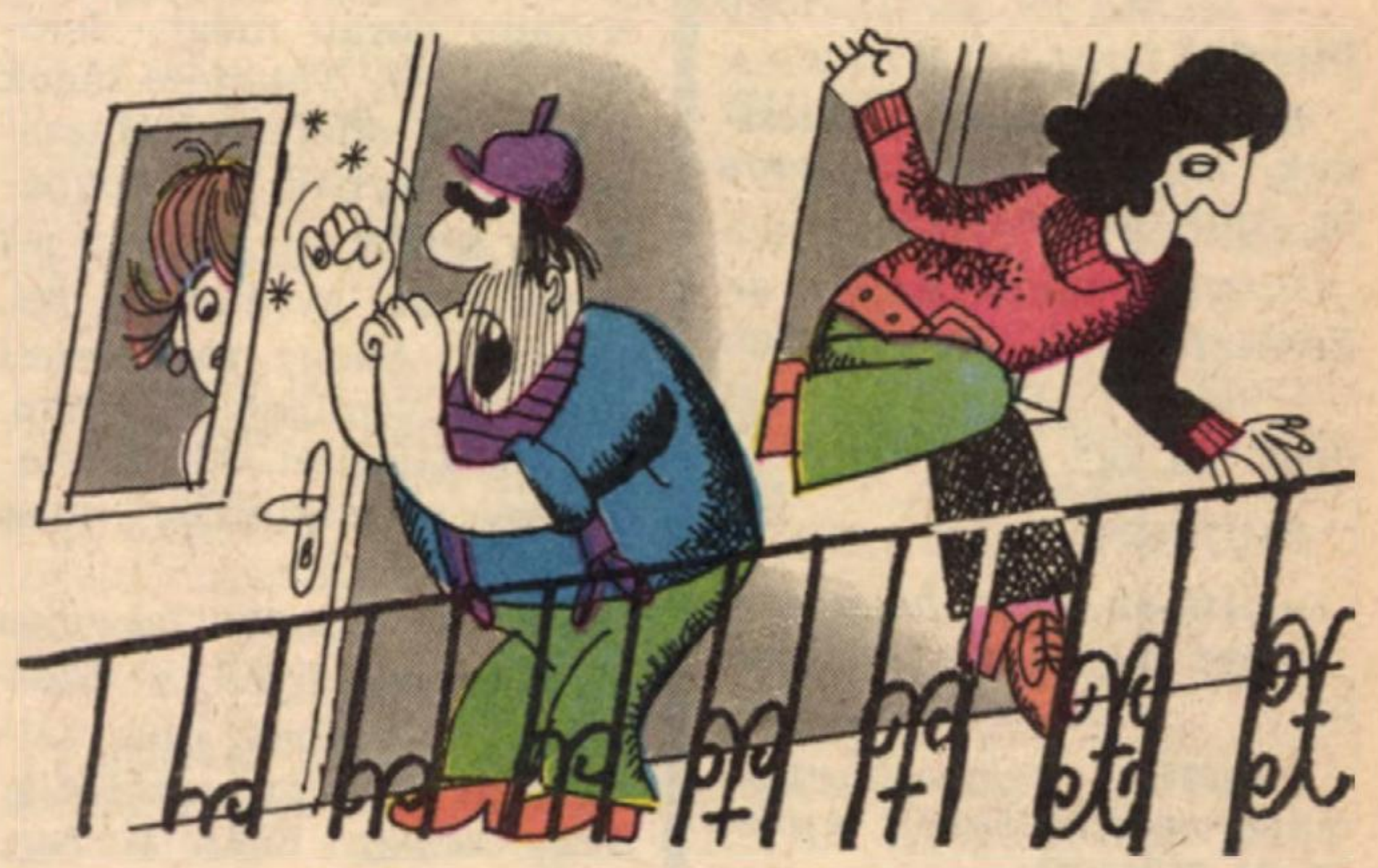

– Mancikáról! Változatos kalandjaival már eddig is jól szórakoztatta a ház lakóit.

EGYENJOGÚSÁG

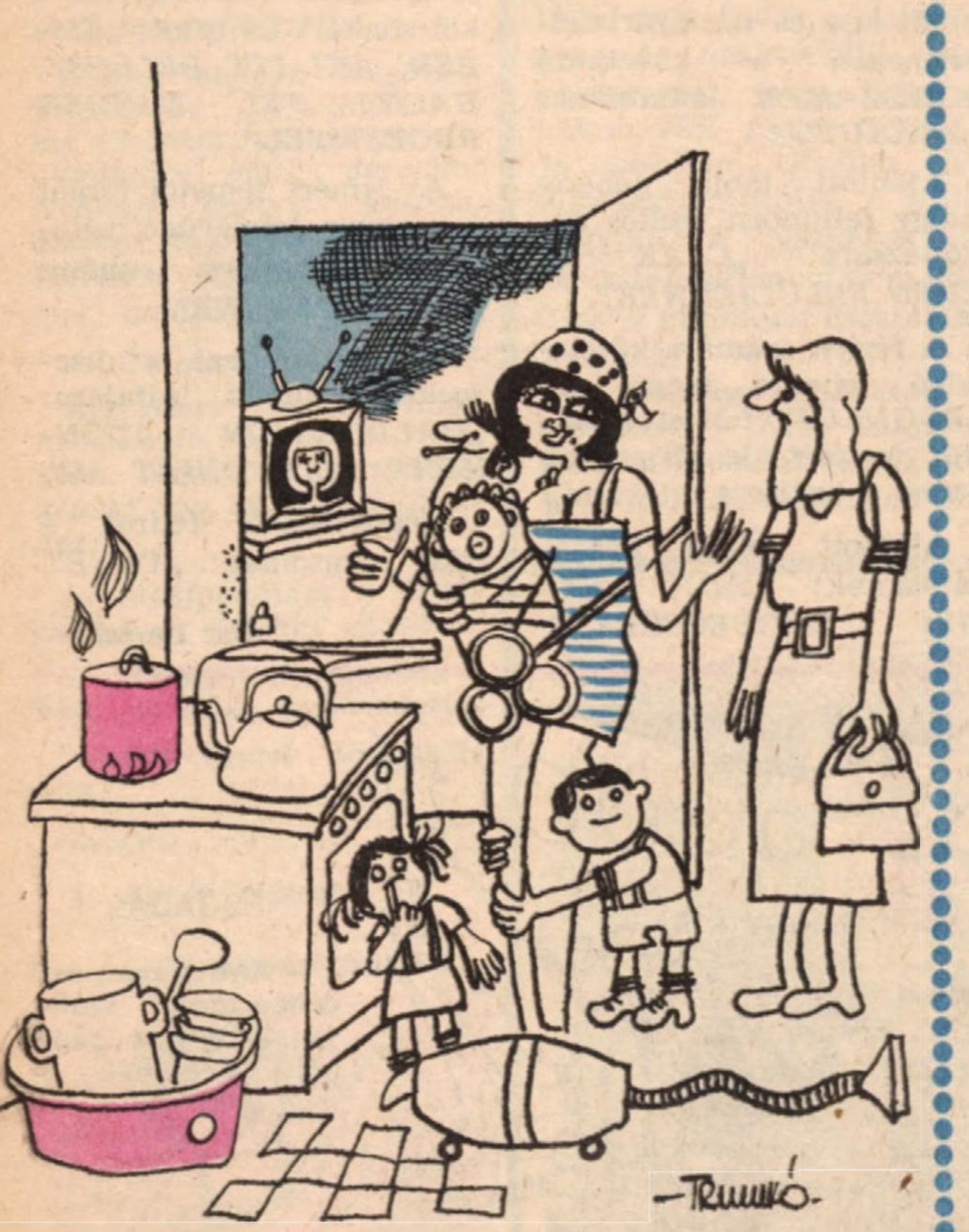

– Viszont viselhetem a leánykori nevemet . . .

A beszélő kutya

Asmódi nevű kutyám a minap udvariasan bekopogott a CX.-ik kerületi tanács igazgatási osztályának ajtaján, majd belépve, Dórián Gergelyné előadót kereste. Az eset óriási izgalmat keltett, s miután a jelenvoltak hanyatt-homlok menekültek ki a szobából, Asmódi az íróasztal városi telefonján felhívott, hogy nem ártana, ha bejönnék utána, mert érzése szerint elég nagy rumlit okozott. „A második emelet kétszázhúszban vagyok' — tette még hozzá.

Nem nagy örömmel, de abbahagytam a munkámat és a kutya után mentem.

— Mi a probléma? — kérdeztem már bent, miután Asmódit megkerestem és az izgalom, úgyahogy, lecsillapodott.

— A kutya beszélt! — mondta doktor Azám Lajos, akit Asmódi megszólított és akinek emiatt még mindig hangosan vert a szíve.

— Na és? — tártam szét a karjaimat. Mi van ebben? Önök sohasem olvastak Jack London beszélő kutyájáról? Annyi az egész, hogy nekem is van egy kutyám, amelyik beszél. Emiatt kell akkora hűhót csapni? Vagy mondott valami rosszat? Csak nem fenyegetőzött?

— Nem! Dehogy! — ismerte el Azám és megtörülte a homlokát.

— Biztos voltam benne — bólintottam. — Asmódi elég érett ahhoz, hogy nyugodtan elengedhessem önökhöz, egyedül. Kár, hogy nem hagyták szóhoz jutni. Maguk is megállapíthatták volna, hogy egészen komoly jogi ismeretei vannak, elsősorban a szakigazgatási kérdésekben, azon belül is a szabálysértési eljárásokban.

*

A történetet itt félbeszakítom, hogy közbevetőleg elbeszéljem az olvasónak az én beszélő kutyám történetét. Asmódi sem beszélt mindjárt, kölyökkutya korában; hároméves koráig éppen olyan kutya volt, mint a többi, közönséges kutya, legfeljebb egy kissé szótlanabb.

Két évvel ezelőtt történt, hogy estefelé sétálni indultunk. A félemeleti lépcső-fordulóban hirtelen szembetalálkoztunk a hároméves kis Kottyan Sárikával és a mamájával. Kottyan Károlynétól Asmódi annyira megije lt, hogy vonítani kezdett és felria ztotta a félemeleten lakó Toport án István, aki ittasan hevert z ágyán. A férfi pedig — első álmából ébredve — verni kezdte a eleségét, tévedésből, hiszen már f l órával előbb, amikor hazajött, egverte. A jogtalanság viszont annyira felbőszítette Toportyán ét, akit

Asmódi miatt kétszer ert meg az ura egy órán belül, ogy feljelentette a kutyát „a házirend megsértése" címén és miatt a hatóság Asmódi elkobz sát rendelte el.

— Ne félj — mondta n a kutyának —, megfellebbez ük a határozatot. A vonatkozó rendelet 16/2 b. pontjára fogun hivatkozni.

Ám a következő hat rozat is helyt adott Asmódi elko zásának. Az indoklásban akkor már az szerepelt, hogy a kutya bántalmazta Toportyánnét, nem pedig az ura.

Azonnal panaszt írtam a határozat ellen. Miközben a fogalmazványt gépeltem, hűséges kutyám ott hevert a lábamnál, én pedig — mintha csak értené —, bíztatóan beszéltem hozzá:

— Tanuvallomást fogunk benyújtani — magyaráztam Asmódinak — az ügyrend 4005/II/c. értelmében.

Kottyanné azonban nem volt hajlandó tanúskodni, viszont a földszint 8-ból Kismorális Ernő azt a bejelentést tette, hogy én és a kutyám megkergettük a macskáját, amely a lakók érdekében, társadalmi munkában egerészik a pincében és a macskának azóta elment a kedve az egésztől. Emiatt azután ismét elutasították a panaszomat és újólag elrendelték Asmódi elkobzását.

Ekkor már több beadványt kellett készítenem, egyet, az ítélet felfüggesztésére, egy másikat annak a megcáfolására, hogy a kis Kottyan Sárika a kutyámtól kapta el a kanyarót, egy harmadikat pedig arról, hogy tíz óra után nem a kutya jött haza hangoskodva és póráz nélkül, hanem Toportyán

Közben már egy becsületsértési ügyem is folyt; a lakóbizottságtól Gázrágó jelentett fel, becsületsértésért, mert csacsinak neveztem őt, amikor azt állította, hogy a lift azért nem jár a házban kétnaponként, mert a kutyám a nedves orrával megszagolja a lift-ajtót és emiatt beázik a kábel. Ezidőtájt esténként, hűséges kutyám társaságában, a paragrafusokat tanulmányoztam, fennhangon citálva elképzelt védőbeszédemet Asmódinak, heves kézmozdulatokkal ágálva, mint

az olasz filmek teátrális ügyvédei.

Nos, egy este, — éppen a soros fellebbezéseket gépeltem — azt hallom, hogy Asmódi morog mellettem a földön.

— Mit morogsz? — mondom neki, — még te morogsz? Nekem igazán több okom lenne a morgásra! Mert itt veszkölődök miattad, egy csomó irattal töltöm a drága időmet! Hát légy szíves, és legalább ne morogj!

De amint jobban odafigyeltem, egészen megdöbbentem! Amit én morgásnak véltem, értelmes szöveg volt! A kutya azt morogta:

— Membrum ruptum talio!

Hirtelen megértettem: a kutya a római jogból, Ulpianustól idézett, latinul! Az elmúlt napokban a római jog idézett elvét emlegettem és Asmódi agyában úgylátszik megrögződött ez a latin jogi szöveg. Talán az is szerepet játszhatott benne, hogy az idézetben csontozás is szerepelt: „Aki kezét-lábát megcsonkítja másnak hasonlóval büntettessék!"

Az első meglepődésem után foglalkozni kezdtem Asmódival és nem hiába! Igen gyorsan tanult! Nem túlzok, ha azt mondom, hogy amit hiába próbáltam megértetni számtalan beadványban, számos előadóval, azt Asmódi igen rövid idő leforgása alatt megtanulta. Én pedig annál is szívesebben tanítottam hűséges kutyámat, mert arra gondoltam, mennyi fáradtságtól szabadulok meg egyszer, ha kimaradhatok ezekből a vitákból és a kutyám maga jár el, személyesen, a saját ügyében.

Így került sor Asmódi látogatására a CX. kerületi tanácsnál.

*

— Úgy?! — emelte fel a hangját hirtelen Azám Lajos, és a tekintete elsötétült. — Szóval így állunk! Maga gúnyt űz az államigazgatásból?! A kutyáját küldi tárgyalni?!

— Adófizető polgár — jegyeztem meg, Asmódi pedig hozzáfűzte:

— Audiatur et altera pars! Hallgattassék meg a másik fél is!

— Maga fogja be a száját! — ordított Azám kivörösödve a kutyára. — Magát pedig — fordult hozzám — feljelentem, lecsukatom! Azonnal jegyzőkönyvet veszek fel az esetről! Felszólítom, hogy jöjjön velem!

— Kérem! — feleltem barátságosan. — Gyere, Asmódi!

— A kutyát nem hozza! — kiáltotta ingerülten Azám. — A kutya kint marad!

— Azt már nem! — feleltem rá, és most már én is felemeltem a hangomat. — A kutya velem jön! Vegye tudomásul, hogy egy lépést sem teszek az ügyvédem nélkül!

Somogyi Pál

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

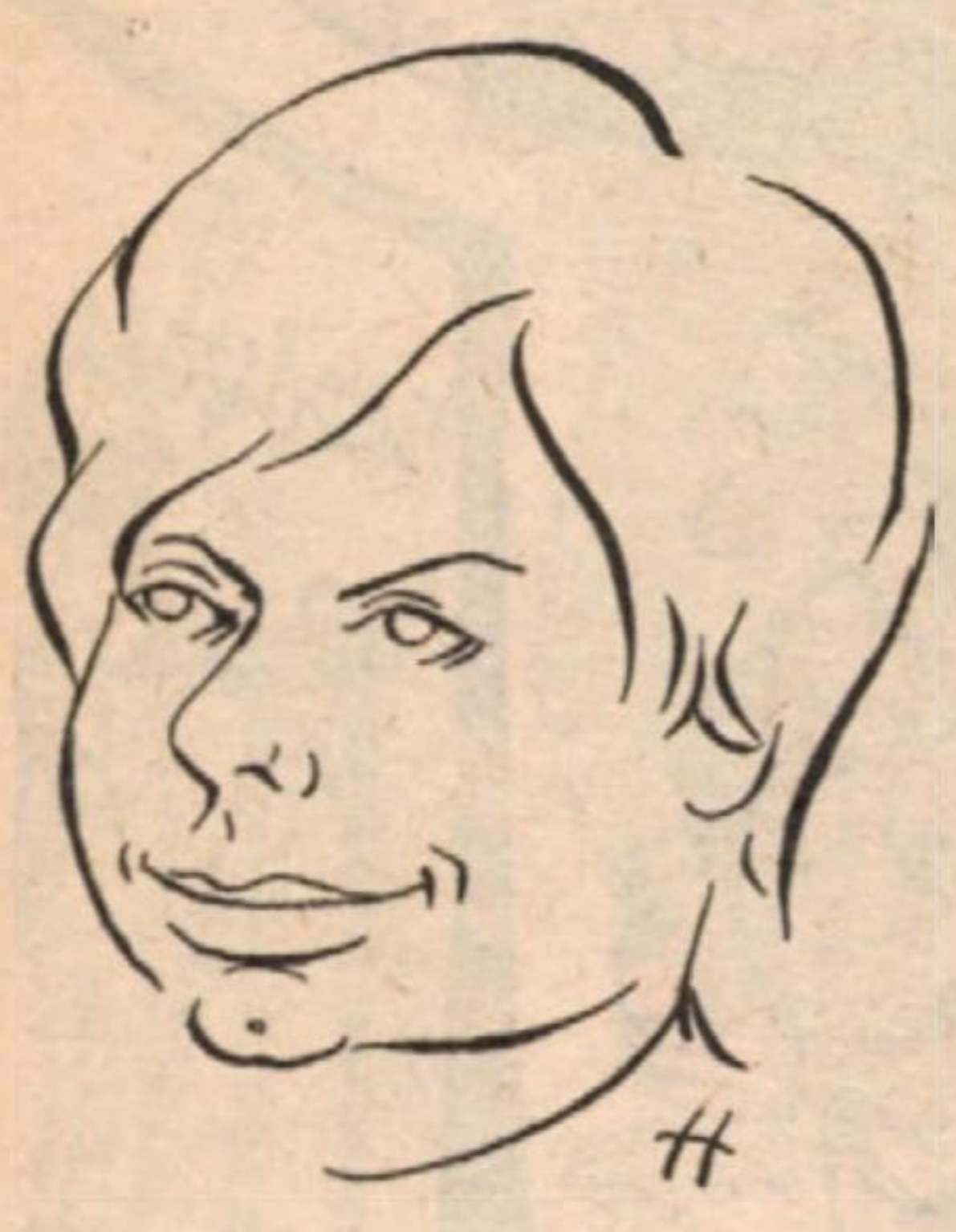

Nagyon szeretem a gyerekeket, különösen azokat, akik épp úgy szeretik a vizet, az uszodát, mint én. Egy ízben, a Testnevelési Főiskola uszodájában, egy úszó-csemete, leendő világbajnok, így kiáltott be nekem a vízbe:

— Marha jól úszol! Hogy hívnak?

Bemutatkoztam a kicsinek, mire ő közölte, hogy őt Julikának hívják.

— Hány éves vagy? — kérdeztem.

— Már elmúltam hat éves. És te?

— Húsz.

— Itt az ideje, hogy már férjhez menjél — tanácsolta.

Mielőtt válaszolhattam volna neki, beugrott a vízbe és elúszott.

Hónapokig nem láttam Julikát az uszodában, talán fél esztendő is eltelt, amikor újból megpillantottam őt. Nem volt egyedül, kishúgát is magával hozta, aki akkor próbálta megismerni az úszás rejtelmeit.

Julika nagyon megörült nekem és „bemutatta” a kis Piroskát, akinek felfújt gumigyűrű volt a derekán. Néhány perccel később, amikor kijöttem a vízből, Piroska tágranyílt szemmel, csodálkozva kérdezte:

— Te gumi nélkül úszol?

Elárultam neki, hogy nemsokára már az ő derekára sem kell biztosíték, azután így szóltam Julikához:

— Megfogadtam a tanácsodat és férjhez mentem.

— Klassz —, nyugtázta a hírt, azután megkérdezte:

— Ott leszel Montrealban?

— Ott.

— Az is klassz!

Gyarmati Andrea

KONTRASZT

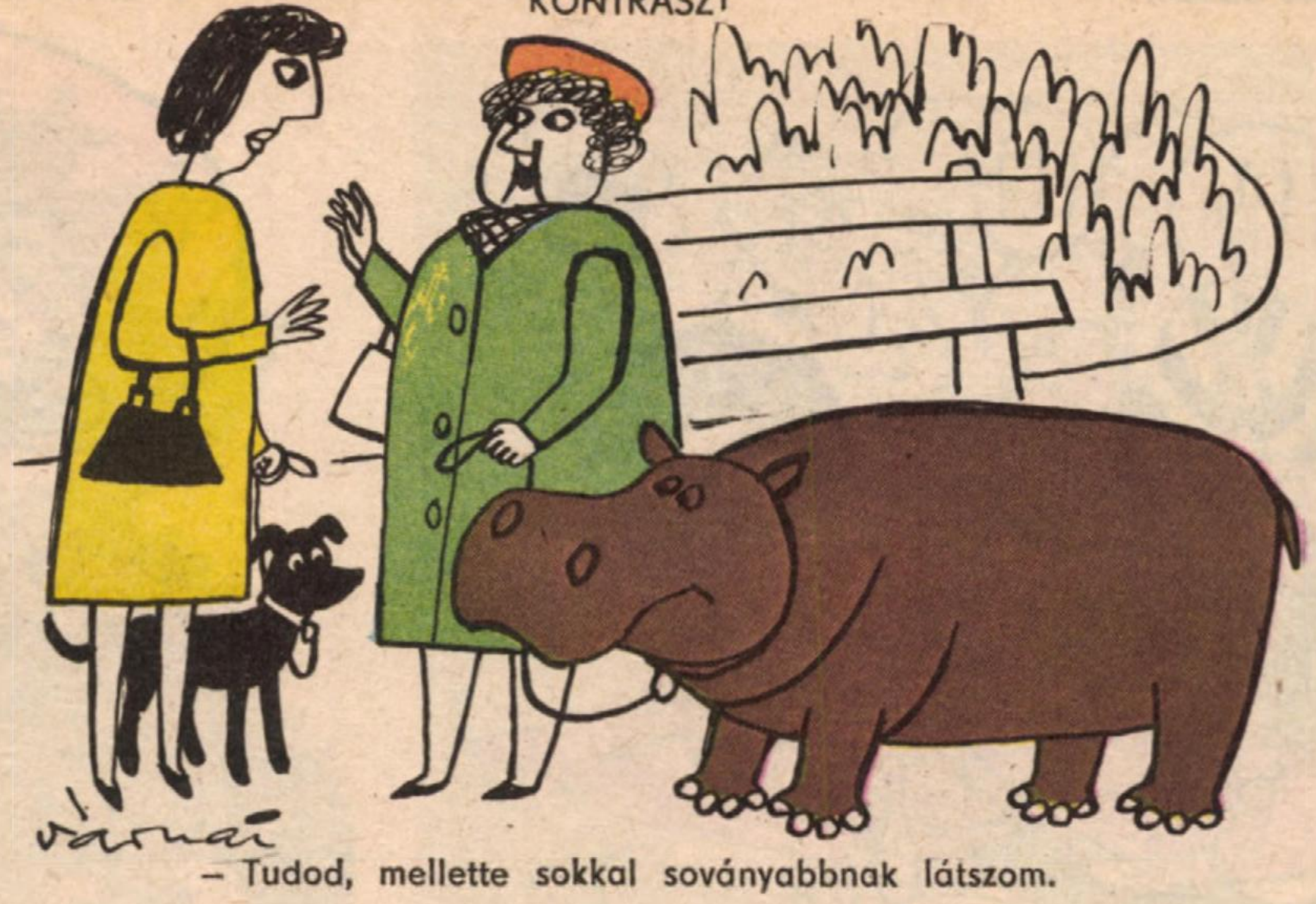

– Tudod, mellette sokkal soványabbnak látszom.

MAGYAR HOBBY

Metszik kéjjel és gyönyörrel,
szaggatják meg tépdesik,
s lógnak bénán, megviselten
a szétroncsolt végeik...

Sport lett lassan, a focinál
ezerszerte többet ér,
nem hiszem, hogy máshol űzik
e sportot a földtekén!

Egyedül csak magyar honban
tépik vígan s mérgesen
a telefonkábeleket
mélyépítkezéseken...

Donkó László

SOKKOLNAK

Ülök a színházban. Szívem szép szerelmével, Gizellával. Valami darab megy. Semmi különös. Többféle tagok villognak odafenn. Házasságokat törnek, nagypapákat kínoznak, benzines macskákat gyújtanak fel. Ilyesmi. Ahogy már lenni szokott. Nemigen figyelem. Inkább Gizellát. Aki monodráma, Vígszínház, meg minden.

Úgy a második felvonás közepén elsüllyed a nézőtér. A pincében ülök Gizellával. Penész rajzolódik. Víz csepeg. Egér surran. Egy műítész sóhajtozik az elragadtatástól.

Jön az a denevérfülű színművész. Egy vízisiklót dug a galléromba és három százlábút. A sikló nem mérges, de hideg. A százlábú nem hideg, de mérges. A denevérfülű egy piszkavasat hoz. Kétszer hókon vág. Aztán felrántja mellőlem Gizellát. Az állcsúcsát csókolja. A sikló hagyján. A piszkavas is. De kifejezetten utálom, ha Gizella állcsúcsát csókolják. Felállok.

— Csak egy pillanatra — mondom. — Nem óhajtom zavarni a műélvezetet, de jobb lesz, ha elereszted azt a személyt, öcsi. Különben kinyitom a pofonládát.

Erre a kifejezésre büszke vagyok. A pofonládát Papp Lacitól tanultam. A műítészhez fordulok, aki még mindig sóhajtozik az elragadtatástól.

— Maga meg álljon takaréklángra, mester és tartsa inkább a zakómat.

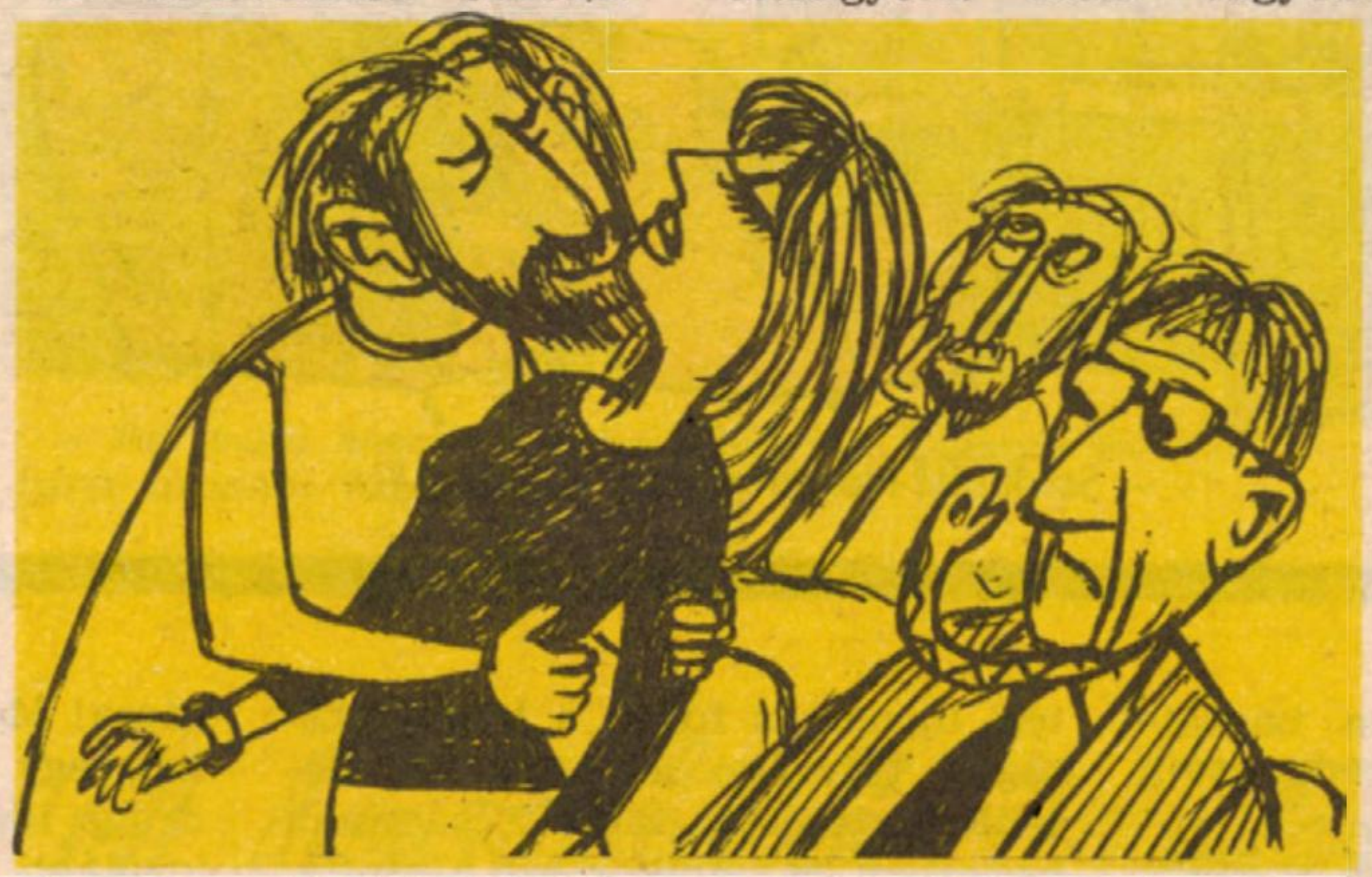

A denevérfülű színművész elereszti Gizellát. És csupa konfliktus az arca.

— Erről nem volt szó — mondja. — Nincs a kollektívben, hogy a kedves néző visszasokkolhatja az embert.

Szót sem értek a szövegéből, és ez meg is látszik rajtam. Mert a műítész azonmód nekem esik. Hogy szégyellhetném a képemet, ha még a sokkoló színházról sem hallottam. Mert ez a legújabb dobás, sőt, vélhetőleg a netovább. Színművészet útján elkövetett megrázkódtatásokkal próbálnak kizökkenteni állati közönyömből. Hátha még visszatérhetek az emberek rendjébe. Vagy legalább az emberszabásúakéba.

Leborulok a színművész előtt. Könnyűimmel öntözöm a bokáját. Díjazom, ha tesznek értem valamit. Aztán megyek. Gizellát otthagyom. Nem vagyok többé méltó hozzá. Különben is, jól érzi magát.

Már mindent értek.

A kisasszony, aki a jobb kezét is hozzáméri a parizeremhez és utána a fejemhez vágja a panaszkönyvet, csak a javamat akarja.

A főúr, aki a belégszámot is hozzáadja a nyugtához és utána még jól elgáncsol, hogy hatot hempergek a kókuszszőnyegen, a barátom.

A szerelő, aki — ha csak két tízest kap — visszarontja a csapot, sőt, még egy kis dinamitot is dug a lefolyóba, a megmentőm.

Sokkolnak.

Megpróbálnak kizökkenteni állati közönyömből. Hátha még visszatérhetek az emberek rendjébe. Vagy legalább az emberszabásúakéba.

A környezetem így is elviselhetetlen fráternek ítél. Rossz rágondolni, hol tartanék a szakadatlanul megújuló, jótékony sokkhatások nélkül.

Talán már ártatlan hajadonokat vonszolnék a lápban. Teliholdas éjszakákon. A hajuknál fogva. Ocsmány röfögések közepette. Sőt.

Talán már sokkoló darabokat is írnék. És a függönybe vágott kis lyukon figyelném a nézőket. Sátáni módon vigyorogva. Mikor kapnak a szívükhöz. Hogyan sápadnak el. Miként leli őket a frász a műélvezettől.

Na, ezt azért ne tessék szó szerint venni.

Csak mélységes emberbarátságból mondom. Tiszta humanizmusból. Sokkolni próbálom önöket. Legalább részben.

A kezüket sokkolom.

Peterdi Pál

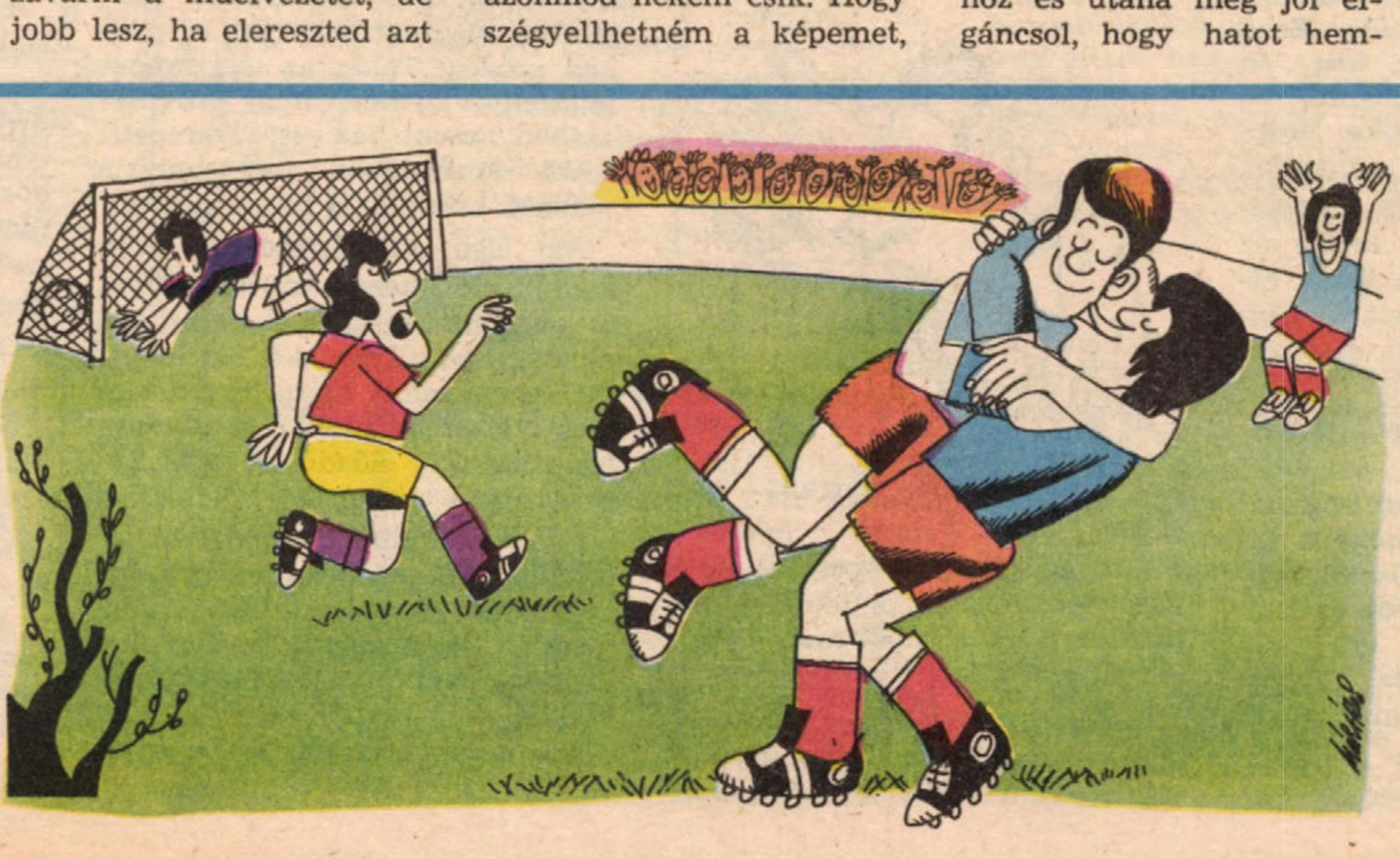

A TAVASZ LEGBIZTOSABB JELE

Az első csók.

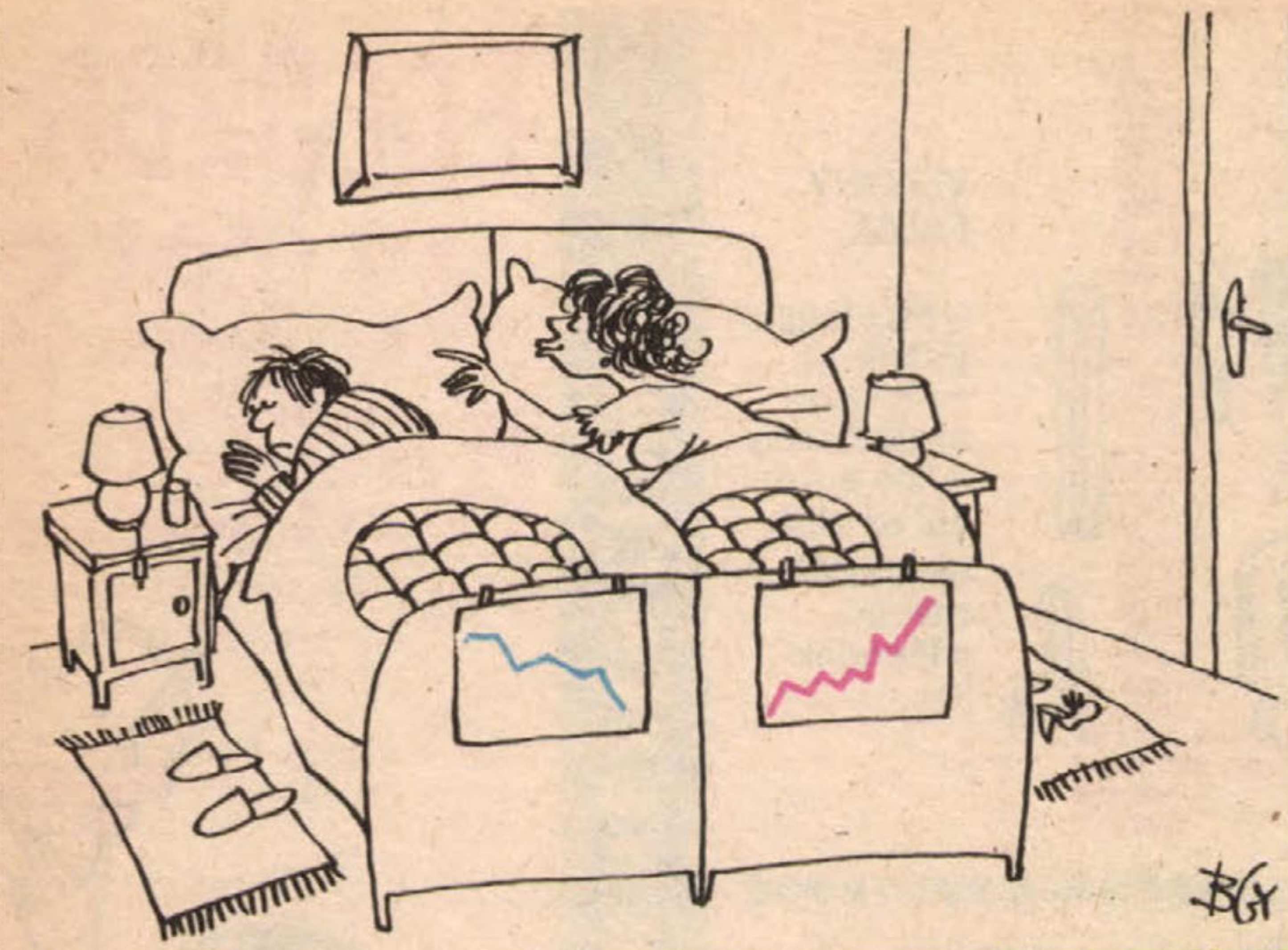

ÁGY

BRENNER,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
SAJDIK,
FÜLÖP,
DALLOS

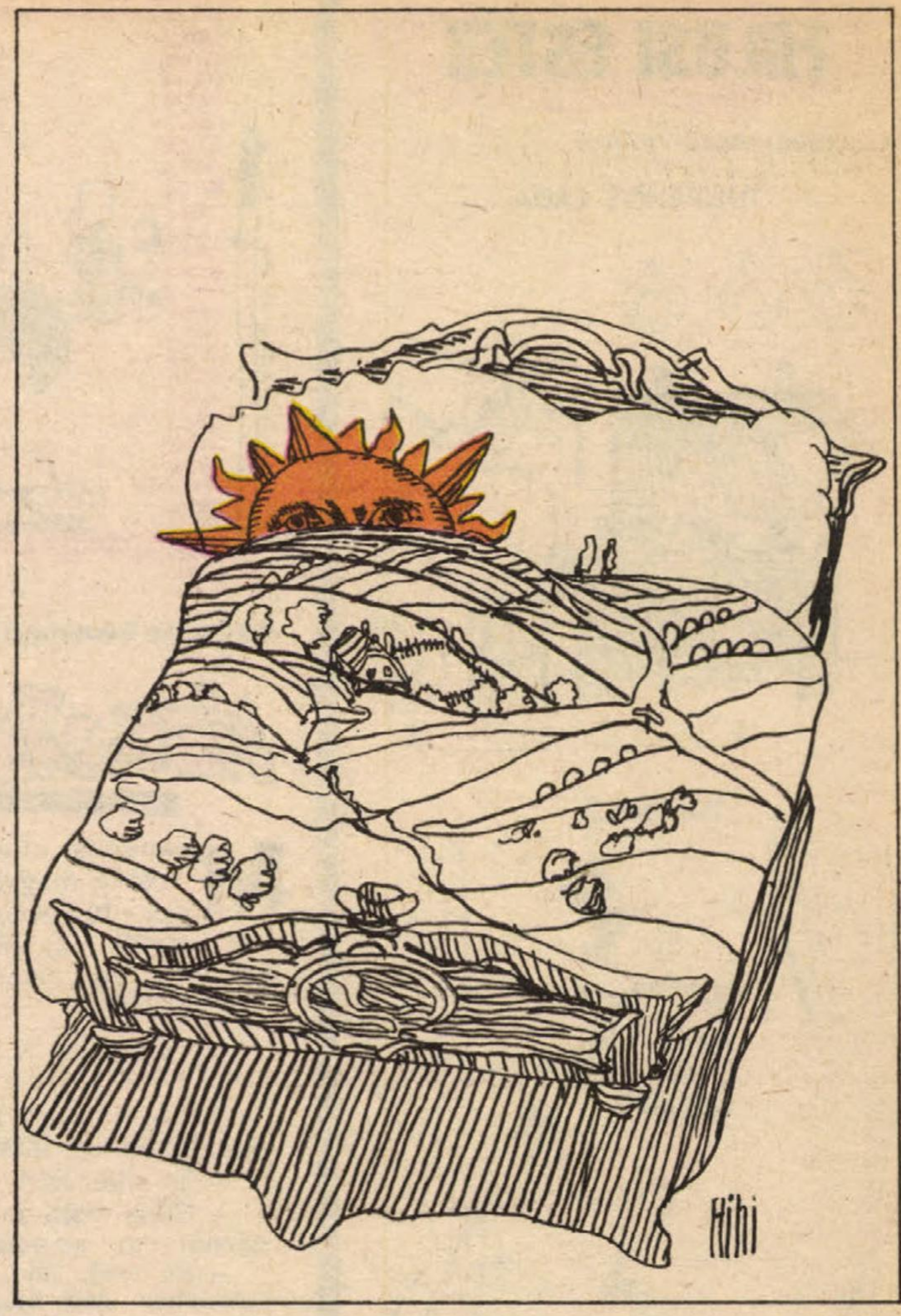

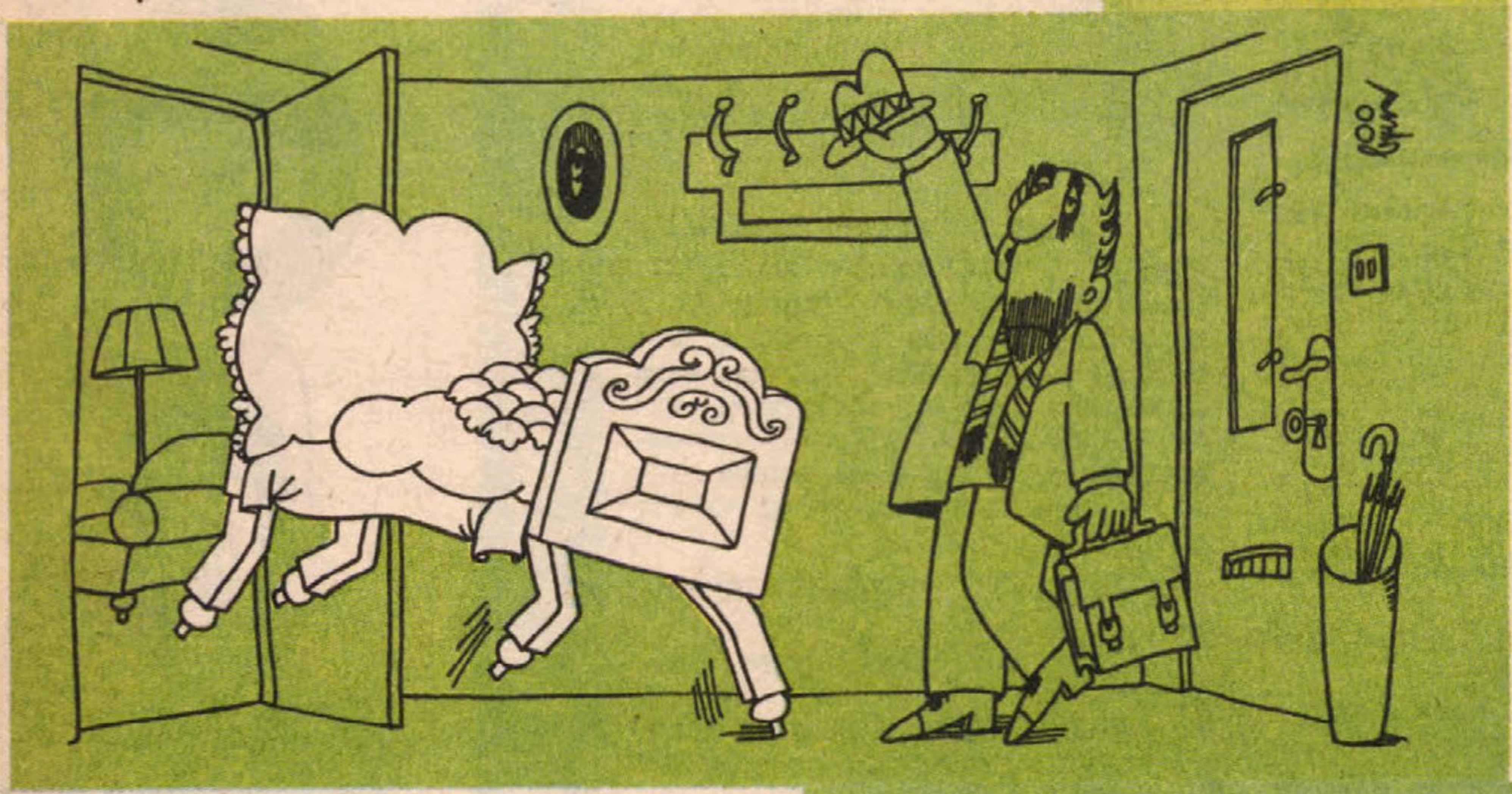

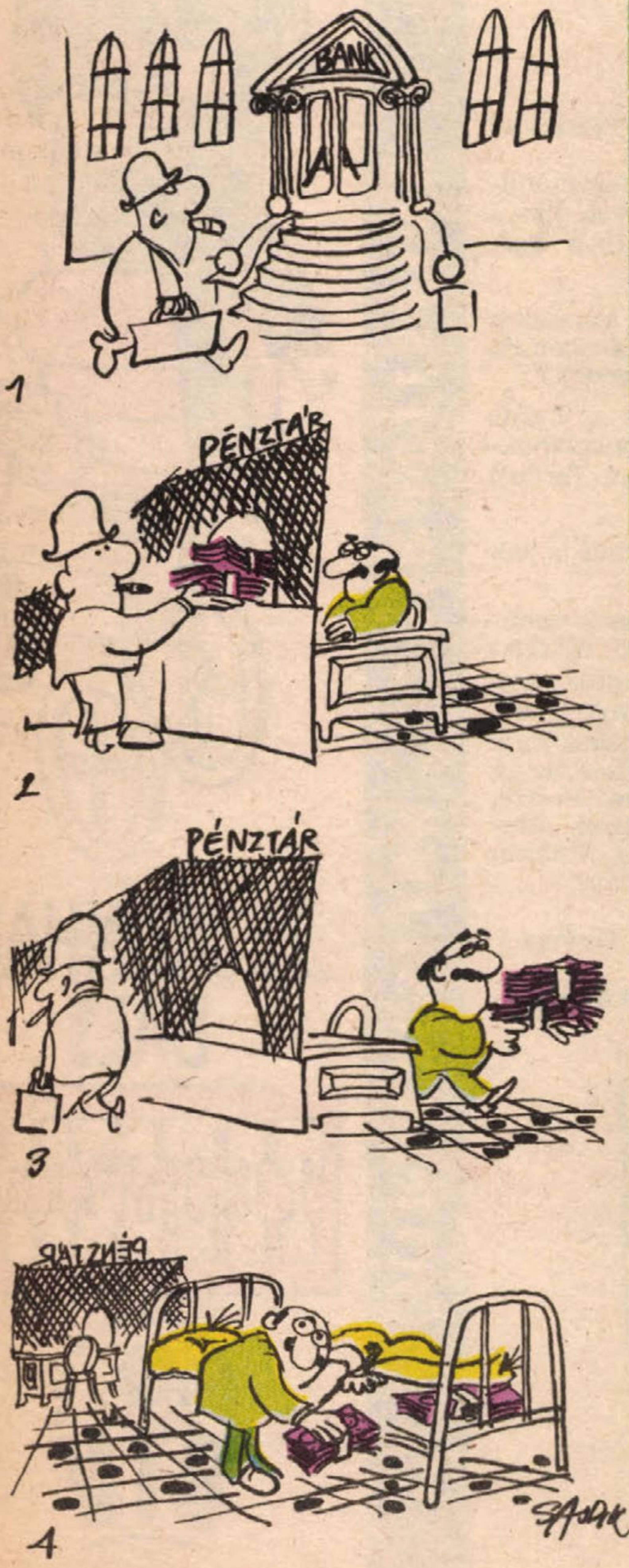
BANK
1
PÉNZTÁR
2
PÉNZTÁR
3
PÉNZTÁR
4

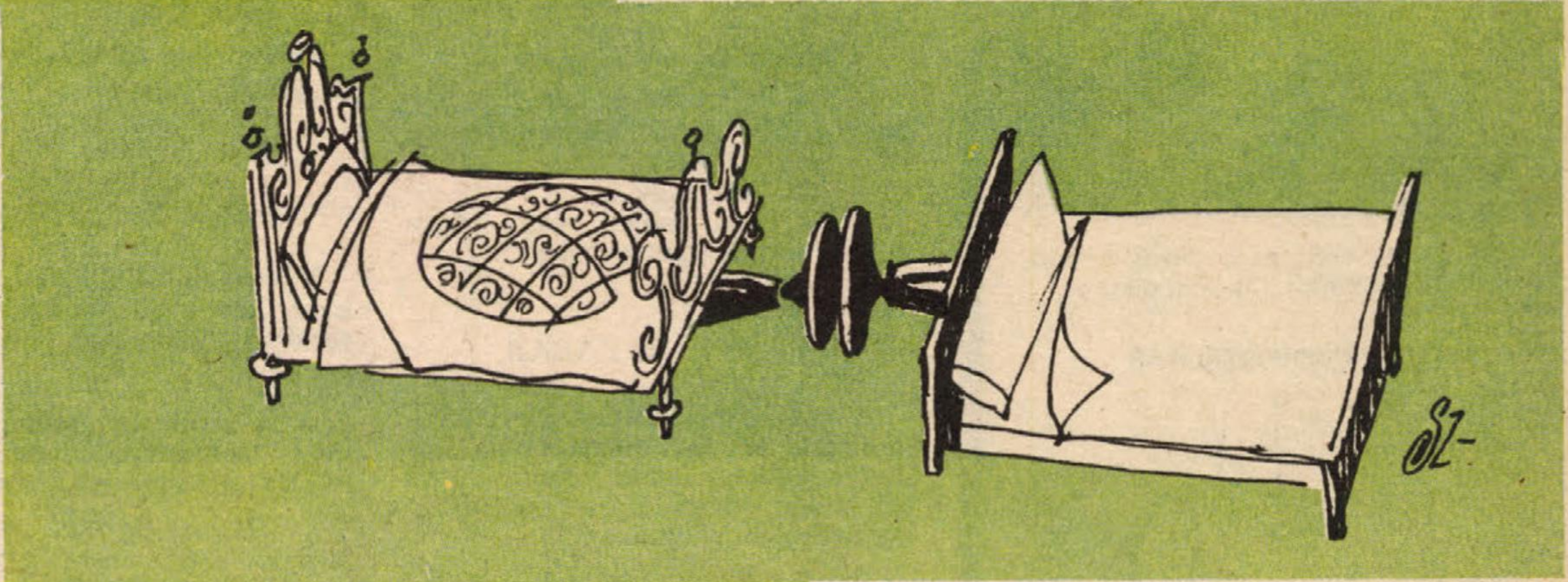

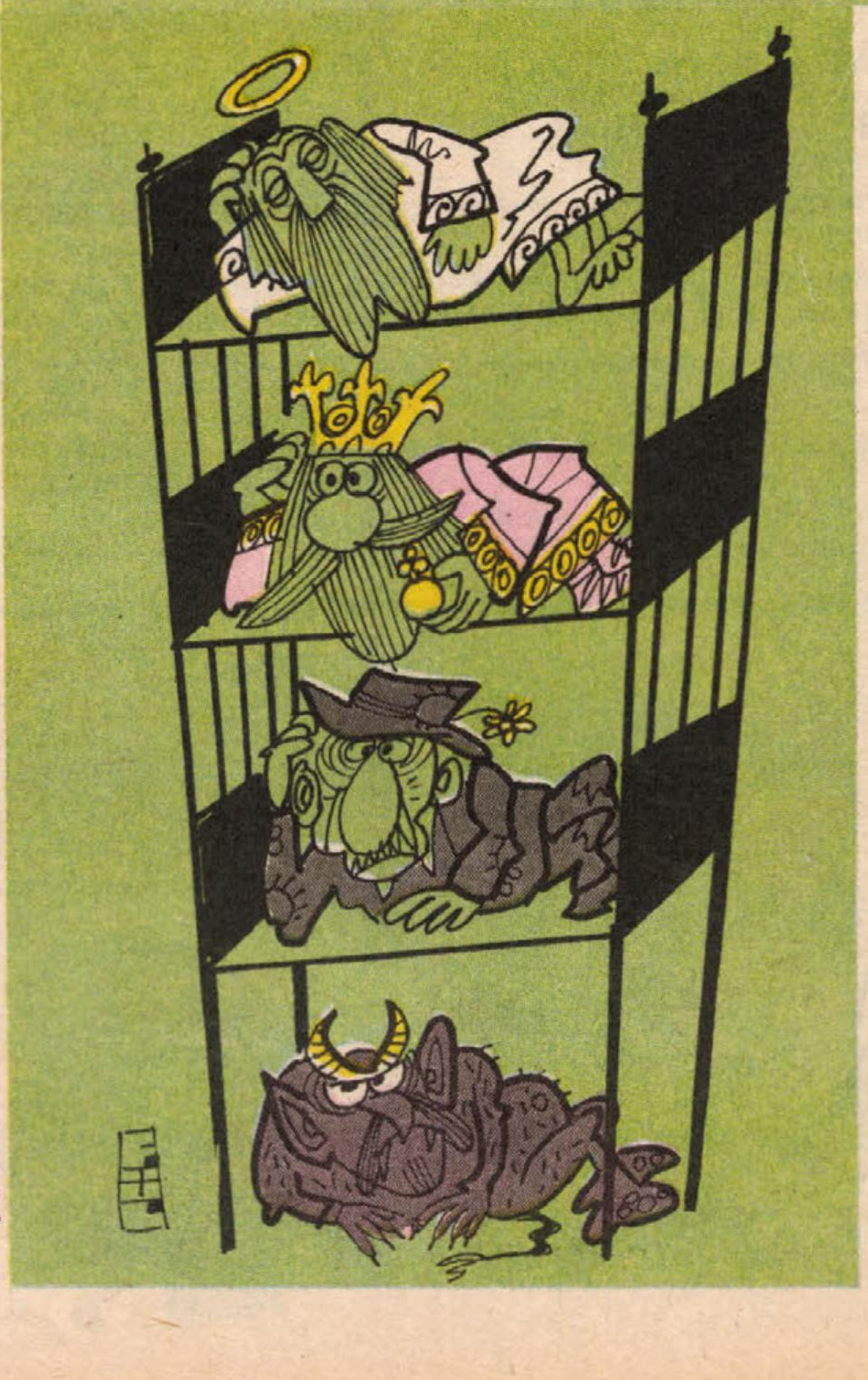

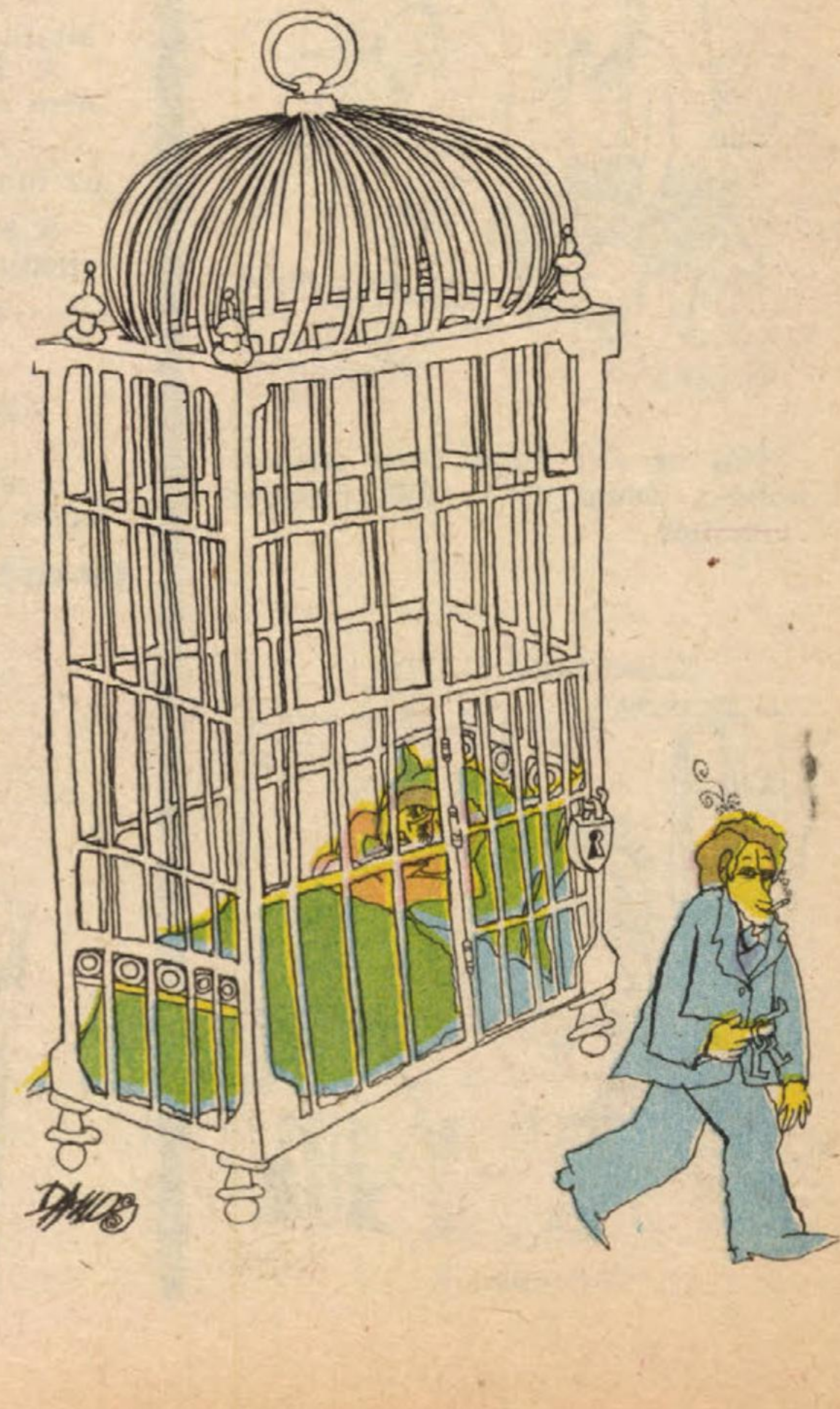

FALUSI ESTÉK

Lehoczky István rajzai

TULIPÁNOS LÁDA

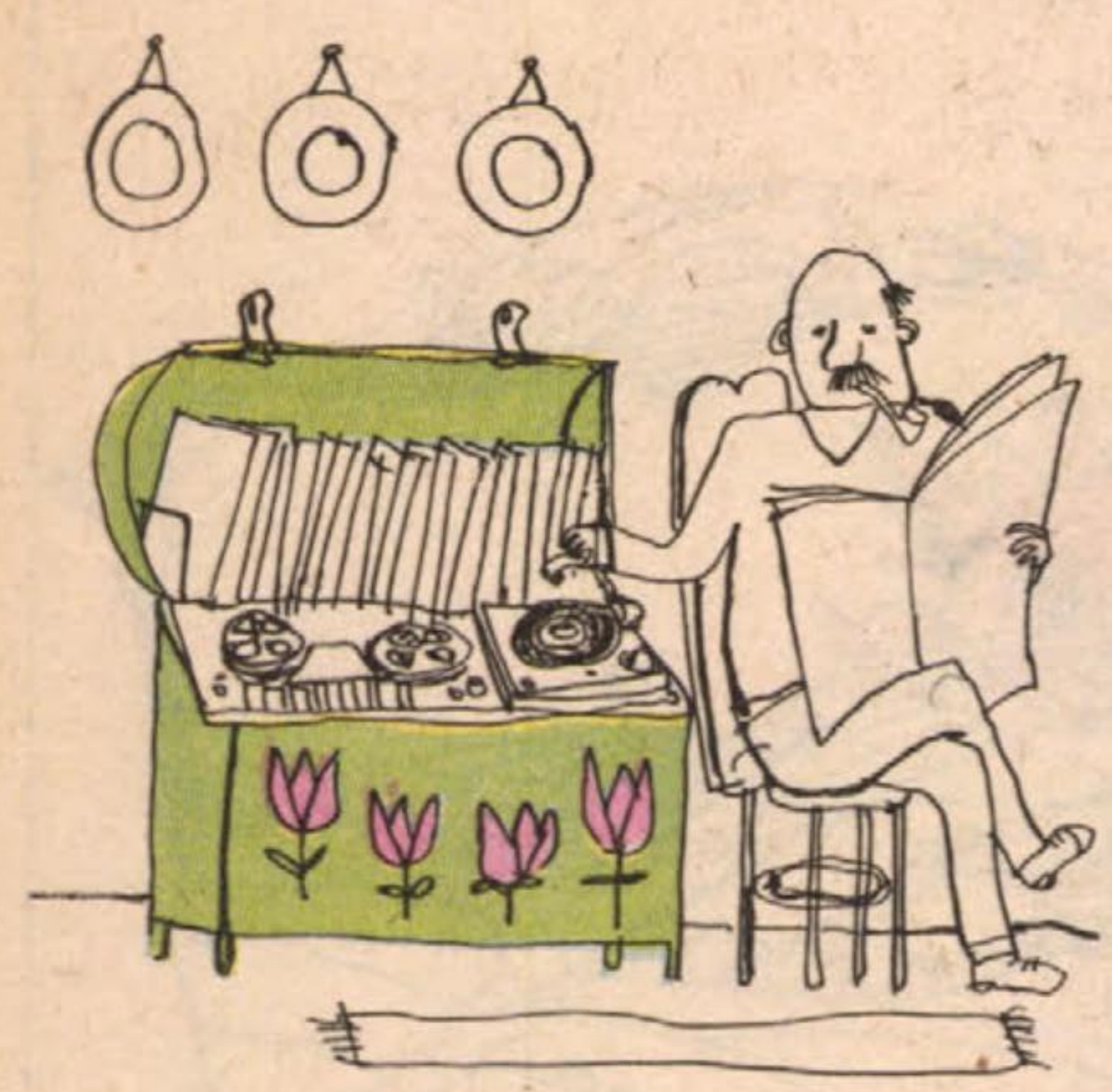

TŰNŐDÉS

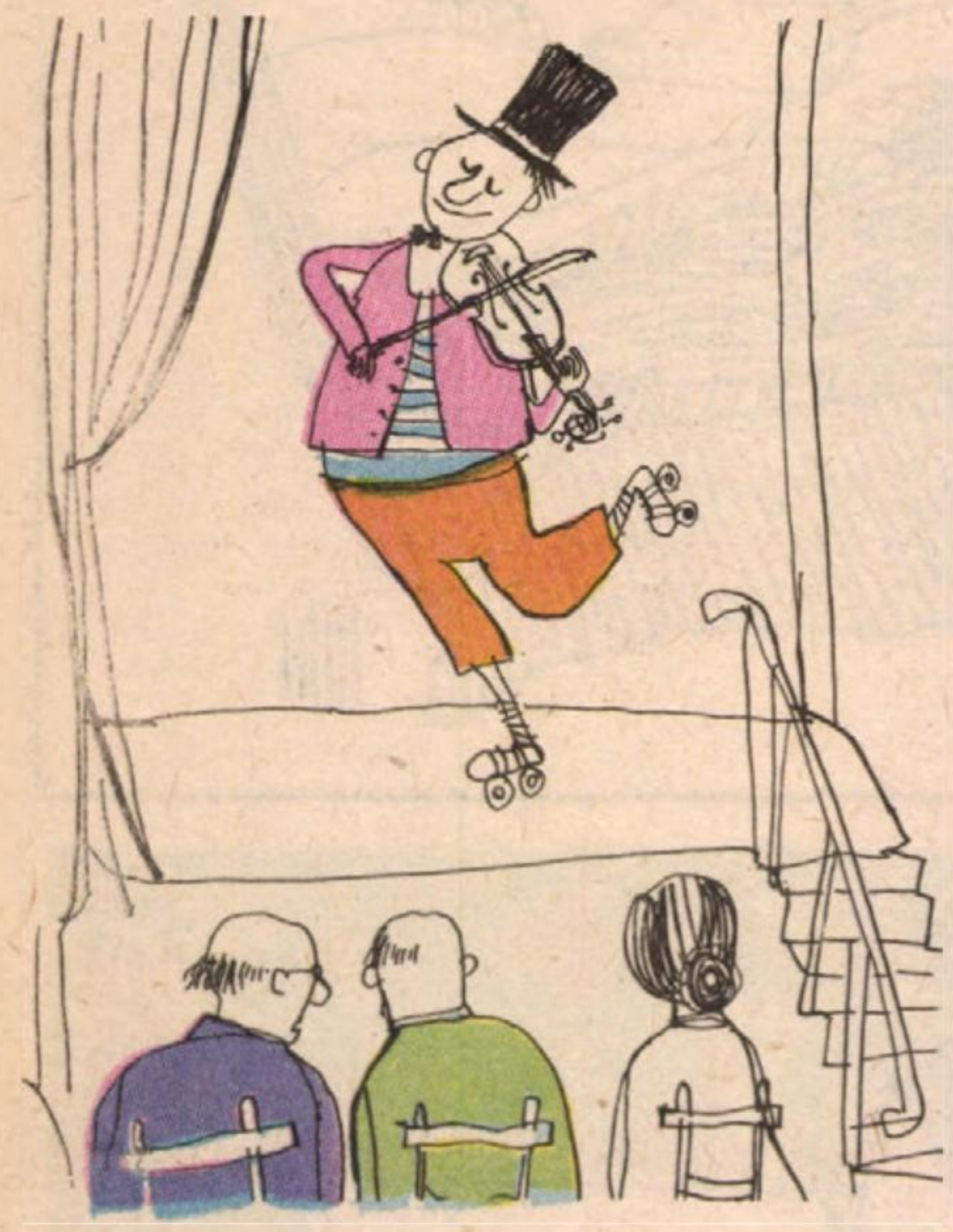

– Gondolja, hogy ez a pasas a meghirdetett New York-i filharmonikusok?

KUKORICAMORZSOLÁS

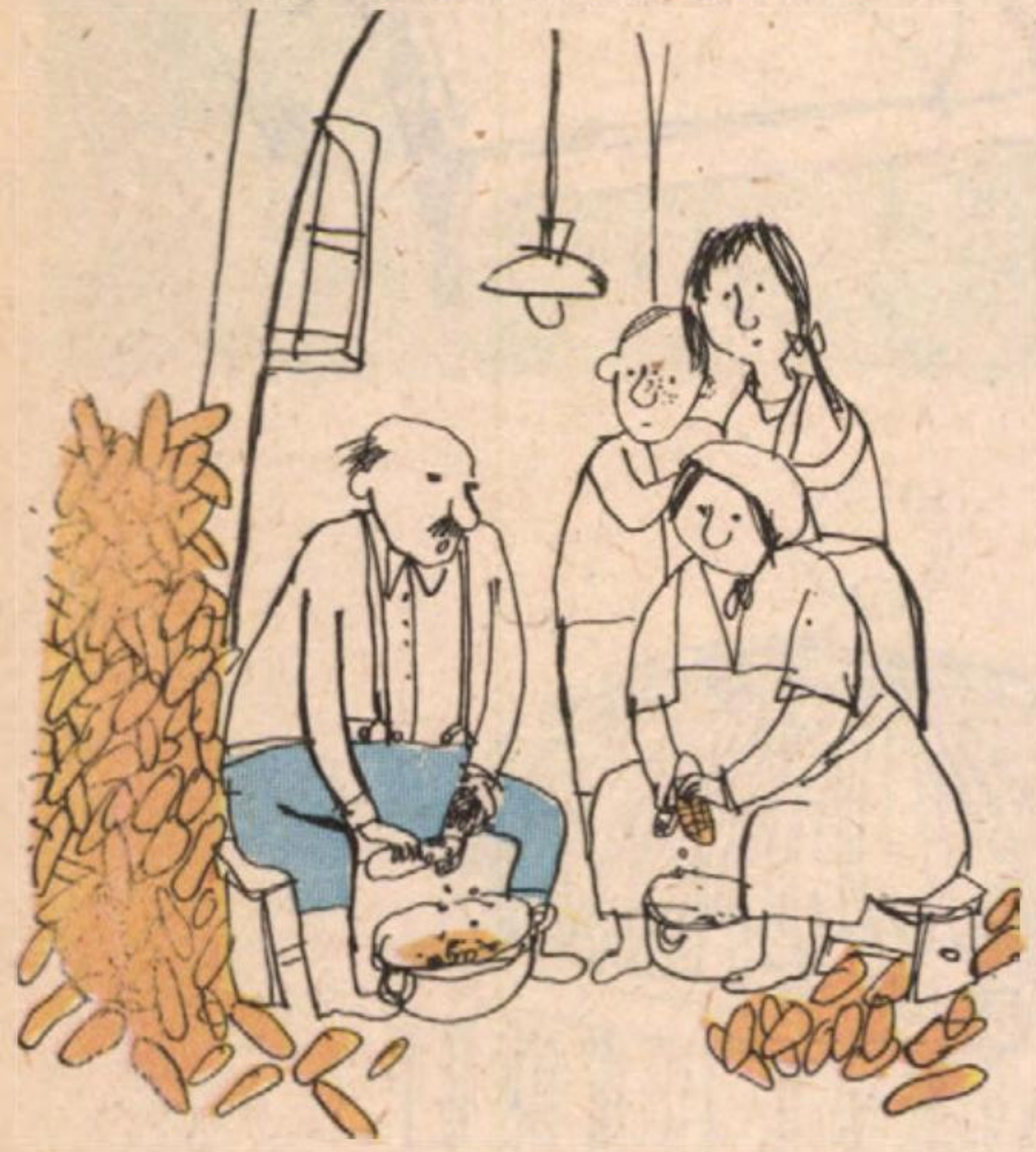

– Hát ez volt Bagó Dani szomorú históriája, amint azt a Kék Fényben is láthattuk...

SZŰKSZAVÚ GAZDA

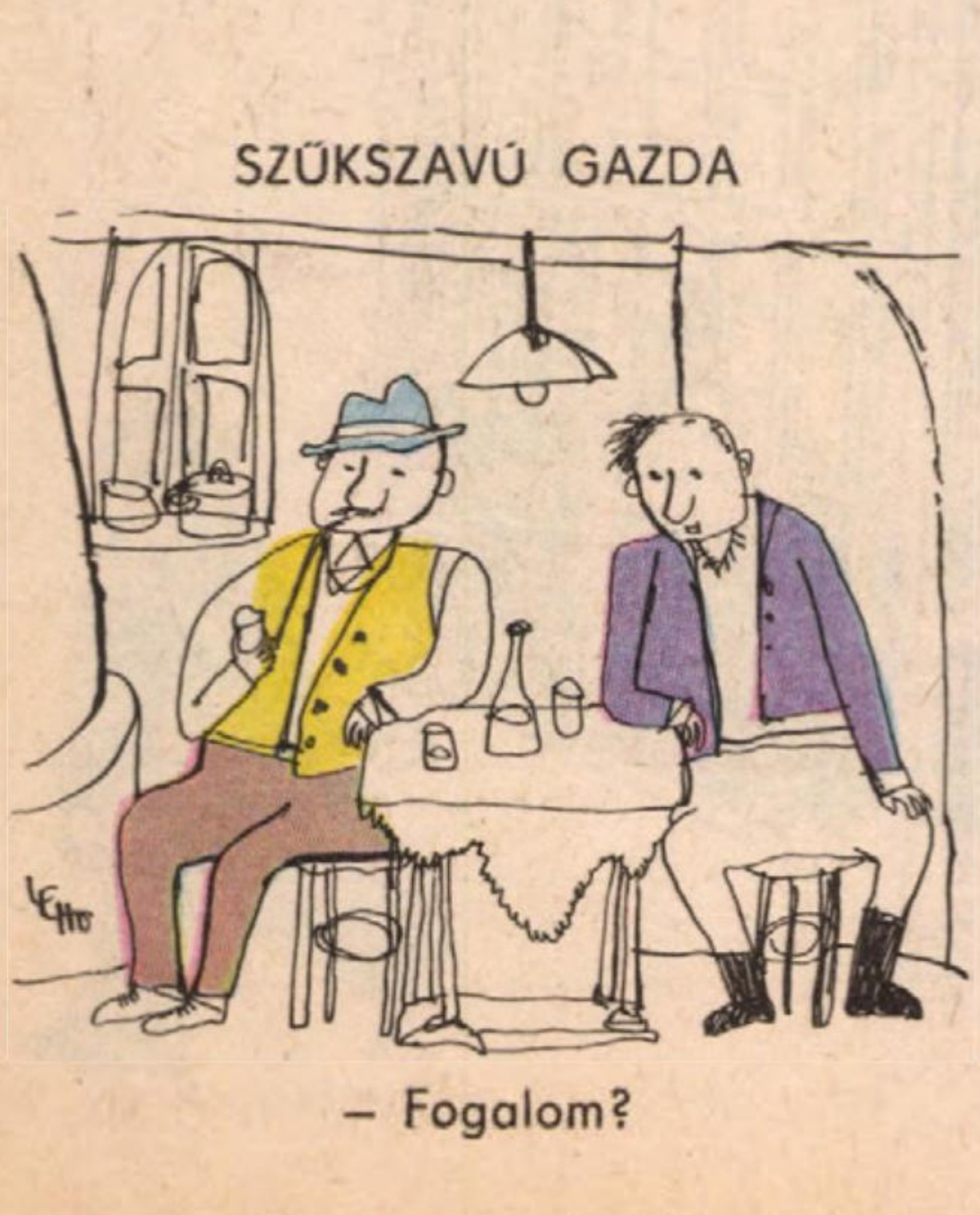

– Fogalom?

VÉKONY FALAK

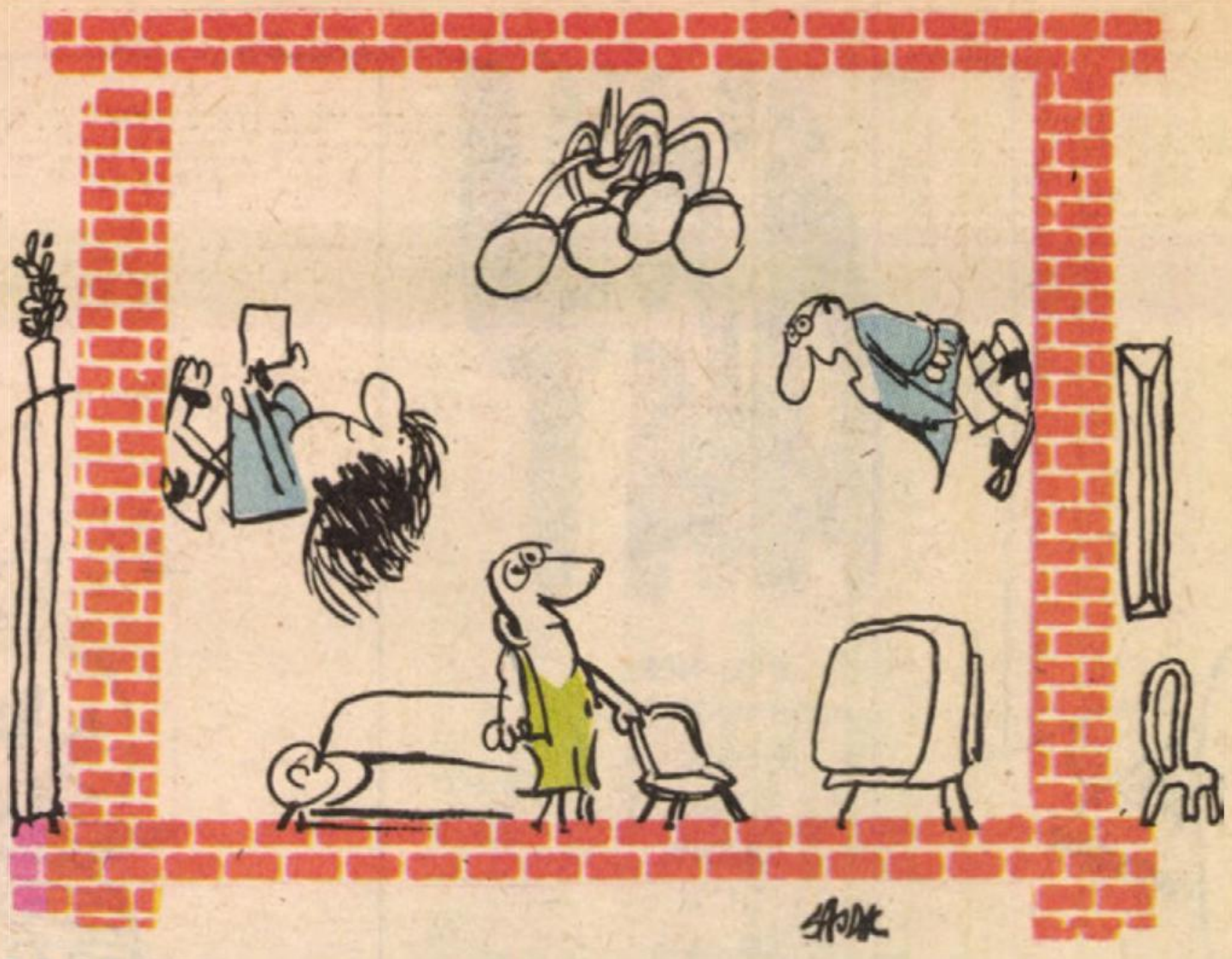

– Mindenütt járkálunk, mert igazságtalanság lenne egyedül az alattunk lakót zavarni a lépteinkkel.

VIZSGÁK UTÁN

Melankólia ellen legjobb orvosság magyar vonaton hideg fülkében, főiskolásokkal együtt utazni. Mutatványszámnak, íme, néhány a sokszínű produkciókból!

MILYEN A BOGÁR?

— Én, fiam, az utolsó két napban tanultam, látástól Mikulásig.

— És sikerült?

— Cikis volt, de kisírtam Bogárnál egy proletárötöst.

— Én csak jövő héten megyek Bogárhoz. Mit ajánlasz?

— Az egy kötözködő mókus. Rá kell hagyni mindent.

— Hogyhogy ráhagyni?

— Ha azt mondja: kérem, fesse be a bárányfelhőt, akkor eszedbe ne jusson tiltakozni.

— Hát mit tegyek?

— Kérdezd meg: kékre vagy lilára tetszik parancsolni?!

LÁBAK ÉS LÁBAK

A biológus-jelöltnek pusztán a lábakról föl kell ismernie az élőlényt: milyen bogár, madár, hüllő és emlős. Megy is az jóideig, de egyszercsak megtéved.

— Ezt nem ismerem, professzor úr.

— Akkor találja ki ennek az állatnak a nevét, kollega úr!

A főiskolás csóválja a fejét: nem megy.

— Hogy hívják önt? — kutat az indexek közt a prof.

A szenvedő alany visszaroskad székére és lábát magasba emeli:

— Találja ki, professzor úr!

AZ AZ ÁLDOTT JÓ SZÍVE

— Jolit csak a prof. áldott jó szíve segítette át.

— Meg a nagy dumája.

Mint kiderült, Joli olyan tételt húzott, amelyhez egyáltalán nem konyított. Ettől megeredtek könnyei.

— Mért sír?

— Én egy szerencsétlen asszony vagyok, professzor úr. A legkritikusabb napokban otthagyott a férjem. Magamra maradtam két pici gyerekkel. Sem anyám, sem anyósom, tessék elképzelni azt az idegállapotot. Már ott tartottam, hogy a vonat elé vetem magam. Nem, ezt nem lehet sokáig bírni!

— Most ki vigyáz a gyerekekre?

— Bezártam őket. Rossz rágondolni...

— Beírok egy hármast és utazzon haza gyorsan! S ne veszítse el a fejét, kérem.

Épphogy nem veszítette el, hiszen még hajadon!

VAN-E MÉG SZÓRAKOZOTT PROFESSZOR?

Váratlanul egy fiatalnak mondható egyetemi tanár vetődik a fülkébe. Fölteszem neki a kérdést:

— A szocializmusban vannak-e még szórakozott professzorok, háklis tanárok, tanársegédek?

— Ugyan, kérem, az a múltban is inkább csak a vicclapokban és az anekdotákban fordult elő!

— Pedig a hallgatók ma is sok érdekeset mesélnek.

— Mesélnek. Jól tetszik mondani: mesélnek. Magam is főiskolai tanár vagyok, egész nap vizsgáztattam és itt vagyok — abban a pillanatban a fejéhez kap. — Te jóisten! Elfelejtettem, hogy reggel kocsival utaztam Pestre, szállhatok le a következő állomáson. A Zsigulim meg odafönn parkol a Vörösmarty téren!...

Lakos György

HATÁSOS ELVONÓKÚRA

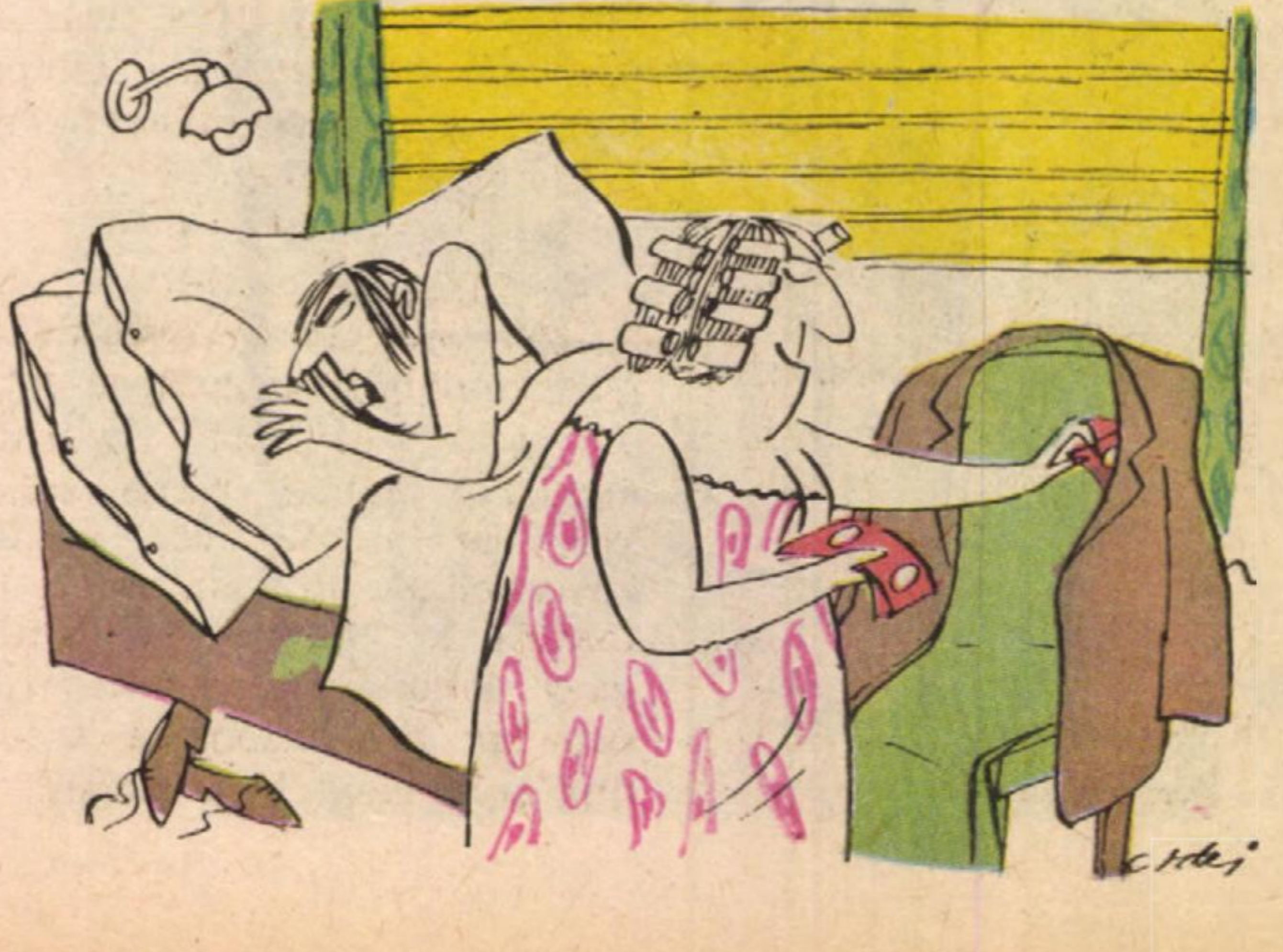

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

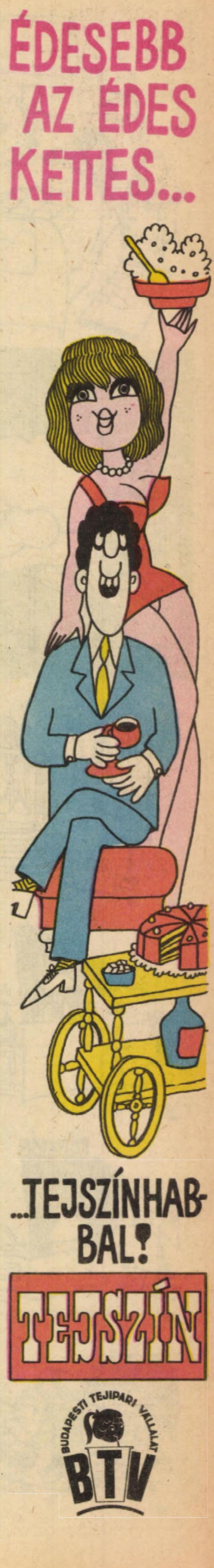

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

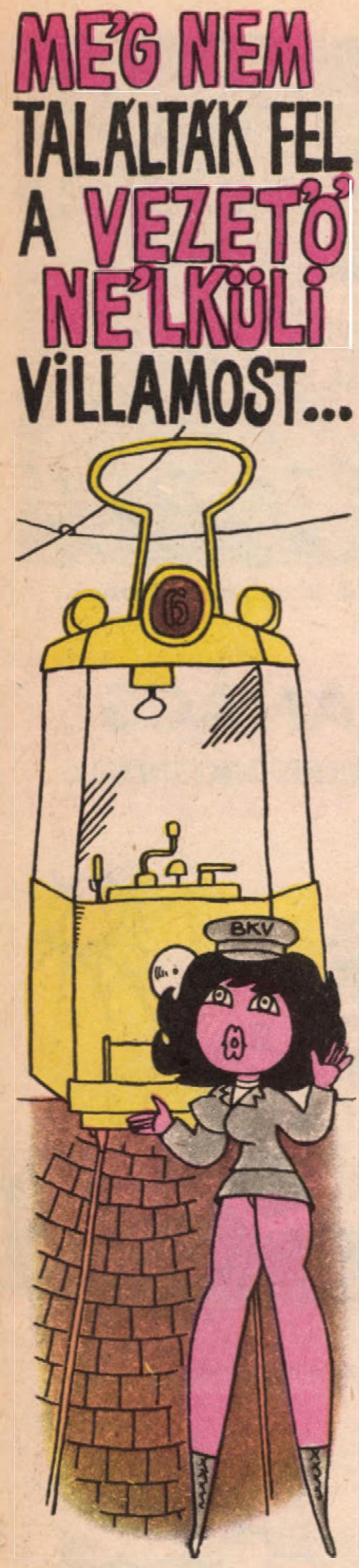

...ezért a

BUDAPESTI KÖZLEKEDÉSI VÁLLALAT FELVESZ

20 éves kortól
férfiakat és nőket

VILLAMOSKOCSI-VEZETŐNEK

továbbá 20 éves kortól
férfiakat

HÉV-MOTORVEZETŐNEK

A villamosvezetőknek
évi 8000 Ft,
a HÉV-motorvezetőknek
évi 5000 Ft

munkaköri pótlék, utazási igazolvány, nyugdíjkorkedvezmény, téli-nyári egyenruha-ellátás.

Felvétel: Budapest VII., Kertész utca 16.
és a vállalat valamennyi telephelyén.

BKV

ENERGIAÉHSÉG

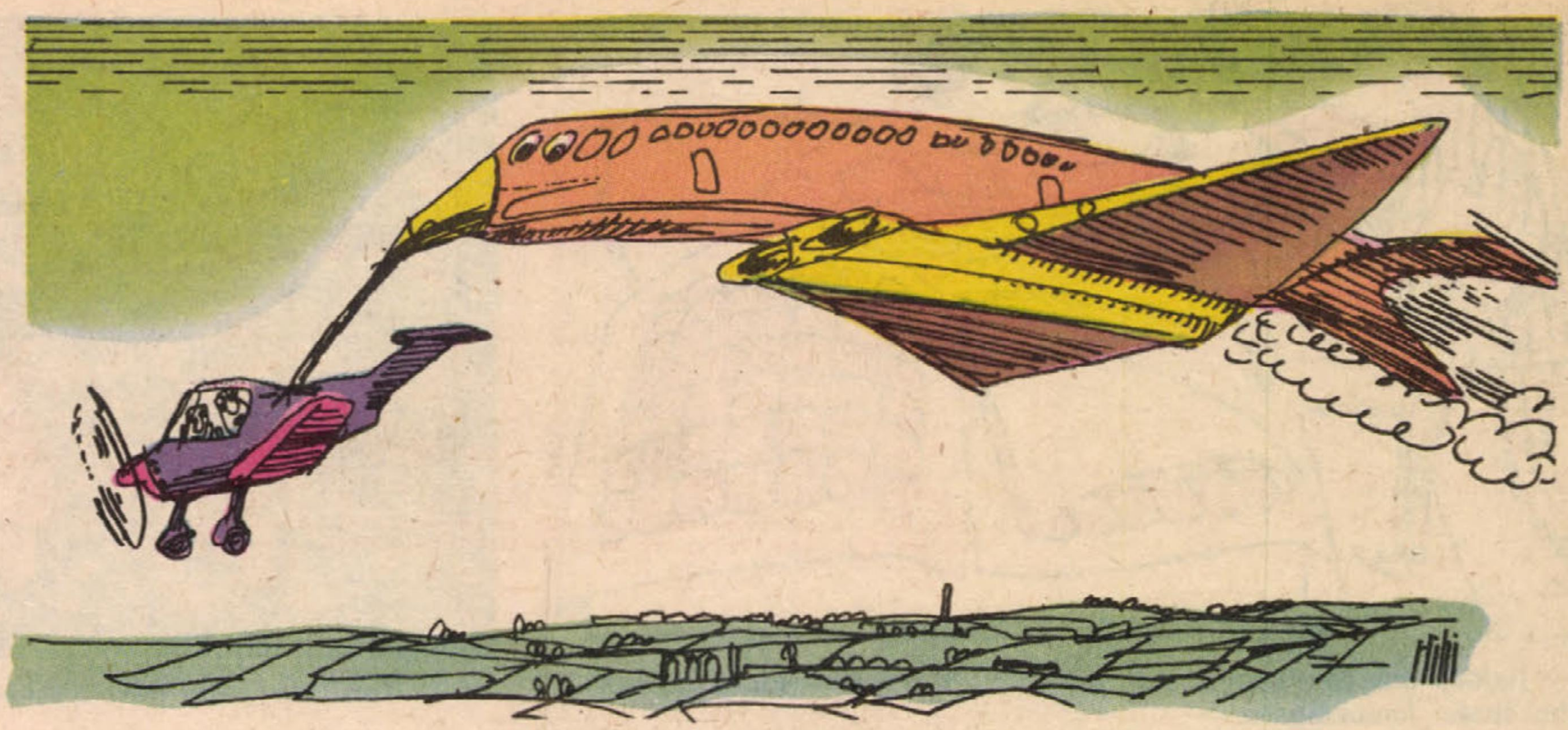

– Te jó ég! Elszívja a benzinünket!

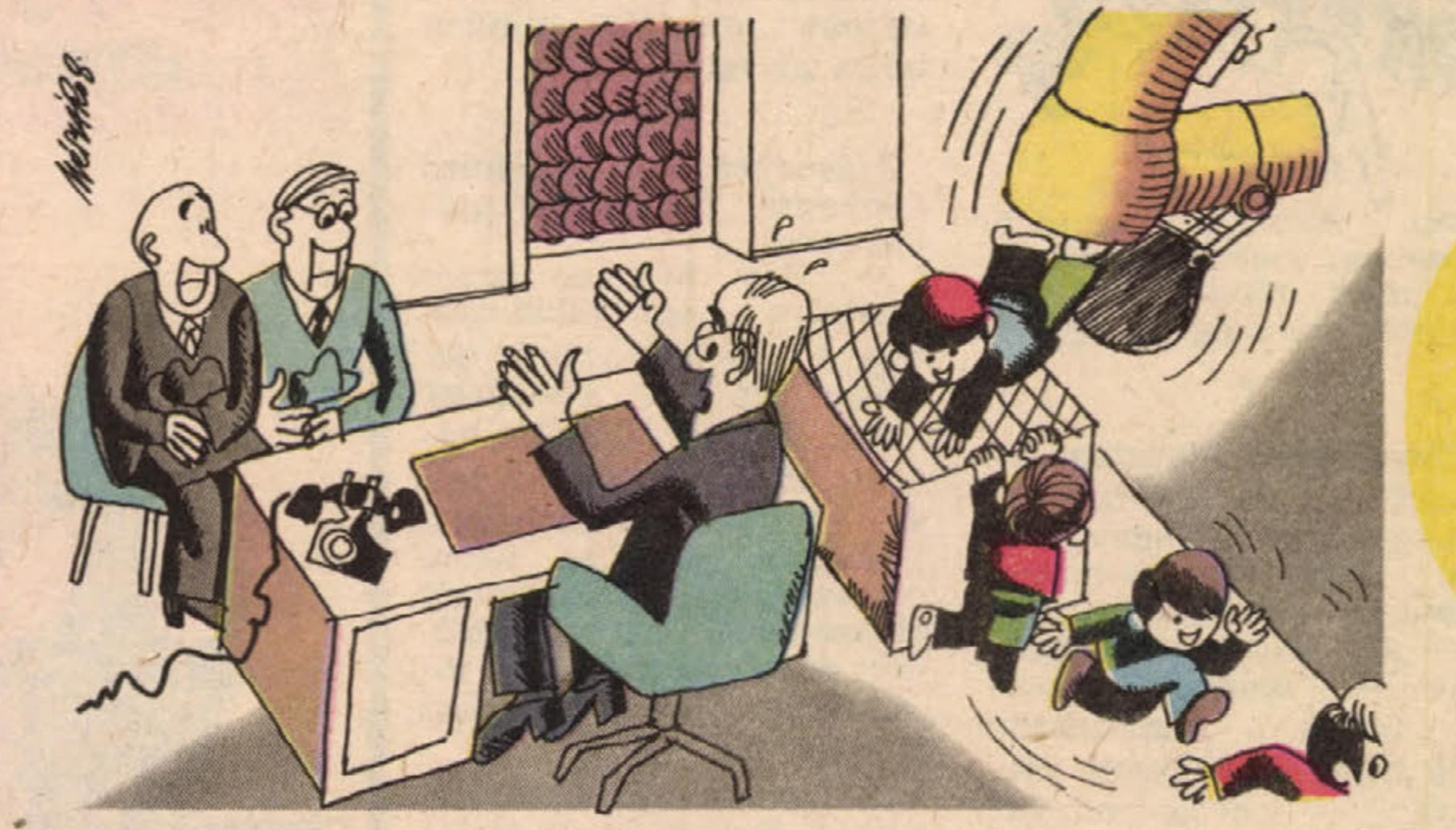

CSŐPOSTA

– Elnézést, uraim, de az óvodánk a titkárság mellett van!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HURKA
HURKA!
HURKA!
EBÉDRE, VACSORÁRA, MINDENKI SZERETI
JÓ ÉTVÁGYAT

AZ EGÉSZ VÁROS IZGATOTT...

Az egész város izgatott, mert elterjedt a hír, hogy nagyobb tétel vájdlingot importálunk Svédországból. Széplelkű honleányok, honanyák és hon-nagyanyák érdeklődnek a szaküzletekben: megjött-e már a svéd vájdling, mikorra várják, lesz-e köztük püspöklila színű és közlik-e az érkezés időpontját a lapok, a rádió és a tévé?

A közlelkesedés ilyen hatalmas hullámverése engem is mozgásba hozott és érdekelni kezdett, hogy miért olyan kapós a svéd vájdling, milyen fizikai, vagy pszichikai tulajdonságoknak köszönheti népszerűségét. Talán némi irigység is munkált bennem, mert engem még importálni sem kellett, de a honleányokat soha nem érdekelte, hogy kapható vagyok-e és mire vagyok kapható. Bánatosan állapítottam meg, hogy pályát tévesztettem, ha svéd vájdling lennék — dicsőség, hírnév kísérne utamon.

Özvegy Smorni Benőné, a NYUVARA (Nyugati Vacakokért Rajongók) elnöknője megmagyarázta, hogy a svéd vájdling gyűrtelenített anyagból készül, tehát soha nem kell vasalni. A svéd vájdlingban keverhetünk rántást, vagy lekvárt, főzhetünk benne lebbencslevest vagy dödöllét, használhatjuk kanárimadár fürdetésére, a svéd vájdling soha nem lesz ráncos.

Smorniné még azt is közölte velem, hogy a svéd vájdlingok azért is közkedveltek, mert azokat még csomagolás előtt egyházi áldásban részesitik és ez jelentősen növeli erkölcsi értéküket.

Egyébként most tudtam meg, hogy a svédek csak a jövő évben tudják szállítani a vájdlingokat. De az egész város izgatott, mert elterjedt a hír, hogy nagyobb tétel piszkavasat importálunk Belgiumból.

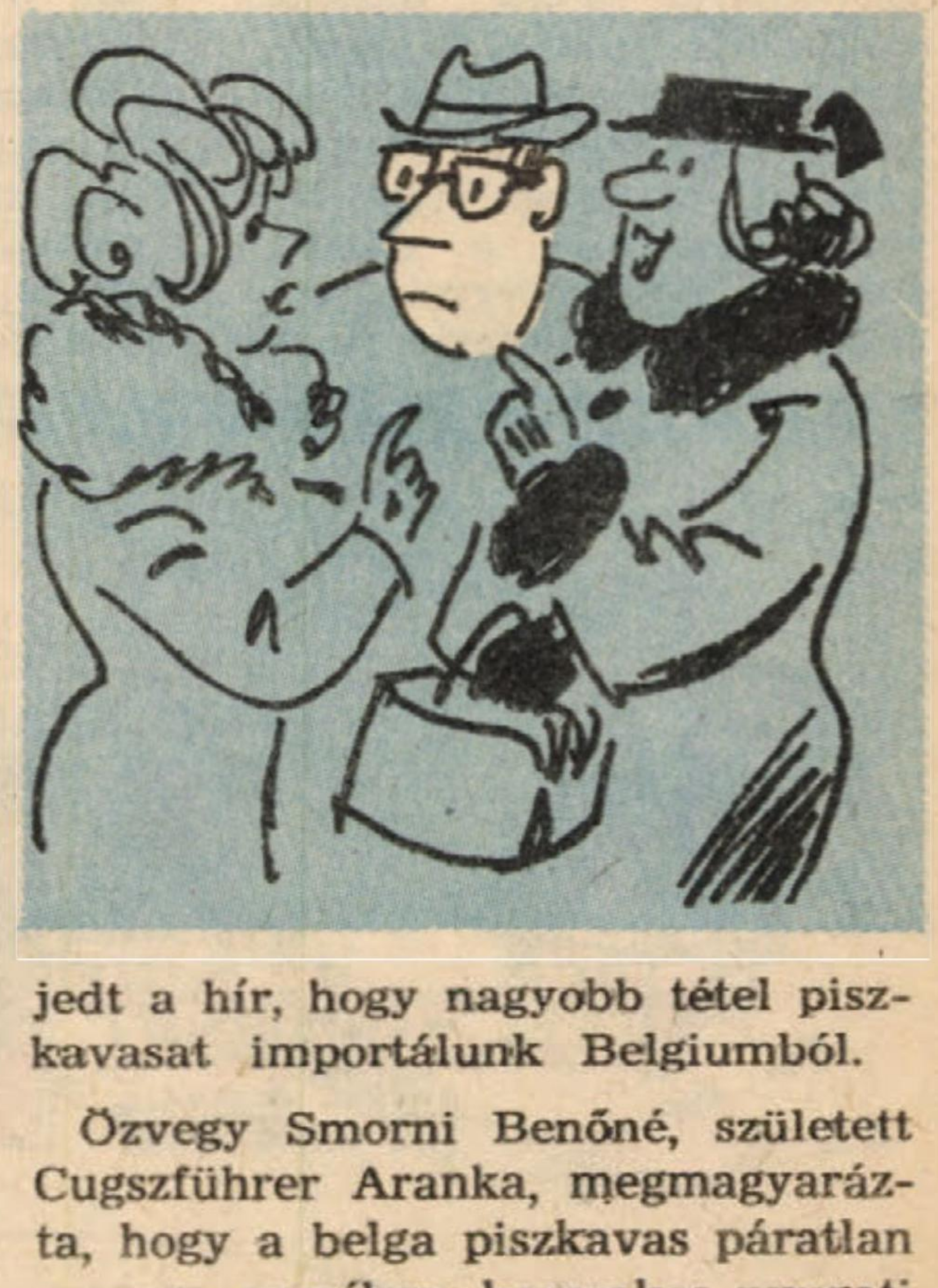

Özvegy Smorni Benőné, született Cugszführer Aranka, megmagyarázta, hogy a belga piszkavas páratlan a maga nemében, korszakos nyugati vívmány — ugyanis fából készül.

Péterfi Gyula

ÉJSZAKAI TANULMÁNYOK

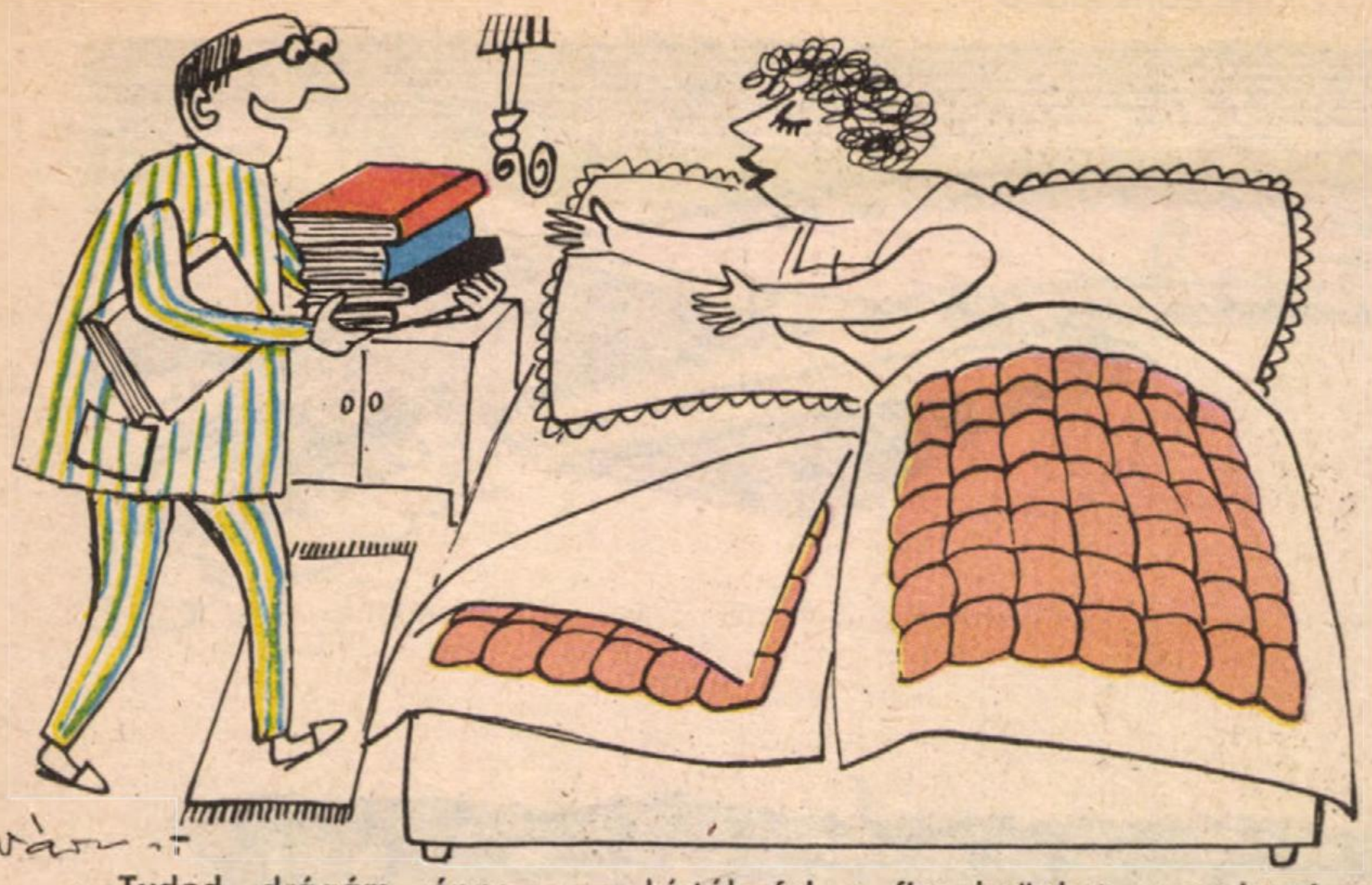

– Tudod, drágám, éppen ma hívták fel a figyelmünket a szakmai továbbképzés fontosságára.

ÁTALAKULÓ FALU

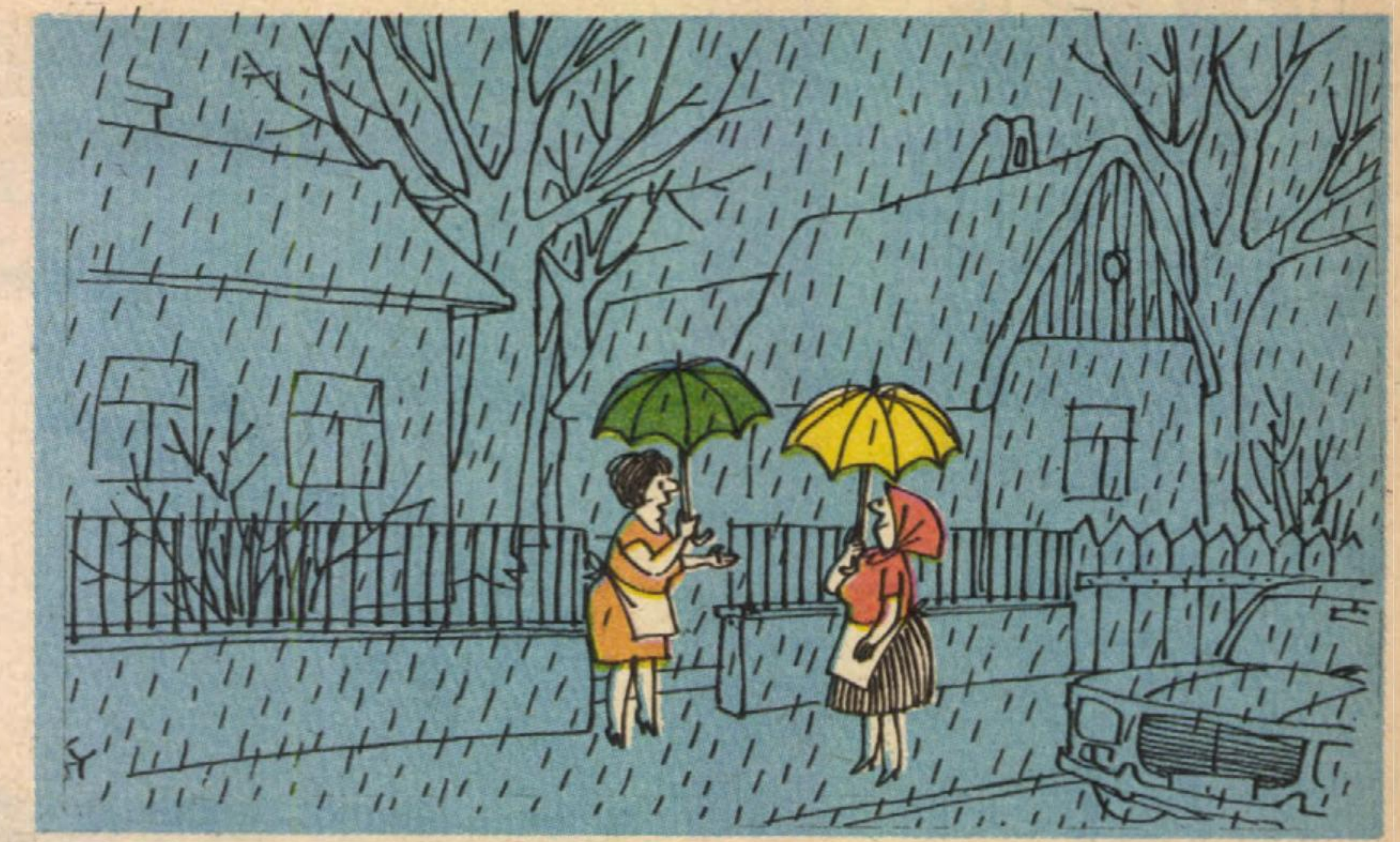

– Esik, vagy nem esik, nekünk mindegy. Mi is gyárban dolgozunk.

az orvosság

Tisztességes Mancika kutyául érezte magát. Prüszkölt, köhögött, szédült és fáradtnak érezte magát. Elment hát a körzeti doktor bácsihoz, aki levetkőztette, meghallgatta, megkopogtatta, majd a következő tanácsot adta neki:

— Kedves Mancika, a legjobb orvosság az ágy. Éspedig azért, mert az ágyban lazulnak el legjobban az izmok, a takaró alatt pedig mindig egyenletes a test hőmérséklete. Az energiaszükséglet vízszintesen a legkisebb, s ha pedig alszik is hozzá egy jóízűt, szellemi feszültsége csökken és fájdalmai is megszűnnek. Tartsa meg utasításaimat szigorúan, három napon belül olyan egészséges lesz, mint a makk, csak arról ne feledkezzen meg, hogy a legjobb orvosság mindenre az ágy.

Mancika alaposan a fejébe véste a jóságos doktor bácsi tanácsát. Ágyba feküdt, néhány nap alatt meggyógyult és már csak az a baja volt, hogy szép volt, fiatal és fölöttébb kívánatos. Minden szem megakadt rajta, dehát ezen senki emberfia nem tudott segíteni. És vígan fütyült is volna a világra, ha főnöke, az a hitvány Kornhuber nem üldözte volna. És miután Mancika nemcsak a szépség előnyeit ismerte, hanem hátrányait is, meghányta-vetette magában a dolgot, bement a személyzeti osztályra és bejelentette, hogy kilép. Aztán egyenesen hazament, bebújt a takaró alá, mert minden bajra a legjobb orvosság az ágy.

*

Tisztességes Mancika leveleket írt és önéletrajzokat gyártott. Néhány napon belül egyre-másra kapta a meghívásokat.

— Jól ismerem képességeit — mondotta neki egy férfiú a Skálaköszörülő Gyár személyzeti osztályán. — Levele minden betűjét elolvastam, minden szavát megrágtam és úgy hiszem, csak nyernénk, ha magácskát, aranyos Mancika, dolgozóink közé sorolhatnánk. Megkereshetne nálunk kétezerkétszáz forintot.

— Örülök — mondta reménykedve Mancika.

— Csakhogy — folytatta az úr —, maga nagyon fiatal, szép és fölöttébb kívánatos.

— Ígérem, szorgalmas leszek — rebegte a kislány.

— Persze, persze. Szorgalomra szükség van, de ha okos is lenne és egy kicsit kedvesebb is hozzám, a fizetése még több lehetne.

Mancika tudta, honnan fúj a szél. Sértődötten felállt, mert émelygett a gyomra és egy kicsit szédült is. Ekkor jutott eszébe a jóságos doktor bácsi tanácsa, amely szerint a legjobb orvosság minden bajra az ágy.

*

Másnapra a Dugóhúzó Fényesítő Vállalathoz hívták meg.

— Azt hiszem, nincs akadálya, hogy alkalmazzuk — mondta neki egy másik úr. — Csakhogy maga, kedves Mancika, nagyon szép, fiatal, karcsú és fölöttébb kívánatos. Valóságos pazarlás lenne magácskával dugóhúzót fényesittetni. Ha tapasztalnék magácskánál némi jóindulatot, jobb beosztást is kaphatna.

Mancika nem érezte jól magát. Eszébe jutott a jóságos doktor bácsi tanácsa, amely szerint minden bajra a legjobb orvosság az ágy. Hazasietett és lefeküdt.

*

A nagyon szép, fiatal, karcsú és fölöttébb kívánatos Mancika nemsokára révbe jutott. Lakásához közelebb kapott állást, kényelmesebb körülmények között is dolgozott, mint Kornhuber keze alatt, s persze több fizetés is ütötte a markát. Most is a jóságos doktor bácsi tanácsa segített. Ezt az állást egy olyan rokonszenves ifjú szerezte, akit szintén valami baj gyötört, és ezért együtt térték az ágyba. Még az sincs kizárva, hogy összeházasodnak, mert nem szabad elfelejtenünk, hogy főhősünk neve Tisztességes Mancika.

Szűts István

TÁJKÉP EMLÉKEZETBŐL

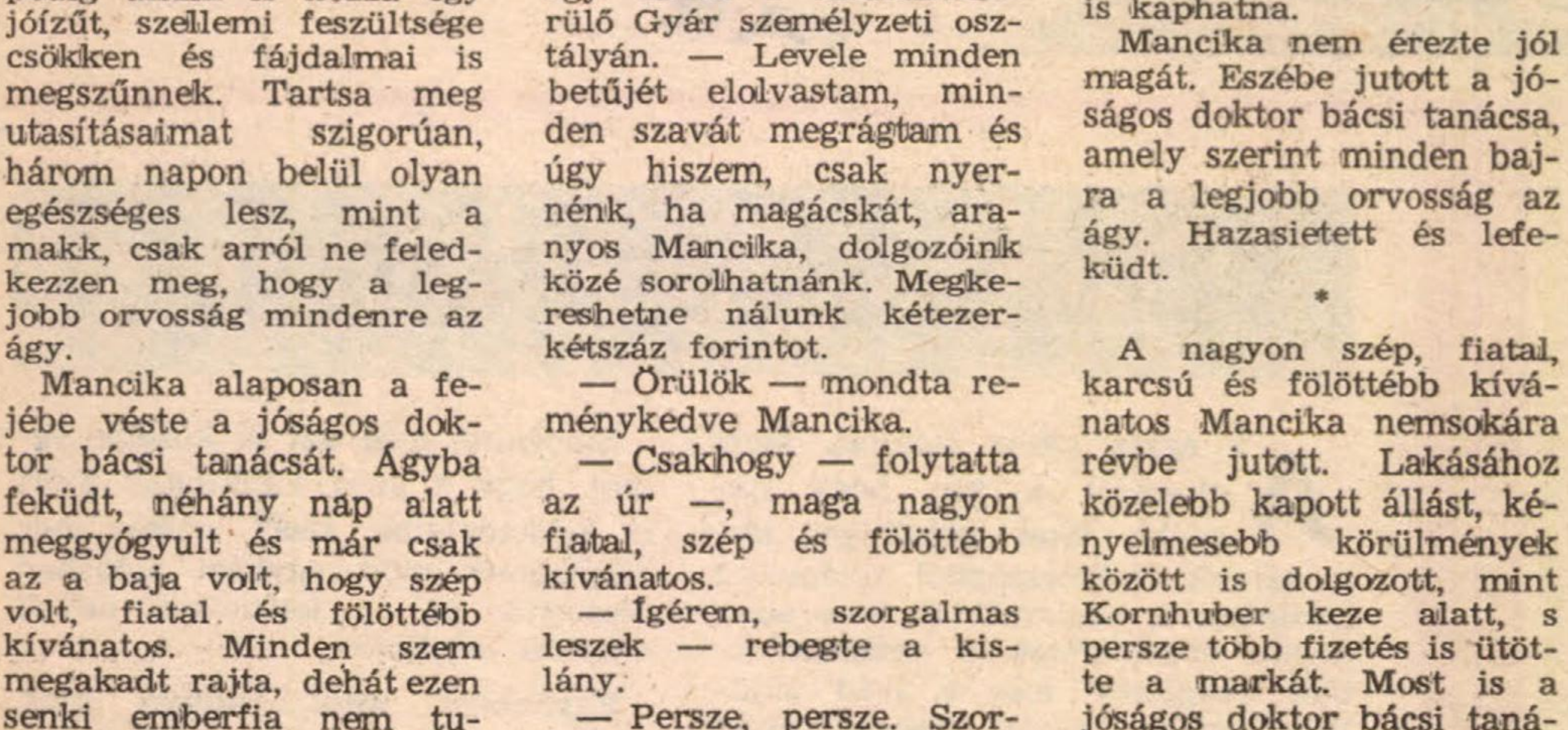

3 JÓ TANÁCS

HÉTVÉGI-TELEK TULAJDONOSOKNAK

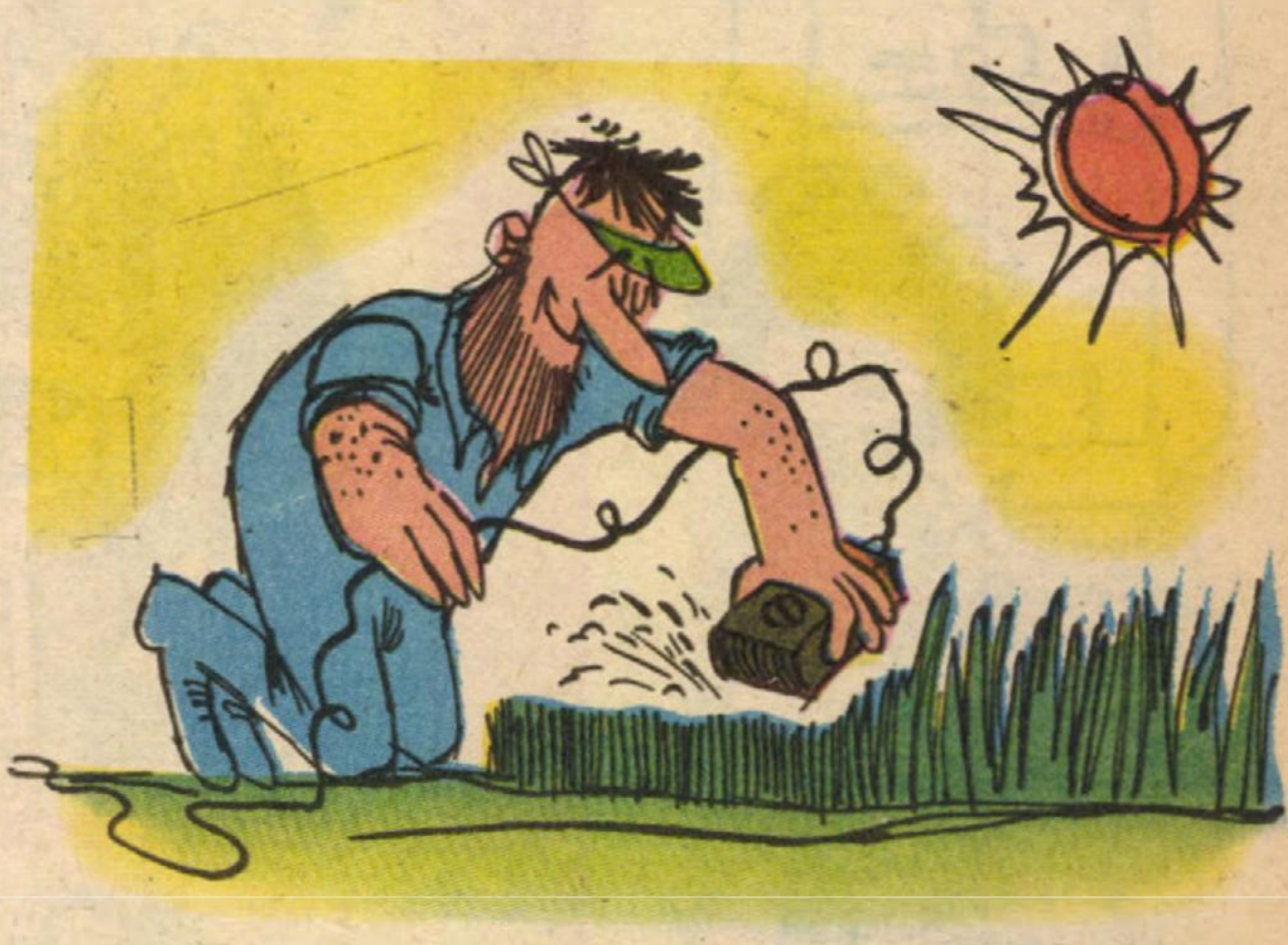

Fűápoláshoz használjunk Remington villanyborotvát.

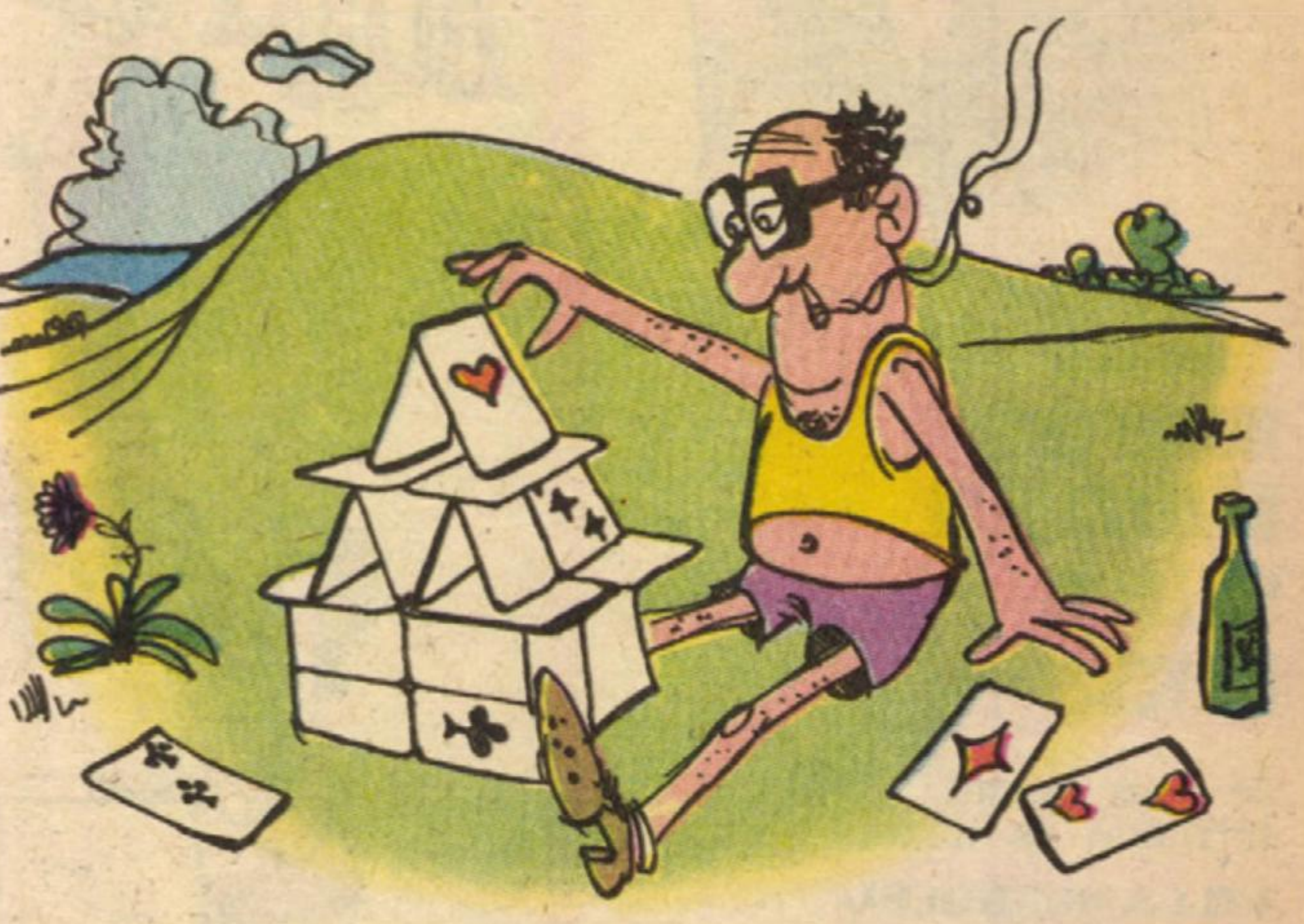

Építsünk hétvégi-házat saját erőből.

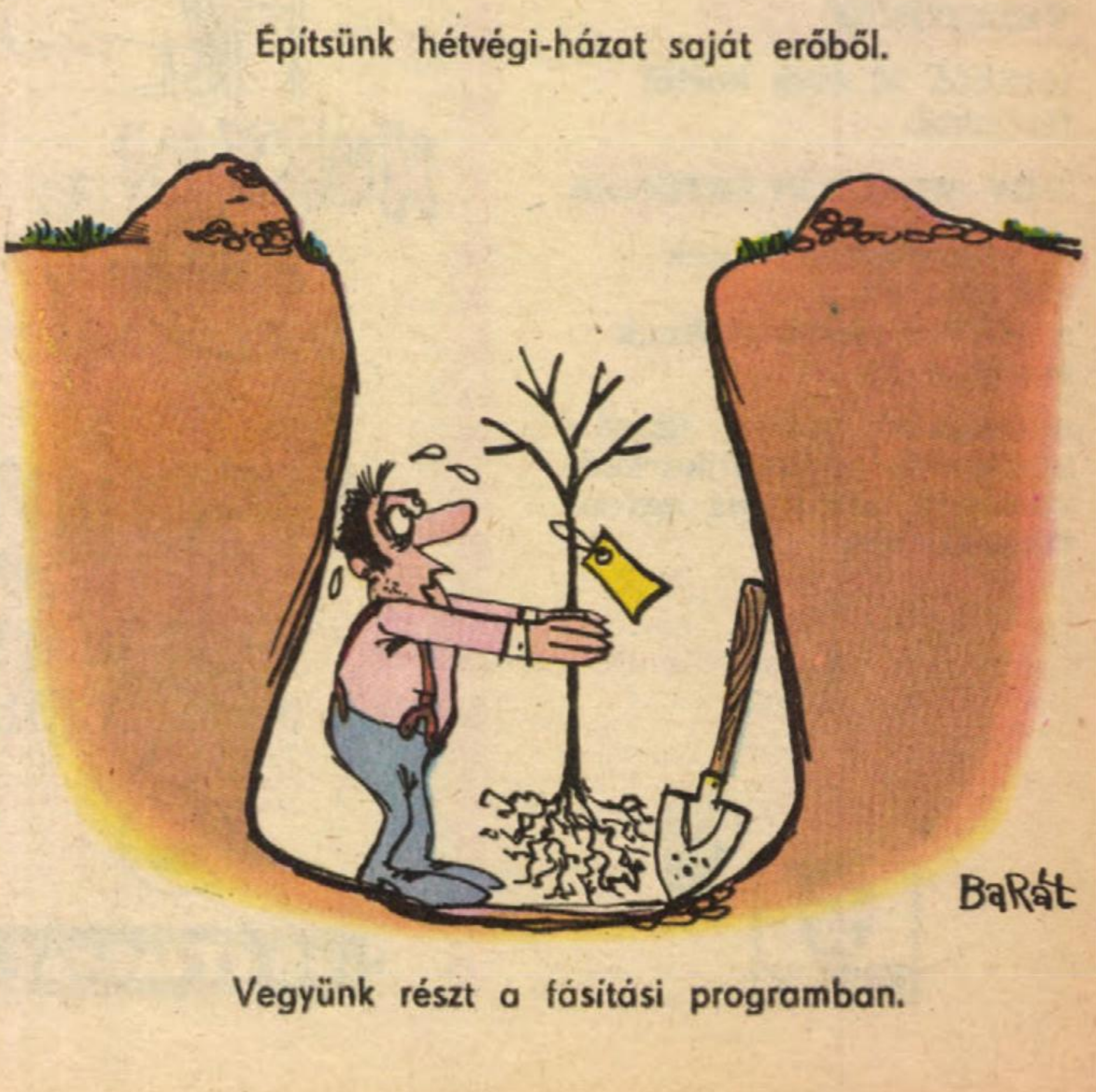

Vegyünk részt a fásítási programban.

EGYÉNISÉG

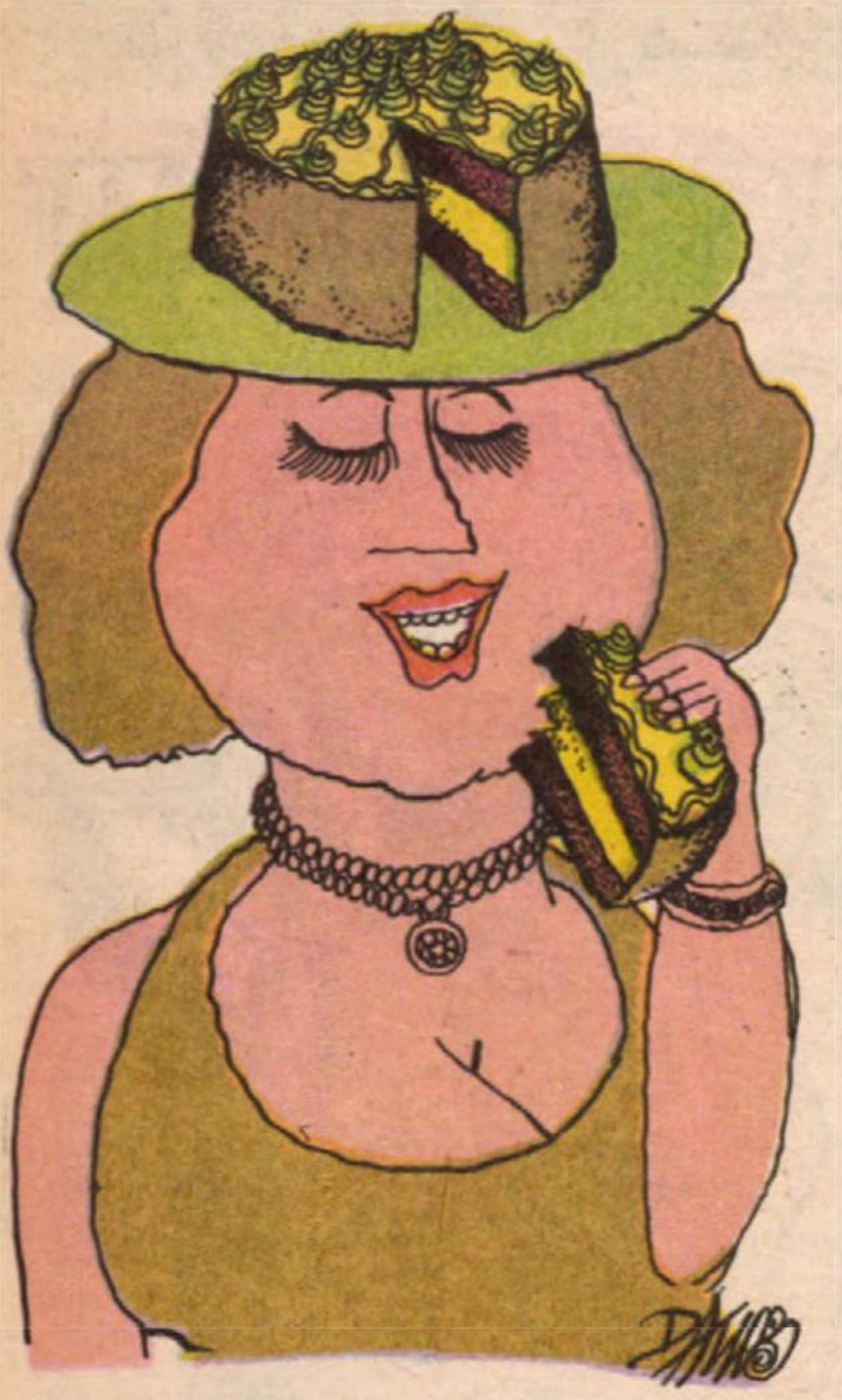

– Én nem akarok karcsú lenni...

RÉBUSZ

278. rejtvényünk megfejtése:

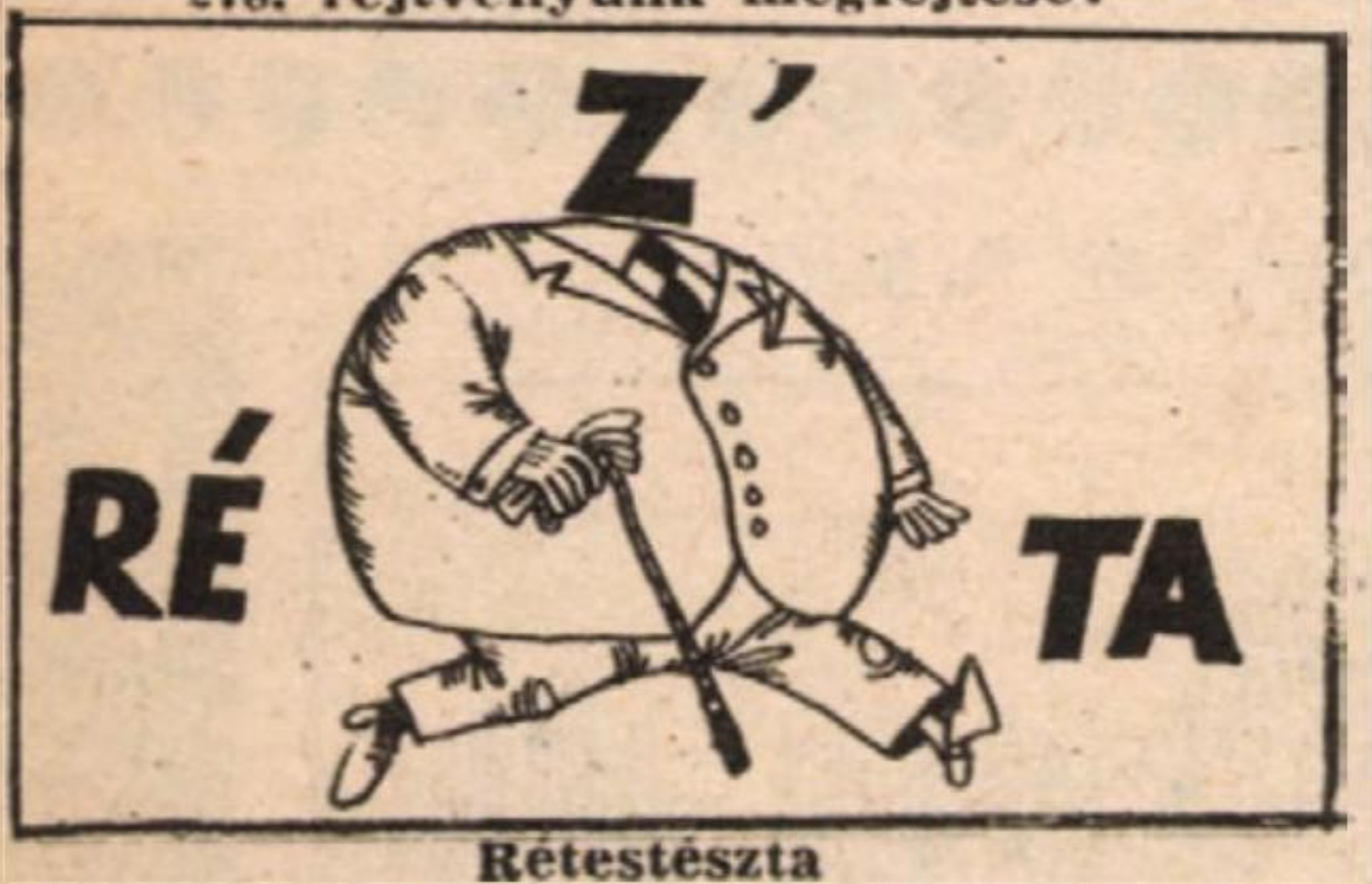

Rétestészta

A 100 forintos díjak nyertesei:

Bancsi Ferencné, 1076 Bp., Garai u. 24.
Pribula Nándor, 3200 Gyöngyös, Rákóczi u. 2.
Vízvári Róbert, 1111 Bp., Bartók B. út 34.

279. REJTVÉNYÜNK

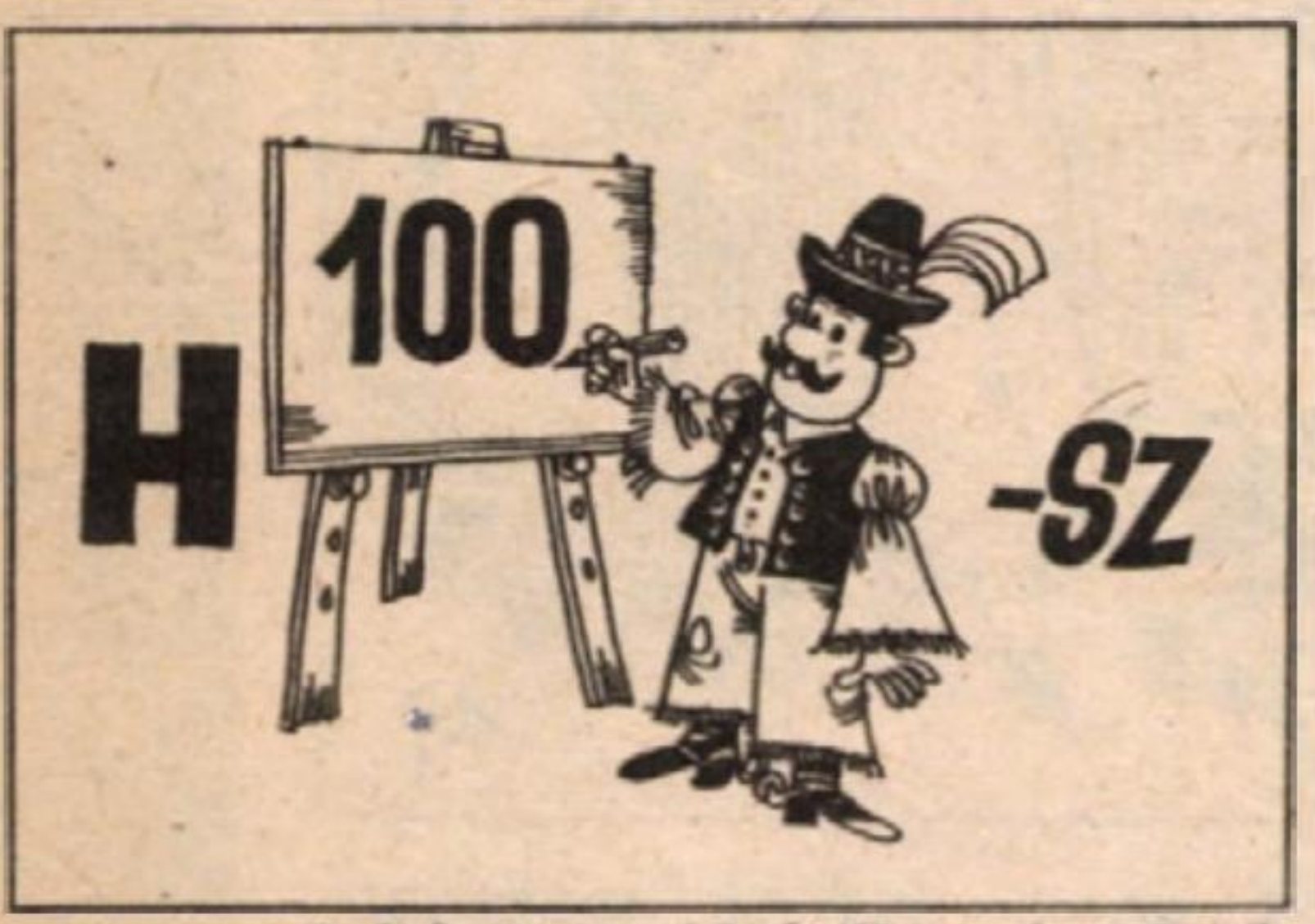

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 11-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

MECSET-VITA

Alessandri professzor, a Vatikán szóvivője, közölte: a Vatikán hajlandó teljesíteni a Rómában élő negyvenezer mohamedán kérését. Nem ellenzi többé, hogy Róma városában mohamedán mecsetet építsenek, de — úgymond — „csak olyan helyen, hogy az ne sértse Róma kialakult egyházi jellegét". Így például tilos a mecsetet a Monte Marion felépíteni, mert akkor a minaret csúcsa magasabb lenne a Szent Péter kápolna kupolájánál. A mecset építését egyébként Feiszal szaúd-arábiai király fedezi — aki egyelőre ragaszkodik a Monte Marióhoz.

„NEMZETI BECSÜLET"

A spanyol Legfelső Bíróság ítéletet hozott az amerikai Playboy magazin ügyében, amely előszeretettel közli ruhátlan hölgyek vonzó képeit. Az alsóbb bíróságok egész sora előzőleg jóváhagyta azt a négyhónapos börtönbüntetést, amellyel Ramon Gomez Lopez madridi lakost sújtották, mert (egy szomszéd feljelentésére) lakásán Playboy magazint találtak. A törvény legfőbb madridi őrei a vádlottat felmentették. A széplánymagazint ugyanis tilos bevinni Spanyolországba. Ám — mondta a Legfelső Bíróság határozata — „Gomez Lopez úr nem terjesztette a szóban forgó sajtóterméket és így Spanyolország nemzeti becsületét nem érte sérelem".

És mi van a madridi Legfelső Bíróság egyéb természetű ítéleteivel?

PLAYBOY
PLAYBOY

GYILKOSSÁG UTÁN

Atalanta városában, az USA-beli Georgia állam törvényhozásának épületében leleplezték a meggyilkolt Nobel-békedíjas néger polgárjogi harcos, Martin Luther King arcképét. A hagyományosan és szélsőségesen fajvédő Georgia parlamenti épületében ő az első néger, akinek arcképét kifüggesztik. A festmény Kinget Washingtonban ábrázolja a Lincoln-emlékmű előtt. Coretta Scott King, az özvegy, keserűen jegyezte meg a lelplezési ünnepségen: „Élve nem engedték volna be ebbe a házba".

A CSÁSZÁR ADÓSSÁGA

Párizsból kormánypecséttel ellátott hivatalos okmány érkezett egy Bourg Saint Pierre nevű kicsiny svájci faluba, amely a Szent Bernát hágó közelében fekszik. A falu pontosan 174 esztendeje követel kártérítést a francia államtól. 1800-ban ugyanis Napóleon seregei átvonultak a falun; a katonák egy csomó lovat elhajtottak, s feldúlták a falu legszebb házait. A falusi tanács szerint a napóleoni seregek által okozott károk összege azóta kamatos-kamatokkal körülbelül egymillió dollárra emelkedett. A francia kormány hivatalos válaszából: „A napóleoni korszakból eredő hasonló kártérítési igények érvénytelenek, miután azóta Franciaországban több monarchikus és köztársasági rendszer követte egymást, amelyek az ilyen követeléseket hivatalosan nem ismerték el. Az adósságot Napóleonnak kellett volna kifizetnie."

PUCCINI ÉS A PILLANGÓK

Puccini halálának 50. évfordulója alkalmából Angliában megjelent a zeneszerző új életrajza. Ebből kiderül, hogy Puccini a női bájak valóságos megszállottja volt. Felesége, Elvira asszony a könyv szerint minden reggel kámfort szórt férje nadrágjába, mert az — úgymond — „a molyokat éppoly hatásosan kergeti el, mint a szerelmi vágyat". Az életrajz szerzője Elvira asszony egy nemrégiben felkutatott levelét is közli, amelyben az asszony így ír egy barátnőjének: „Valahányszor megtudtam, hogy Giacomo egy énekesnővel vacsorázik, uzsonnakávéjába gyengítőszert töltöttem."

Az ellenintézkedések a jelek szerint nem sokat használtak, mert az életrajz szerint Puccini utolsó szavai a következők voltak: „Oh, szegény Elvira, szegény feleségem!"

ENDRÖDI ISTVÁN RAJZA

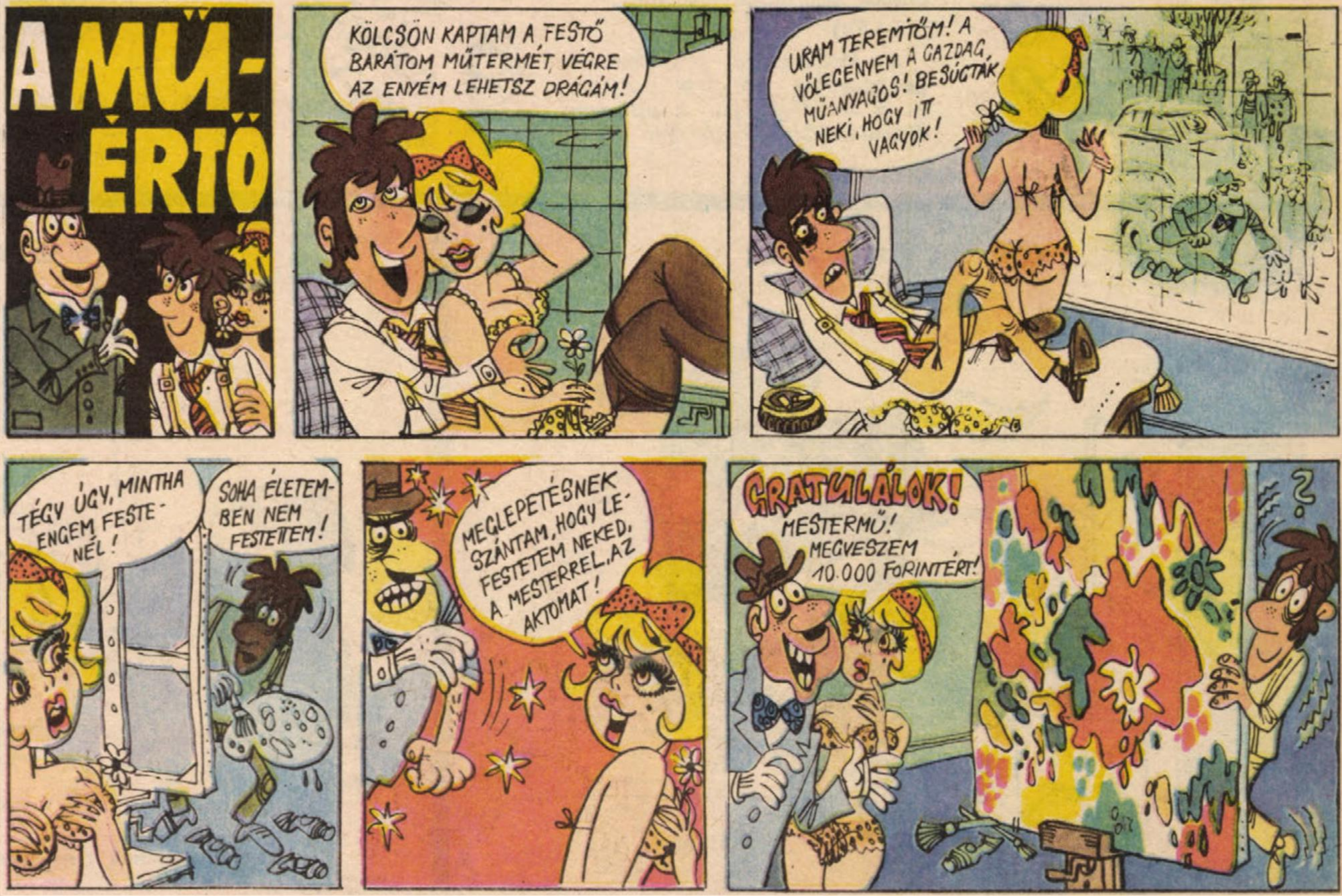
A MŰ-ÉRTŐ
KÖLCSÖN KAPTAM A FESTŐ BARÁTOM MŰTERMÉT, VÉGRE AZ ENYÉM LEHETSZ DRÁGÁM!
URAM TEREMTŐM! A VŐLEGÉNYEM A GAZDAG MŰANYAGOS! BESÚGTÁK NEKI, HOGY ITT VAGYOK!
TÉGY ÚGY, MINTHA ENGEM FESTENÉL!
SOHA ÉLETEMBEN NEM FESTETTEM!
MEGLEPETÉSNEK SZÁNTAM, HOGY LEFESTETEM NEKED, A MESTERREL AZ AKTOMAT!
GRATULÁLOK! MESTERMŰ! MEGVESZEM 10.000 FORINTÉRT!
?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-10 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

BUDAPESTIEK

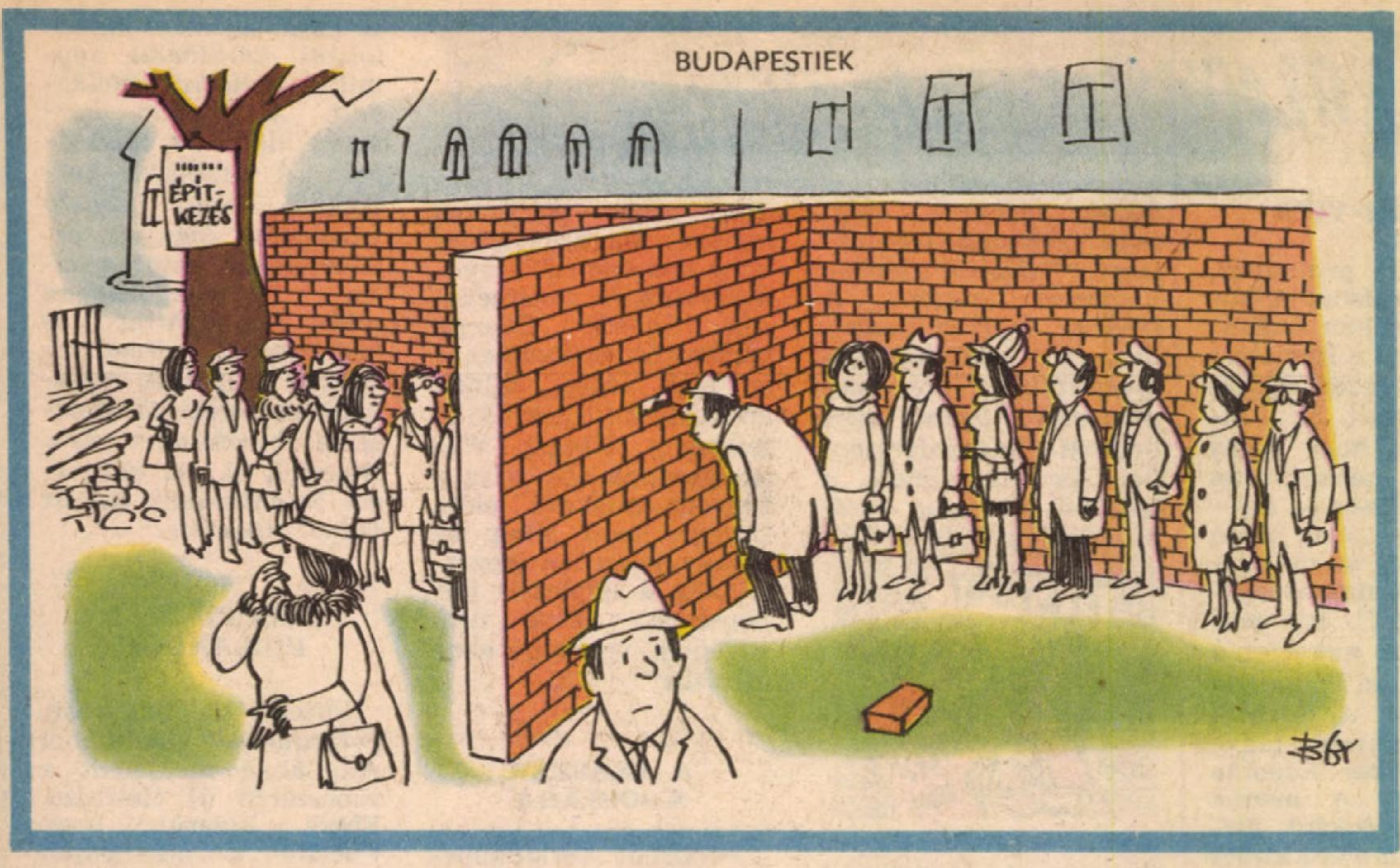

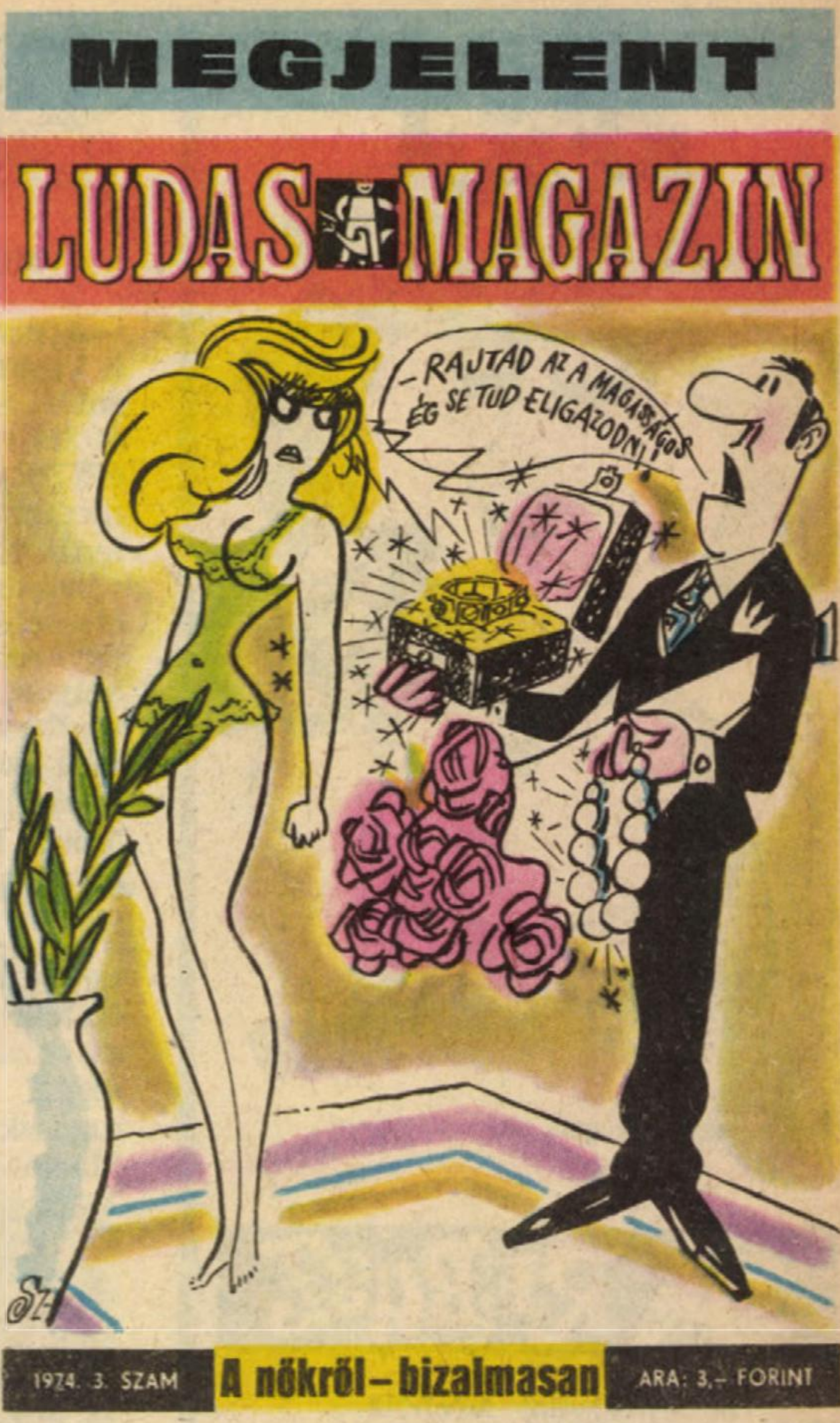

tribün

A belga FC Terwijler labdarúgó-csapata Paul Claest, az ismert csillagjóst választotta új elnökéül. Claes mester elkészítette a tizenegy játékos horoszkópját, aztán pánikszerű gyorsasággal lemondott.

Hogy mit láthatott a csillagokban?!

Sandy Koufax, a baseball történetének legjobb dobójátékosa emlékezett a pályafutására.

— Rettentően nehezen indult — mondta. — Az edzőm az első év végén nem is bírta tovább cérnával és hirtelen kifakadt: „Hagyd abba, Koufax, hiszen olyan a kezed, mintha láb lenne!”

Roger McClough, a kansasi egyetem kosárlabdacsapatának edzője így számol be a gárda bajnoki szerepléséről:

— 25 meccset játszottunk, ebből 17-et elvesztettünk, 6-ot megnyertünk, 2 döntetlenül végződött. Statisztikus elme számára világos tehát: azoknak a meccseknek a 75 százalékát megnyertük, amelyeket nem vesztettünk el.

Bajnoki meccs Törökországban. Helyválasztás, a vendégcsapat kapitánya így kiált:

— Fej!

A játékvezető feldobja a pénzdarabot, az érme villan és a vendégcsapat kapitánya diadalüvöltésben tör ki.

— Fej! — kiáltja boldogan. — Fej! Fej!

Túláradó örömében rá is vetné magát a pénzdarabra, hogy magával vigye, társainak is megmutassa. A játékvezető fürgébb, rálép az érmére, felveszi és — ami biztos, az biztos — megnézi.

Írás.

Sandro Mazzola, az Inter csillaga egy csirkefarmra alkuszik.

— Gondolnom kell a jövőmre — mondja. — Előfordulhat, hogy a góllövőcsatárok iránt egyszer megcsappan a kereslet. De tojás és hús mindig kell az embereknek.

(p. p.)

ÉLELMES NEBULÓ

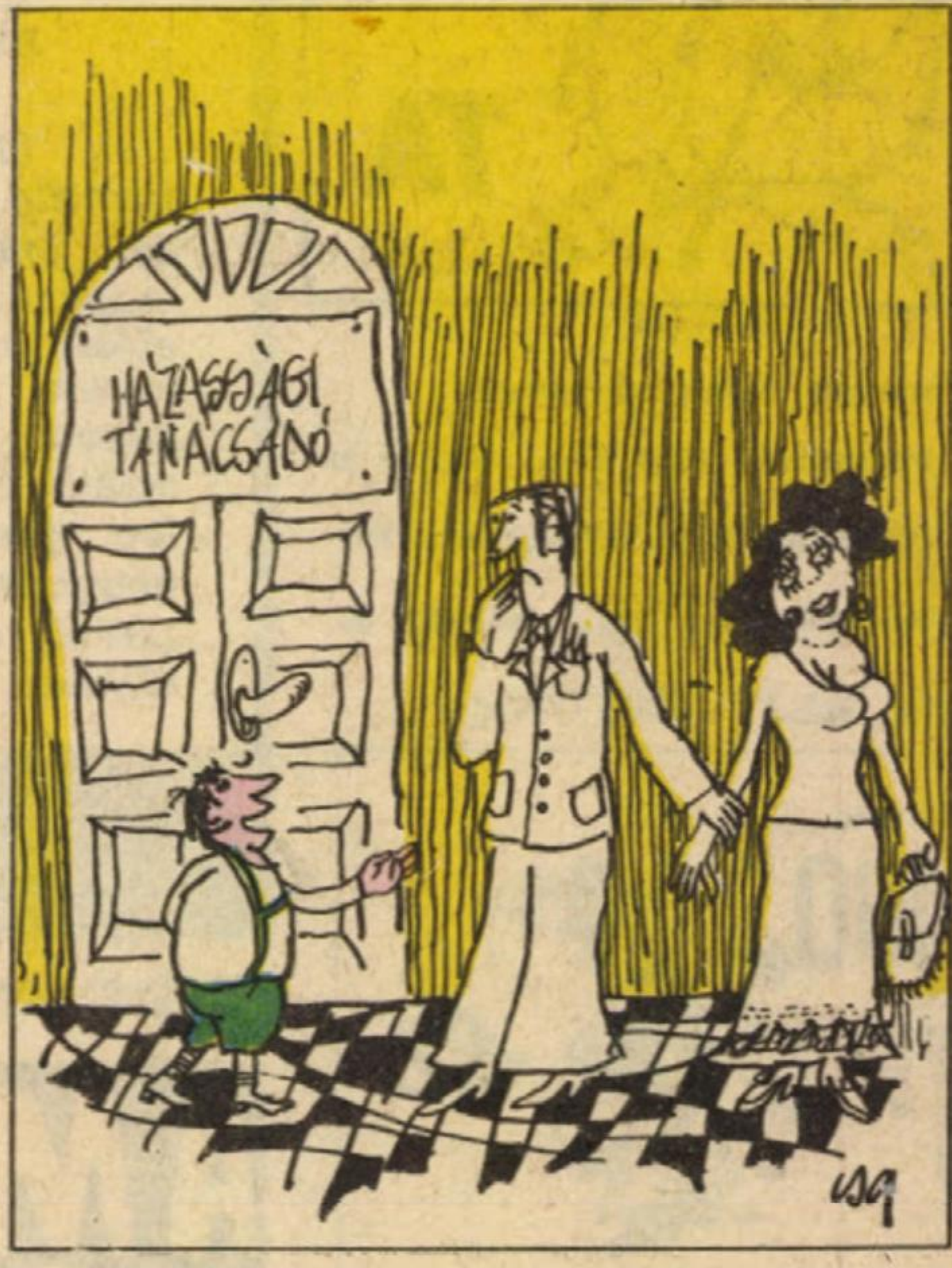

– Egy tízesért én is tudnék tanácsot adni!

KÖNNYEN VETT AKADÁLY

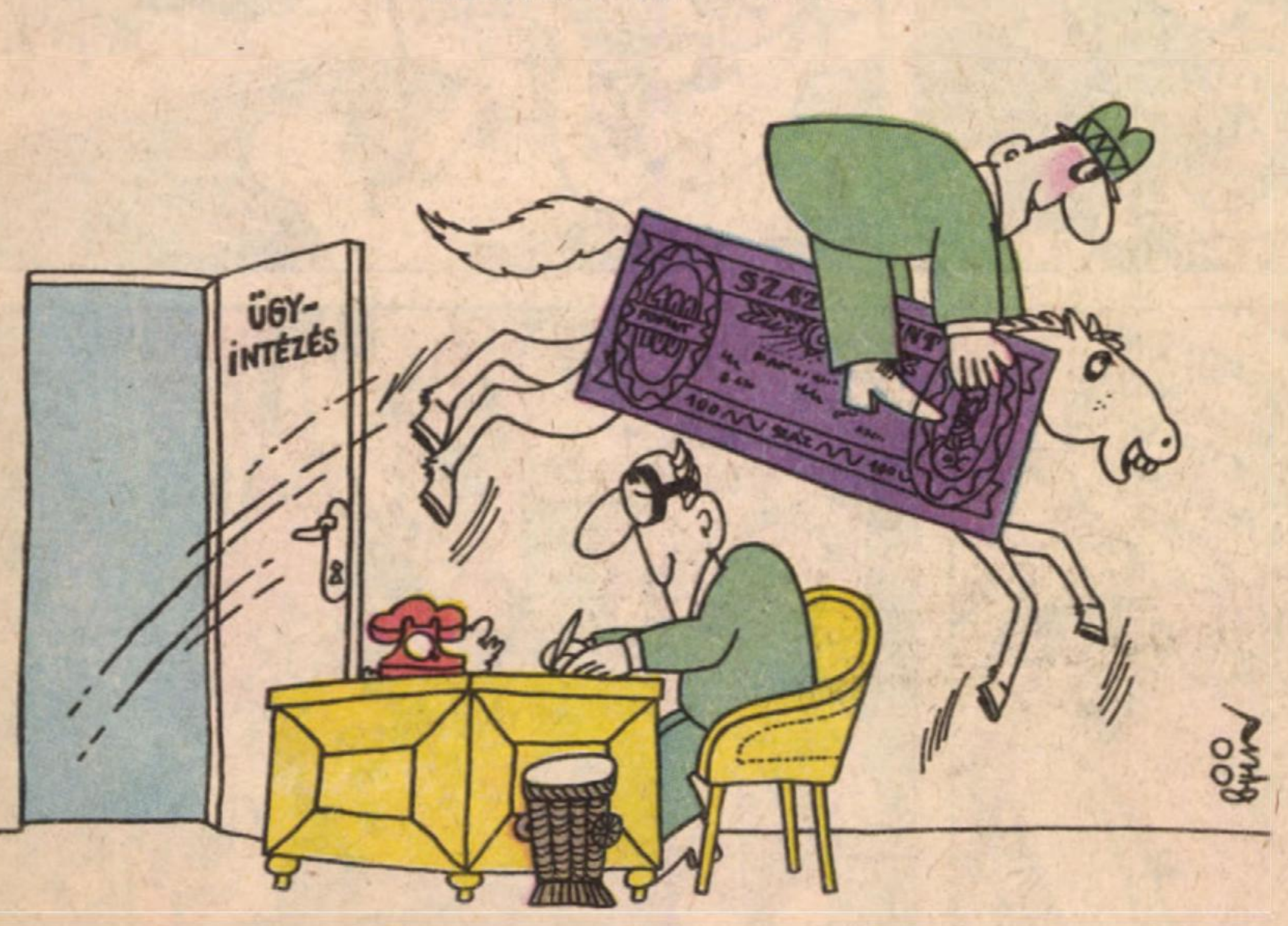

ÉRDEKLŐDÉS

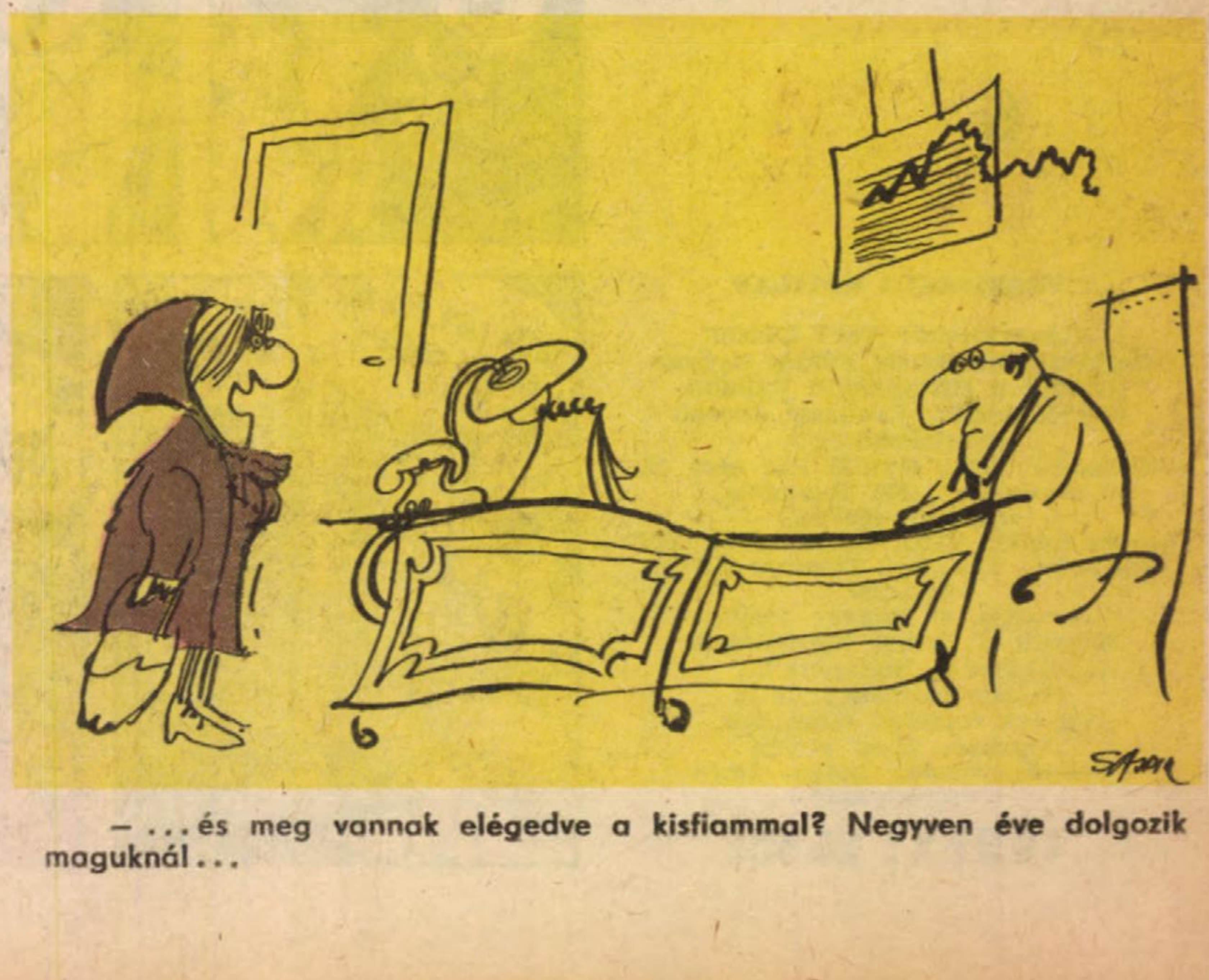

– ... és meg vannak elégedve a kisfiammal? Negyven éve dolgozik maguknál ...